

KOKKIKOTURI

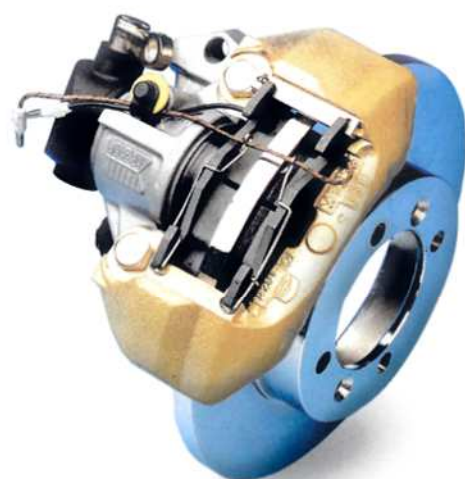
2/06

KONJOIS-KARJEN
VAIKUNT KIRI 1991

BROMAN
Group

MEILTÄ SAAT LAADUKKAAT TYÖKALUT, LAAKERIT JA AUTOVARAOSAT

23 toimipistettä 12 paikkakunnalla

BROMAN
Group

Tulliportinkatu 55 Joensuu • P. (013) 254 4110
www.bromangroup.fi

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Toimitus

Graafinen toteutus
Toimitus

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Tuomo Juvonen
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh. (013) 181 3218

Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh. (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

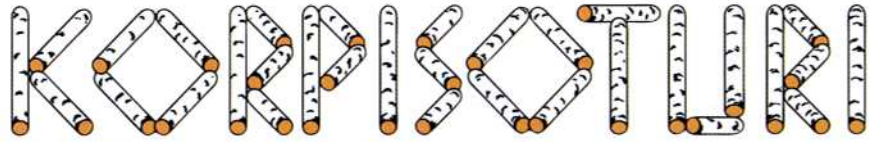
Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irtonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/06

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Pakina	8
Vieraskynä	10
Historianurkka	11
Prikaatissa tapahtuu	14
Korven kätköistä	24
Urheilu ja tekniikka	27
VMTK	37
Kiltapalsta	38
JR 9 Perinneosasto	44
Kummikuntapalsta	54
AuK:n kurssijulkaisu	57

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN KILTA JA KORPISOTURI-LEHTEÄ

Enon kunta

Joensuun kaupunki

Kaavin kunta

Kontiolahden kunta

Kuopion kaupunki

Varkauden kaupunki

Kohti uutta johtamis- ja hallintojärjestelmää

Prikaatimme valmistautuu vuoden 2008 johtamis- ja hallintojärjestelmän muutoksiin. Suunnittelutyö on täydessä vauhdissa ja muutostöitä on osin tehty. Työ koskee niin organisaatiota kuin toimintatapojakin. Puolustusvoimien johtamis- ja hallintojärjestelmä sopeutetaan vastaamaan turvallisuusympäristön muutoksia ja niiden perusteella tehtyjä päätöksiä sodan ajan joukkomäärien pienentämisestä. Suunnittelussa painotetaan 2010-luvun puolustuskyvyn kehittämistä. Tätä kokonaistavoitetta saattaa olla vaikea mieltää, kun muutoksia tehdään yhtäaikaaisesti lähes kaikilla toimialueilla. Vaikutus ulottuu jo nyt monien henkilöstöömme kuuluvien tehtäväkuvaukseen saakka.

Edellisessä palveluspaikassani Puolustusvoimien Tietotekniikkalaitoksella johdin hallinnollisen tietojenkäsittely-ympäristön keskittämisprojektia (HallNet-2006). Sen yhtenä tarkoituksena on luoda edellytykset tehokkaammalle tietojenkäsittelylle tulevassa johtamis- ja hallintojärjestelmässä. Toimintoja ja palveluja keskitetään yhdeksi toimivaksi kokonaisuudeksi. Toimintavarmuutta parannetaan ja kustannusäästöihin pyritään päällekkäisiä tehtäviä poistamalla. Omat voimavarat työn tekemiseen eivät riitä, joten lisätietämystä ja kokemusta haetaan tärkeimmiltä alan toimijoilta. Vastaavia uudistuksia niin kotimaassa kuin ulkomaillakin on tehty runsaasti, joten hyviä kokemuksia voidaan hyödyntää kumppanuuden kautta.

Tietohallinnon uudistaminen on yksi osa Puolustushallinnon kumppanuusohjelmaa. Tavoitteena on kriisiajan valmiuden kohottaminen muodostamalla muun yhteiskunnan kanssa yhteistyöhön perustuva järjestelmä, joka rakenteeltaan soveltuu sellaisenaan valmiuden kohottamiseen. Kumppanuuden myötä yhteiskunnan eri toimijat tulevat aktiivisesti osallistumaan kokonaisuomaanpuolustukseen. Tätä kautta myös puolustusvoimat liittyy nykyistä tiiviimmin suomalaiseen

yhteiskuntaan ja yhteistyö tuottaa lisäarvoa kaikille osapuolille. Tämä tarkoittaa sellaisten yhteistyösuhteiden rakentamista, jotka toimivat myös valmiuden kohottamisen eri vaiheissa.

Kokemukseni kumppanuudesta tietohallinnon piirissä olivat myönteiset. Yhteistyölle on löydettävä selkeät pelisäännöt, jotka varmistavat toiminnan sujuvuuden ja joustavuuden eri tilanteissa. Osapuolille on tärkeää ymmärtää kumppanin organisaation toimintakulttuuri, jotta sääntöjä voidaan toteuttaa odotusten mukaisesti. Tämä vaatii hyvää valmistelutyötä ja perehtymistä kumppanin toimintatapoihin. Liikkeelle tulee lähteä käytettävistä käsitteistä ja määritelmistä, joita yhteistoiminnassa tarvitaan. Jos ne ymmärretään eri tavalla, saattaa kumppanuudessa ilmetä kitkaa. Tällaisiin peruskysymyksiin törmäsin toimiessani tietohallinnon piirissä. Näiden kysymysten ratkettua toiminta muuttui sujuvaksi ja tehtävät etenivät yhteistoimintasopimuksen mukaan.

Näkyvimät muutokset Prikaatissa tulevat olemaan Panssarintorjuntakomppanian ja Pohjois-Karjalan aluetoimiston perustaminen. Näiden toimeenpanon, samoin kuin myös maavoimien muuttuvien johtosuhteiden myötä joudutaan voimassaolevia toimintamalleja tarkistamaan. Samoin kumppanuuden mukanaan tuomia asioita joudutaan ottamaan huomioon tukitoimintojen järjestelyissä. Muutos tarkoittaa käytännössä olemassa olevien tehtävien hoitamista samanaikaisesti uusia valmisteltaessa. Prikaatissa työkuorma kasvaa, mutta katseen tulee olla suunnattuna kohti muutoksessa tavoiteltuja toimintamalleja. Näin saavutetaan mahdollisimman hyvä valmius hoitaa velvoitteet myös tulevaisuudessa.

Perinteiden vaaliminen tukee toimintaa tulevassa johtamis- ja hallintojärjestelmässä. Prikaatille siirretään Pohjois-Karjalan Soti-

Kuva: Toimitus

lasläänin perinteet muutoksen yhteydessä. Tämä jo osaltaan luo entistä vahvemman tukipohjan perinnetietämyksen ylläpidolle. Vuosikymmenten myötä on myös kertynyt kokemusta aikaisemmista vastaavista muutoksista ja tietoa alueen joukko-osastojen/vastaavien toiminnasta. Samoin yhteistyöverkosto alueella on muodostunut lujaksi ja kiinteäksi. Perinnetoiminnalla on keskeinen vaikutus vahvaan maanpuolustustahtoon. Maakuntajoukon perustamisen myötä maanpuolustustyöhön tarjoutuu nyt entistä enemmän mahdollisuuksia, joilla parannetaan reserviläisten koulutustasoa ja yleistä maanpuolustuksen valmiutta.

Prikaatin esikuntapäällikön tehtävät vastaanottaessani otin vastaan myös Korpisoturi-lehden päätoimittajan tehtävät. Lehden ulkoasuun, muotoon tai linjaan en näe näin lyhyen kokemuksen perusteella tarvetta tehdä muutoksia. Tässä vaiheessa jatkamme perinteisellä hyväksi havaitulla tavalla. Kiitän edeltäjäni everstiluutnantti Matti Karjalaista ansiokkaasta työstä Prikaatissa ja lehden päätoimittajana sekä toivotan hänelle menestystä vaativassa maavoimien esikunnan rungon tehtävässä.

Toivotan lukijoillemme antoisia hetkiä lehtemme parissa.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Tuomo Juvonen

Eversti Harri Ohra-aho TV-haastattelussa 27.7.2006. Kuva: Toimitus

Voiton kaava

Kolin kulttuurimaisema toimi inspiraation lähteenä monille viime vuosisadan alun taiteilijoillemme aina Järnefeltistä Sibeliukseen. Tätä Pohjois-Karjalan positiivista imagoa on kuluvana kesänä hyödynnetty näkyvästi Lieksan loma-asuntomessuilla. Teemaksi otettiin puu- ja kivirakentaminen, joka kuuluu maankuntamme vahvuuksiin. Kulttuurimaisemaa on hyödynnetty myös hyviä arvosteluja keränneessä Juhani Ahon "Panu"- teatteriesityksessä.

Marsalkka Mannerheim määräsi heinäkuussa 1944 kenraali Raappanan johtamaan Ilo-mantsin suunnan taisteluita. Raappana tunsu Pohjois-Karjalan maastot kuin omat taskunsa. Niinpä hän kykeni tekemään päätöksen joukkojen käytöstä jo lentokoneessa matkalla Rukajärveltä Ilo-mantsiin, vieläpä ilman karttaa. Hänen vahvuuksiaan tehtävän täyttämisen suhteen olivatkin hyvä maastontuntemus ja omintakeinen saarrostustaktiikka, josta hän oli saanut mottimestari-lempinimen johtaessaan 14. Divisioonaa voitokkaasti Rukajärvellä. Näitä vahvuuksiaan hän sovelsi ja kehitti edelleen menestyksessä torjuntataisteluissa Ilo-mantsin Möhkössä ja Hattuvaarassa.

Nämä kaksi esimerkkiä ovat hyödynnettävissä myös varuskuntamme toiminnassa. Nykypäivänä puolustusvoimissa on kattavat palautejärjestelmät sekä yksittäisille työntekijöille, eri toimipisteille että koulutettaville joukoille. Huomio kiinnittyy hyvin usein pelkästään heikkouksien parantamiseen, ei juurikaan vahvuuksien edelleen kehittämiseen. Heikkoudet tulee luonnollisesti tiedostaa ja virheet korjata, mutta lieneekö kuitenkin niin, että vahvuuksien hyödyntämisestä löytyy voiton kaava?

Lähtökohtana kaavan toteutumiselle voitaisiin pitää 80/20-sääntöä. Se tarkoittaa, että 20 prosentin panostuksella tietyllä osa-alueella päästään 80 prosentin tulokseen. Viimeinen 20 prosentin parannus vaatiikin jo sitten 80 prosenttia resursseista. Johtopäätöksenä onkin, että 20 prosenttia voimavaroista tulee käyttää heikkouksien parantamiseen ja 80 prosenttia vahvuuksien edelleen kehittämiseen. Tässä on osaratkaisu myös työssä jaksamiseen; kehitä sitä mitä jo osaat ja missä tunnet olevasi vahva.

Prikaatimme vahvuuksia on ympäröivän yhteiskunnan vankkumaton tuki, johon kuuluu

muun muassa hyvät suhteet joukkotiedotusvälineisiin. Selkärangan varusmieskoulutukselle luo yhä parempiin tuloksiin yltävä johtajakoulutus. Joukkojemme taisteluteknisen menestyksen avaimina ovat itäsuomalaisten olosuhteiden hyvä tuntemus ja siihen liittyvä omintakeinen jääkäri- ja sissitaktiikka epäsuoran tulen tukemana. Hallitsemme hyvin omat taistelu- ja kuljetusvälineemme. Osaava huoltohenkilöstö on toimintamme peruspilari. Kaikkea tätä tukee tarkka suunnittelu- ja seurantajärjestelmä. Miksi emme kehittäisi näitä vahvuuksia edelleen?

Voiton kaavaa vahvistaa asevelvollisten rekrytointialueen laajeneminen. Monipuolistuvien tehtävien myötä saamme myös uusia työntekijöitä prikaatiimme. Olette tervetulleita joukkoomme.

Toivon, että Korpisoturin lukijat ovat voineet rentoutua Suomen kauniissa suvessa 100 prosenttisesti kulttuurista, matkailusta, erilaisesta puuhastelusta tai vaikkapa vain riippumatossa löhöilystä nauttien.

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja
Harri Ohra-aho

Lenkovartista elämän vilosoviaa

Kerran muuan ei-savolainen totesi ham-masharjamainoksen nähtyään, että tuo lenkovartinen harja on tehty var-tavasten vääräleukaisia savolaisia ajatellen, muilla menee suurempikin. Muuten, joskus on tainnut kerholla valomerkin aikaan lip-sahtaakin, että minäkin olen savolainen.

Ajan ankeus ei ole kangistanut savolaisten kieltä, siitä oli viisi vuotta sitten edesmen-nyt metsuri-isäni ennen kuolemaansa yksi elävä esimerkki. Isä osasi niin sanotusti loh-kasta tiukassakin paikassa. Mutta oli joskus hänenkin oltava vakavana kuin peräruiskeen antaja ja joskus jopa hymyiltävä kyynelten läpi. Vakavampi paikka oli silloinkin, kun isä naapurin Unton kanssa muisteli jo nel-jäkymmentä vuotta sitten pois nukkunut Aukustia. Tuumaili siinä: - "En jaksa muuta muistoo Aukustista, jotta kyllä silläkii muisti heitti. Minulta niät lainas viikatteen eikä ou sitä vieläkkä tuona takasin."

Joskus pääsin isän mukana kaupunkireis-sulle ja niinpä oltiin kerran patsastelemassa Kuopion torilla tammimarkkinoiden aikaan ja varmaankin siitä syystä (tammimarkkinat) torille oli kyhätty pystyyn tivolin tapainen ja seinämainos julisti siellä esiintyvän jopa miekannielijän. - "Lähetäänkö kahtomaan tukehtuuko ukko miekkaasa?", sanoin isälle. - "Ei kannata tyhjee. Minä nimittäin tiijän Hirvilahessa yhen miehen, joka joi talosa ja kuorma-autosa eikä savupiippu ja vaihelaa-tikko kangertanut kurkussa yhtään. Männään käämään mieluummin kaappahallissa", to-tesi hän ja lähti käppäilemään hallia kohti.

Hallissa isä meni lihamyyjän luo ja kysyi: - "Oeskoon tuota oekeeta siankylykee?" - "Piäs loppumaan oekee, mutta käviskö vas-sen?", vastaili myyjä naureksien. - "Eihän se ou sen verosta, mutta laeta kuitennii kilo parinen." Kun siansiivut olivat kassissa, olikin jo sovittu lääkäriäika käsillä. Isä oli nimittäin telonut tukkipinolla varvastaan ja

se oli tullut siinä määrin kipeäksi, että isä oli kerrankin päättänyt turvautua lääkärin apuun.

Vastaanottohuoneessa oli myös tuttu isän-tämies kylättämme. - "Mitä se on selevinnä sen sinun vaevan syyks?", tiedusteli isä tältä. - "No kum minulla on kuulemma kolome munuvaista", ähki isäntä tuskaisena. - "Sitä on varakkailla varroo kaekkeen", to-tesi isä osaaottavasti.

Päästiin vihdoinkin lääkärin juttusille. Tämä oli hieman kärsimättömän oloinen. Liekö ilmi-selvä kohmelo ollut siihen syynä. Asiakkaan käteltyään lääkäri aloitti: - "No mikäs on Korhosen vointi?" - "Nollilla on voenti." - "Ja mitäs se sitten tarkoittaa?" - "Eijjou kiäntynnä paremmaks, jos ei huonommaks-kaa." - "Teillä oli joku ongelma varpaassa?" - "No minulta se mänj luu poekki varpaasta." - "Mistäs te sen niin varmasti tiedätte?", sa-noi lääkäri selvästi harmistuneena valmiista diagnoosista. - "No kun minä satuin ole-maan ite paekan piällä, kun se sattu", todis-teli isä. - "Missähän kohti ne kivut ensiksi rupesi tuntumaan?", jatkoi lääkäri. - "Se olj siinä kyläkaapan kohalla, kun kottiin käve-lin, en kyllä ihan tarkkaa muista", muisteli isä.

Lääkäri käski riisumaan kipeän jalan pal-jaaksi, kopeloi sitä ja sanoi: - "Kyllä te tällä vielä hautaan kävelettä." - "Meillä Hirvilahessa päen ruukataan se loppumatka kantoo", tarkentaa isä ja jatkaa: - "Ei sitä kannata ennee kuollakkaa, kuolinilimotussii tulloo jo emä kalliiks."

Lääkäri katsoi isää pitkään ja sai yhtäkkiä älyttömän naurukohtauksen. Päyylimme jo isän kanssa säikähtäneinä vapainta reittiä konttorista ulos. Lääkäri kuitenkin rauhoit-tui ja selvästi kalavelkoja maksellen neuvoi: - "Laittakaapas se ilmoitus sinne kyläkaupan ilimotustaululle, niin eipä maksa paljon", ja

jatkoi: - "Sairaanhoitaja sitoo varpaanne, ennen kuin lähdette. Mutta sitä ennen minä tarkastan vielä päällisin puolin teidän muunkin kunnon, kun on tuota flunssaakin liikkeellä. No mitenkä se Korhosen ruoka-valion ja liikunnan laita on?" - "Läskiä ja voeta oun syönnä, keenutuolissa istunna ja piippua polteltu sekä kuntohulluja ikätove-reita haataan suattanna." - "Onko se A-virus jo teillä käynyt?", tiedusteli lääkäri. - "Ei ou ja tokkopa semmoset parempiin tauvit viih-tyykää tämmösessä Pee-luokan ropassa."

Lääkäri otti laatikosta pienen puisen lusi-kanmuotoisen lastan ja käski isälle: - "Au-kaiskaahan suu... ja työntäkää kieli ulos... työntäkää, vielä, vielä." - "Että kaet työ ou unneuttanna, että se on toesesta piästä kiinni?", mökeltää isä kieli ulkona.

Lääkäri ei löytänyt nielusta mitään ja totesi jotain sanoakseen: - "Tupakkaa ei kannat-taisi polttaa." - "Siitä on lähes neljäkym-mentä vuotta ku viimeks poltin, mutta pitä-nöökö vieläi harventoo?", vastaa isä. - "No se on hyvä se, ettette polta." - "Ja huonoo se, ettei töessä tule niitä tupakkataakoja."

Lääkäri lopetti tutkimuksen ja käski pukeu-tua. Olimme jo lähdössä, kun isä ikään kuin muisti: - "Voesko sitä suaha vielä pirtureset-tin?" - "Itsellekö sitä vai?" - "Ei kun sialle." - "Mikäs possua vaivaa?" - "En tiijä, mutta saparo sillä on mahottoman kippurassa." Lääkäri kirjoitti reseptin ja pyysi kulkemaan apteekin kautta.

Suuntaamme Yliopiston apteekkiin, joka sijaitsee reitillä linja-autoasemalle. Isän mukaan siellä saa asioida muutkin kuin yli-opiston väki. Apteekissa on tungosta. Vuo-roansa odottava pyöreähkö nainen kysyy hieman tuskastuneena tiskin takana palvele-valta myyjältä: - "Oeskoon tuota outtavalle istuinta?" - "Lastako odotatte?" - "En ku liäkettä."

Isä huomaa keskustelun ja minuun merkitsevästi vilkaisten siirtyä vuorollaan tiskille ja ojentaa pirtureseptinsä myyjälle. Tämä vilkaisee sitä ja ennen kuin lähtee hakemaan lääkettä, kysyy: - "Odotatteko?" - "En, mutta eukko on jo kolomannella kuukauvella."

Linja-automatkalla kotiin isä vielä naureskeli apteekissa käytyä sananvaihtoa ja alkoi muistella: - " Olin poekasena nuorisoseurantatalolla tanssissa, suottapa olla jopa ensimmäinen kerta. Hain siellä humppaan minua aenakii kaks kertoo vanahempoo ja ulukonäöltä ennestää tuntemooni vanahoo piikoo. Tämä ilimotti kuitennii esteellisyytesä sanomalla pikkusen ylmielisesti, että hiän ei halua hyppiä lapsen kanssa. Minua pikkusen keljutti se suhtaatuminen ja sannoin sille naeselle, että mistäpä minä arvasin, että teijän asiat ovat niin hullusti."

Päästiin aikanaan kotiin. Illansuussa tupaan työntyä isän sanassa paikallinen tietototomisto, tavallisesti luotettavat lähteet eli kylän juorukello. Tulija huomasi uunin reunalla pari viikkoa vanhat uudenvuodentinat:

- "Mittepä ne nuo tinat uunnavuonna enusti?" - "Että joku utelijas eukko lähätäksen tulemaan ihan lähiaekona", vastaa isä. Maija ei ollut kommentista moksiskaan ja jatkoi kyselytuntiaan ja isä vastaili - niitä näitä.

- "Säelykö teillä potatit hyvin viime talaven yli kellarissa?" - "Ei säelynnä, myö syötiin ne." - "Pakkasiakkihan tuo on pitänä. Teillä kun ei ou tuota sisävessoo, eikö siellä puuseessa takapuol jävy?" - "Ei tok veikkonen, sieltähän suap vuan punaset posket kumpaannii piähän." - "Joko sinne jialle alakaa piästä?" - "Jos nyt oekeen työteemällä mää, niin jonnii matkoo piäset." - "Kantohan tuo jää sinuvakkiin eilen. Näin, kun olit kalalla." - "Ei kantanna, kävellä minun piti ja hyvin kesti kävellä." - "No hyvä. Mutta onko tulunna kaloja?" - "No ei ou, omattii verkot olj ihan tyhjiä. Olleet tuas kalarosmot liikkeellä." - "No outko pyytännä matikoeta?" - "Kyllähän minä pyysin tuolta nuapurin Untolta, mutta eihän tuo antanna."

Maija ei yleensä hätäillyt kotiinsa lähdön kanssa, niinpä isä nukkumaan mennessään vihjaisikin: - "Muistathan Maeja sammuttoo valot, ku lähet kottiis."

Edelliseen viittilöiden on toivottava, että prikaatissamme ei vielä vuosikymmeniin viimeinen lähtijä sammuta valoja.

Kiitoksia kärsivällisyydestä, jos yhtäsyömee (savolainen sana yhtäsyömee, suomeksi; tehdä jotain yhtämittäisesti, välillä ruokailematta. Myö kouttiin ne heinät yhtäsyömee öylössä iltana) koko kirjoituksen lenkovartiset koukerot ja silmukat jaksoitte selvitellä. Varokaa aivastelevia peipposia, västäräkkejä ja pääskysyä, jotka ovat tulleet ja pesiytyneetkin ristiksemme tänne käkimaakuntaan ennen tämän Korpisoturin ilmestymistä - jos toimituskunta lehteä tautinsa kourissa nyt on kyennyt julkaisemaankaan. Lohdullista kevättä ja unohtumatonta kesää toivottaen. Näkkyypähän ...

Evl (vieläkin) evp Ahti Korhonen

SYSOPEN DIGIA

www.sysopendigia.fi

**AUTOKAUPPAA
JA MAARAKENNUSTA**

E. HARTIKAINEN OY

Pamilonkatu 31, 80130 Joensuu • Puh. (013) 268 300 • www.hartikainen.com

MATKAKOHTENA MAAILMA

SUOMEN MATKATOIMISTO

**Vakuutuksia
ja
varainhoitoa**

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi **POHJOLA**

Puolustuskiinteistöt - ratkaisuja puolustushallinnon vaativiin tarpeisiin

Virpi Koikkalainen
Asiakaspäällikkö
DI
Senaatti-kiinteistöt
Kuva: Senaatti-kiinteistöt

Pääosa puolustushallinnon käytössä olevista toimitiloista siirtyi vuoden 2003 alusta Senaatti-kiinteistöjen hallintaan osana valtion kiinteistöuudistusta. Puolustushallinnon kiinteistöuudistuksella siirryttiin pääomavuokramalliin, jossa puolustushallinto vuokra tarvitsemansa alueet, toimitilat, rakenteet ja asunnot niiden haltijoilta ja omistajilta.

Senaatti-kiinteistöjen vastuulle tuli lähes 8000 rakennusta, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on noin 3,5 miljoonaa htm². Kiinteistöomaisuuden arvo on noin 1 miljardi euroa. Tulevan kiinteistömässän vaikutus koko Senaatti-kiinteistöjen toimintaan oli huomattava, sillä rakennusten kokonaispinta-ala lähes kaksinkertaistui ja lukumäärä kolminkertaistui.

Senaatti-kiinteistöt on valtiovarainministeriön alainen liikelaitos, joka tuottaa tilapalveluja ensisijaisesti valtion virastoille ja

laitoksille. Toimitilojen vuokraus, investoinnit, kiinteistövarallisuuden kehittäminen ja hallinta muodostavat palvelujen perustan. Senaatti-kiinteistöt vastaa valtion kiinteistövarallisuuden tehokkaasta käytöstä, kiinteistöjen arvon ja käytettävyyden säilymisestä. Senaatti-kiinteistöjen laajaan asiakaskuntaan kuuluvat puolustushallinnon lisäksi yliopistot ja korkeakoulut, valtion virastot, ministeriöt, tutkimus- ja kulttuurilaitokset sekä vankilat.

Liikelaitoksena Senaatti-kiinteistöt rahoittaa toimintansa itse eikä kuulu valtion budjettitalouden piiriin. Toiminnan liikevaihto muodostuu vuokratuloista, jotka vuonna 2005 olivat 552 miljoonaa euroa. Suurin osa tulovirrasta investoidaan kiinteistöjen peruskorjauksiin ja uudisrakennushankkeisiin sekä toiminnan kehittämiseen.

Puolustusvoimien tiloihin investoitiin 69 miljoonalla eurolla vuonna 2005

Puolustustoimiala edustaa noin 14 prosenttia Senaatti-kiinteistöjen liikevaihdosta ja 20 prosenttia kiinteistövarallisuuden arvosta. Puolustuskiinteistöjen toimialalla työskentelee 10 kiinteistöalan ammattilaista. Toimialaa johtaa Jari Panhelainen. Senaatti-kiinteistöt on sitoutunut investoimaan puolustuskiinteistöihin vuosittain vastaavan summan kuin mitä puolustusvoimat maksaa pääomavuokraa. Vuonna 2005 Senaatti-kiinteistöt investoi puolustusvoimien tiloihin 69 miljoonalla eurolla, mistä uusinvestointien osuus oli 62 %. Investoinnit pyritään suuntaamaan nykyisiin kiinteistöihin ja korjausrakentamiseen, mutta jos tarve on sellainen, ettei nykyisestä kiinteistökannasta löydy ratkaisua, on tehtävä uudisrakentamista. Puolustushallinnon rakensukanta on sen ikäistä, että peruskorjaukset kuuluvat selkeänä osana pitkäjänteiseen investointiohjelmaan.

Senaatti-kiinteistöjen toiminta perustuu yhteiskuntavastuulliseen liiketoimintaan, hyvään palveluun, pitkäaikaisiin asiakkuuksiin ja kumppanuuteen. Senaatti-kiinteistöt sai Det Norske Veritasin myöntämän ISO 14001 ympäristösertifikaatin maaliskuussa 2006. Kiinteistöalan ensimmäisiin kuuluva sertifikaatti on tunnustus siitä, että ympäristöarvojen edistämiseksi tehty työ on ollut oikean suuntaista. Se on osoitus sitoutumisesta määrätietoiseen työhön negatiivisten ympäristövaikutusten ennaltaehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

Puolustushallinnon meneillään oleva valtava organisaatiomuutos on luonnollisesti iso haaste myös kiinteistöpuolelle. Senaatti-kiinteistöjen tavoitteena on huolehtia siitä, että asiakkaalla on tarpeita ja toimintaa vastaavat tarkoituksenmukaiset toimitilat käytettävissään, muutoksista huolimatta. Senaatissa meillä on varsin kattava näkemys asiakkaan nykytilasta ja tavoitteista, valmius toimia ja kykyä pitkäjänteiseen yhteistyöhön.

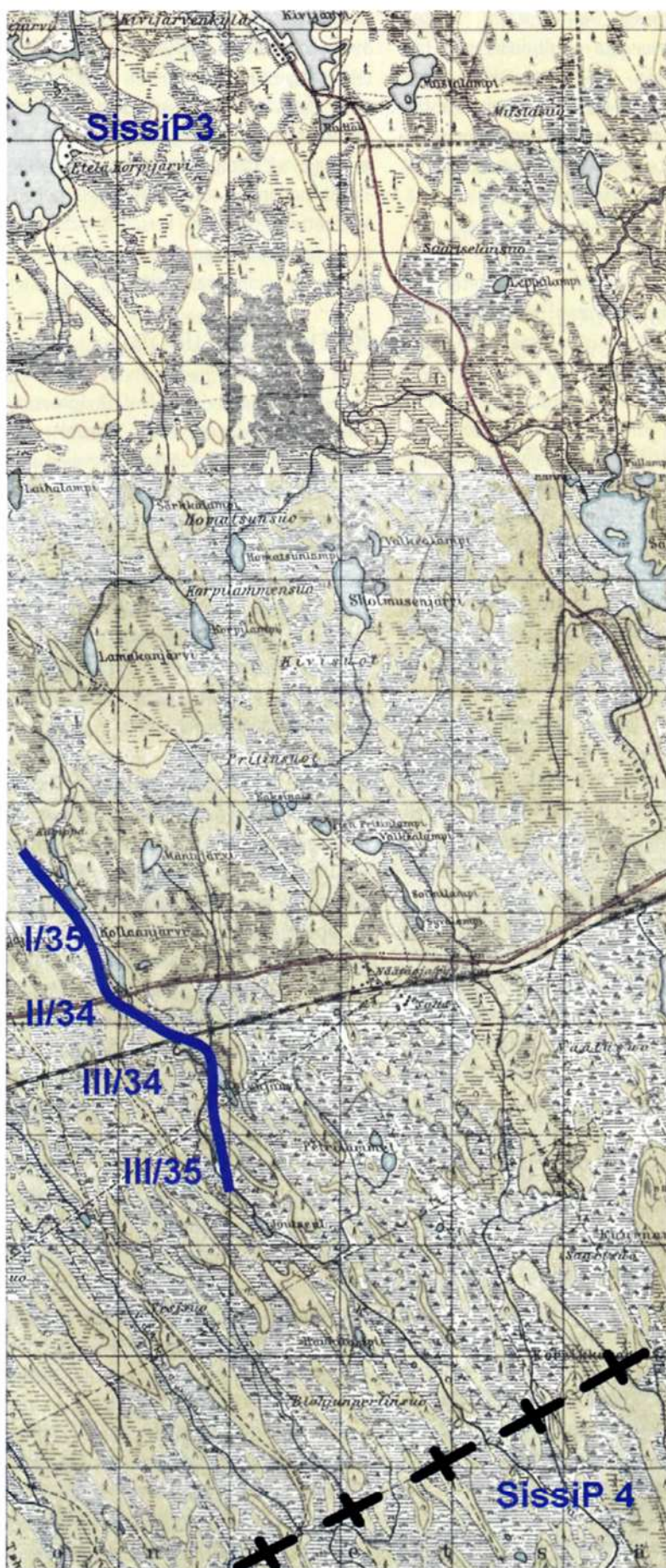
Kontiorannan uimahalli.
Kuva: Toimitus

Taisteluosasto Teittisen partiointi talvisodan Kollaalla

Selostuksen lähteenä on käytetty Jalkaväkirykmentti 34:n sotapäiväkirjaa ja taisteluosasto Teittisen johdossa toimineiden pataljoonien II/34, III/34, I/35 ja III/35 sotapäiväkirjoja sekä Matti Kososen teosta "Talvisodan tiedustelijat, Päämajan tiedusteluosaston Sortavalan alatoimisto talvisodassa". Lähteiden risti-riitaisuuksia ei ole tarkistettu.

Kollaarjoelle ryhmittynyt JR 34 pysäytti neuvostojoukkojen hyökkäyksen itsenäisyyspäivänä 1939. Joulukuun alkupuolella neuvostojoukot pyrkivät saarostamaan suomalaisryhmyksen. Suomalaiset toivat alueelle uusia joukkoja ja torjuivat saarostusyritykset. Aloite siirtyi suomalaisille, jotka vastavuoroisesti pyrkivät saartamaan Kollaalle saapuneet neuvostojoukot vuodenvaihteen molemmin puolin tehdyillä hyökkäyksillä. Kova pakkanen ja päätös säästää joukkoja päättivät yritykset ja rintama rauhoittui. Tammi-helmikuun vaihdetta lukuun ottamatta rintamalla vietettiin "hiljaiseloa" maaliskuussa käynnistyneeseen neuvostojoukkojen suurhyökkäykseen asti. Molemmat osapuolet käyttivät avoimia sivustoja partiointiin, sissiosastojen ja varsinaisten taisteluosastojen etenemiseen. Pohjoisella sivustalla lähimpänä omaa joukkona oli Ryhmä Talvela Tolvajärven - Ägläjärven suunnassa noin 30 kilometrin päässä ja etelässä JR 34:n ensimmäinen pataljoona hyökkäsi noin 40 kilometrin päässä Uomaalla Käsnäselän -

Tämän karttatuotteen digitoimisen ovat rahoittaneet Karjalan Kulttuurisäätiö, Genimap Oy, Maanmittauslaitos, Lappeenrannan kaupunki, Imatran kaupunki ja Joutsenon kunta. Skannaustyön ovat suorittaneet Imitsi Oy ja Topografikunta. Topografikartta 1:100 000 (1 ruutu 2 km), lehdet Loimula ja Ägläjärvi. Kuvan graafinen toteutus (pienennös): Toimitus ja Kari Jylhä.

Kitilän tielle. Taisteluosasto Teittisen vastualueen partioitavan alueen rajana oli pohjoisessa Shemeikka – Perttijärvi – Kivijärvi-linja ja etelässä Korpijärvi – Ulismaisten järvi -linja.

Partiointiin käytetyt joukot

Talvisodan alkaessa suomalaisessa rykmentissä ei ollut suoraan partiointiin sopivia osastoja eikä tavallinen ryhmä, joukkue tai komppania ollut tehtävään henkilöstöltään eikä varustukseltaan sopiva. JR 34:ään oli jo ylimääräisten harjoitusten aikana liitetty erillisiä tällaisiin erikoistettaviin sopivaksi oletettuja joukkoja. Suojärven suojeluskuntaan oli joukkojen perustamisen yhteydessä jäänyt sijoittamattomia reserviläisiä. Heistä muodostettiin sotilasohjaaja Siitosen johtoon paikallistuntemusta omannut osasto Siitonen. Salmin rajavartiostosta liitettiin jokaiseen pataljoonaan pieni rajavartiostasto. Vain ensimmäisessä pataljoonassa ko. osasto säilyi itsenäisenä sodan loppuun. Tilanteen erikoisvaatimusten selvittyä, kun samalla syntyi ajatus sissitoiminnan käynnistämisestä neuvostojoukkojen selustassa, käski IV Armeijakunta 20. joulukuuta perustamaan jokaiseen pataljoonaan erillisen hiihtojoukkueen. Näihin 30-40 miehen vahvuisiin hiihtojoukkueisiin koottiin kovakuntoisia ja paikalliset olosuhteet tuntevia sotilaita ja niiden johtajiksi määrättiin upseerit. Osastot pyrittiin varustamaan tehtävään sopiviksi. Niitä käytettiin pääosin partiointiin ja sissitoimintaan, mutta ne olivat myös nopeasti käskettäviissä yllättäviin taistelutehtäviin. Ne nimitettiin johtajansa mukaan osastoksi, hiihtojoukkueeksi tai sissiosastoksi. II/JR 34:n sissiosasto nimitettiin johtajansa vänrikki Forsmanin mukaan sissiosasto Forsmanniksi, III/JR 34:n sissiosasto Sarvilinnaksi, I/JR 35:n sissiosasto Salkorannaksi ja III/JR 35:n sissiosasto Valkoseksi. Osastoista muodostettiin partiointiin useampia partioita, jotka edelleen nimettiin johtajiensa mukaan. Kymmenet johtajiensa nimillä erotetut partiot muodostavat sotapäiväkirjoissa vaikeasti selvitetävän sekamelskan.

Samanaikaisesti 12.divisioonan käskyllä muodostettiin divisioonan sissiosasto, "sissiosasto 12", johtajansa mukaan myös sis-

siosasto Vornanen. Taisteluosasto Teittisen käskettiin suunnata sissitoimintansa tieosalle Näätäoja – Iso-Naistenjärvi rautatien eteläpuolitse ja divisioonan sissiosaston samalle tieosuudelle rautatien pohjoispuolitse. Tavoitteeksi käskettiin yhden häirinnän suoritus vuorokaudessa.

Oman kokonaisuutensa muodostaa Kollaan rintaman taakse tammikuussa siirretty Päämajan Yleisesikunnan tiedusteluosaston Sortavalan alatoimiston osasto Kuisma. Luutnantti Kuismanen toi Kollaalle syksyllä 1939 Viipurin Rautakorvessa sissikursseilla koulutettuja inkeriläisiä heimosotureita. Osastoon liittyi vielä Päämajan propagandakurssin juuri käyneitä inkeriläisiä ja saman kurssin käyneet tulevat kaukopartiomiehet Pentti ja Esko Juppala sekä Eero Naapuri. Kaikki osastoon kuuluneet eivät olleet sopivia partiointiin ja osastoon siirrettiin partiojohtajiksi Salmin rajavartioston alikersantit Sakari Vähäniitty ja Aulis Tikka.

Partiointiin käytettyjä joukkoja ja niiden johtamisjärjestelyjä kuvaa JR 34:n sotapäiväkirjamerkintä 26.1.1940 klo 13.45: "Puhelinilmoituksen perusteella saatu selville, että joukkojen taisteluvahvuus on seuraava: II/JR 34 11+82+334 lisäksi sissiosasto, 3 ryhmää; III/JR 34 13+83+326 lisäksi sissiosasto, jossa 3 ryhmää; III/JR 35 13+49+251 lisäksi sissiosasto, jossa 3 ryhmää; I/JR 35 käytettävissä 1 kiv.kompp. + joukk. JP 1:stä. III/JR 35:n käytettävissä os. Siitonen, johon kuuluu sissiosasto 3 ryhmää (20 miestä), sissiosasto Vornanen 4 ryhmää (20 miestä) ja kaksi täydennyspataljoonan kiv.joukkuetta sekä 5 kk.puolijoukkuetta. Kollaan rintaman käytettävissä lisäksi sissiosasto Kuismanen, johon kuuluu 4 ryhmää."

Taisteluosasto Teittisen partioinnin osalta tilanne muuttui tammikuun lopulla, kun rintamalle siirrettiin Sissipataljoonat 3 ja 4. Sissipataljoona 4 partioi ja suoritti sissitoimintaa eteläisellä sivustalla. Taisteluosasto Teittisen partioitava alue rajoitettiin eteläisellä sivustalla pohjoisempaan koillislounaisuuntaiseen metsälinjaan. Sissipataljoona 3 toimi pohjoisella järviolueella. Samalla annettiin käsky, jossa osasto Kuisman partiointi rajoitettiin lähipartiointiin taisteluosasto Teittisen eteläisen sivustan ympäri.

Osasto Siitonen hajotettiin ja se siirrettiin sodan loppuajaksi Uuksuntien suuntaan. JR 34:n siirtyessä 17.2. reserviin Loimolan alueelle siirrettiin myös osasto Kuisma muihin tehtäviin. Eri osastojen mukana olleista Salmin rajavartioston miehistä on vain satunnaisia merkintöjä sotapäiväkirjoissa ja henkilöluetteleissa, esim. kersantit Vähäniitty ja Tikka olivat sodan loppuun asti JR 34:n palkka- ja sotapalkkaluetteleissa.

Partioinnin suoritus

Joulukuussa partiointi ei vielä johtosuhteiltaan vakiintunut, mistä aiheutui epä-tietoisuutta ja jopa kahakointia omien partioiden välillä. 12. divisioonan esikunta ei Loimolasta kyennyt asiaa hoitamaan, ja niin partioinnin kuin muidenkin taistelutoimien johtaminen Kollaan suunnalla käskettiin taisteluosasto Teittisen johdettavaksi. Taisteluosasto Teittisen esikuntana toimi JR 34:n esikunta ja komentajana 17.1. asti everstiluutnantti Viljo Teittinen ja sen jälkeen everstiluutnantti H. Kinnunen.

Partiointi oli jokapäiväistä. Kaikki yksiköt suorittivat aktiivista etumaaston tiedustelua ja varmistusta. Taisteluosaston komentaja johti sivustojen suojaamiseen liittynyttä partiointia määrittäen partioiden tehtävät ja reitit. Myöhemmin tilanne vakiintui siten, että JR 34:n toinen ja kolmas pataljoona vastasivat keskeisen Kollaanjärven ja Koi-vujärven välisen rintaman puolustamisesta ja eteläiselle sivustalle ryhmittynyt JR 35:n kolmas pataljoona eteläisen sivustan varmistamisesta. Saman rykmentin ensimmäinen pataljoona puolestaan vastasi pohjoisen sivustan varmistamisesta. Kaikki sivustoille suunnatut partiot kulkivat edellä mainittujen pataljoonien komentopaikkojen kautta ja saivat siellä viimeiset tiedot vihollisen ryhmyksestä ja omien partioiden liikkeistä. Tammikuun lopulla pääosa partioista toimi suoraan sivustoista vastanneiden pataljoonan komentajien johdossa.

Everstiluutnantti Kinnunen vakioi tammikuun alussa osan pohjoisen sivustan partioinnista käskyllään I/JR 35:lle seuraavasti: "Klo 17.55 Rkom käsky järjestää etumaaston partiointi säännöllisesti aikataulun mukaisesti: partio nro 1 2.K:sta Mäntyjärven pu-

ron molemmin puolin klo 16 paluu klo 24. partio nro 2 3.K:sta metsälinjan länsipuolen maasto lähtö klo 21, paluu klo 03. partio 3 2.K:sta Näätäojan molemmin puolin lähtö klo 3 ja paluu klo 12. Partio nro 4 3.K:sta Metsälinjan itäpuoli lähtö klo 12 paluu klo 18.”

Sivustoilla ja etumaastossa oli liikkeellä jatkuvasti useita partioita, jopa toistakymmentä vuorokaudessa. Partiot eivät olleet pitkäkestoisia, yleensä muutamista tunneista vuorokauteen. Sivustoille muodostui partiointia helpottanut latuverkko ja eteläiselle sivustalle perustettiin kenttäpartio ”Valkonen”, jonka kautta partiot suuntasivat liikkeensä vihollisen selustaan. Eteläisellä sivustalla partiointi ulottui Ulismaisten järvelle ja Naistenjärveltä etelään suuntautuneelle kapearaiteiselle rautatielle. Pohjoisella sivustalla partiointi suunnattiin Kivijärvelle ja Kivijärven kylään sekä Piitsoinojalta Kivijärveltä johtavalle tielle. Edellä mainittuja pidempiä partioita tehtiin päivittäin ja lähiselustaa partioitiin joka yö useilla partioilla. Sissipataljoonien saapuminen alueelle tammikuun lopulla kavensi taisteluosasto Teittisen valvonta-alueita.

Partioinnin vilkkaudesta antaa kuvan pohjoisen sivustan suojauksesta vastanneen JR 35:n ensimmäisen pataljoonan sotapäiväkirja 4.1.1940: ” klo 10.30, luutn. Siitonen ja kers. Pennanen ilmoittautuivat matkalla Kivijärvelle. Klo 12.35 sissipäällikkö Vornanen saapui pitkältä partiomatkaltaan, käynyt Suojärven maantien varrella aina 2 pnk:n päässä idässä, mutta ei päässyt tielle tarkan varmistuksen takia. Klo 13.45 luutn. Kiertolan partiolta 3.K:sta ilmoitus pisteestä x=689350, y=59830, Korpiljärven seudut vapaat vihollisesta, talot poltettu, Kivijärven kylässä vihollista, ei paljon,. Tie Kivijärveltä etelään vih. varmistama, tiellä liikennettä, Kivijärveltä kuului moottorinsurinaa. Partiolle käsky jatkaa tehtävänsä, ottaa vanki. Klo 13.45 palasi partio 1+3 EK:sta, alik Lappeteläinen; lähtenyt klo 7.15, hiihtänyt pohjoisen metsälinjan myötäpäivää, ei erikoista. Klo 14.15 palasi partio 3 2 K:sta 1+8, alik. Könönen, lähtenyt klo 8.00, oli tavannut metsälinjalta n. 1 km maantiestä pohjoiseen ryhmä vihollista, jonka yllätti tullellaan n. 70 metrin päästä. Klo 14.15 palasi

partio 1+3 2.K:sta, alik. Oinonen, lähtenyt klo 7.30, Mäntyjärven itäpuolelle, löytänyt neljä johtolankaa, joiden luullut liittyvän johonkin miinaan. Kokeiluista huolimatta miina ei räjähtänyt. Klo 17.00 palasi partio 4 3.K:sta, 1+9, alik. Hyvönen, lähtenyt klo 6, tuhonnut kaksinaislampien kaakkoispuolella puunhakumatkalla olleen pienen vih. partion.”

Partioiden luonnetta kuvaavat seuraavat partiokertomukset ja -ilmoitukset:

Partiokertomus: ” JR 34:n Herra Komentajalle, Selostus HiihtoJ/III/ JR 34:n retkestä 11.1. Kuurnankankaalle, Hiihtojoukkueen matka alkoi 10.1. klo 19.30 majapaikasta. Yö levättiin III/JR 35:ssä, josta 11.1.40 klo 3.30 jatkettiin matkaa Koivujärven eteläpäähän, siitä partiolatuja Petrijärven länsi ja eteläpuolelle, josta matka alkoi suuntautua kohti Kuurnankangasta. Menomatalla todettiin vihollisen hiihtäneen pitkin Vitsaojan jäätä, mutta paluumatkalla, joka tapahtui etelämpää, ei näitä latuja ollut. Ladut olivat tuoret ja paljon hiihdetyt, mahdollisesti Näätäojalta suuntautuva vihollisen partiolatu. Näkötorinin eteläpuolella ei Kuurnankankaalle ollut mitään ryssän majapaikkaa, vaan siellä savusi vielä sysimiilu hiukan. Miilun luona oli suomalainen telta ilma kamiinaa. Siinä ei ollut asuttu ainakaan kahteen viikkoon, koska ovikangaskin oli revittävä paksun lumen alta irti. Näkötorinin pohjoispuolella n 80-100 m siitä oli ryssillä jonkinlainen kämpä.

Klo 13 osasto hyökkäsi kahdella ryhmällä näkötorinin pohjoispuolella olevan kämpän kimppuun. Toinen ryhmä oli näkötorinin luona, toinen kiersi idästä. Vihollinen vastasi tuleen yhdellä pikakiväärillä ja kiväärillä. Ryssän vahvuudeksi arvioitiin kaksi ryh-

mää. Ryssiä kaatui kolme. Kun hyökkäyksen loppuun vieminen näkötorinin puolella olevan aukean ja idässä olevan jyrkän nousun vuoksi oli varmasti tuottanut joukkueelle menetyksiä, vetäytyi joukkue takaisin.

III/JR 35:stä saadut lentolehtiset levitettiin Kuurnankankaalle ja aikaisemmin mainitulle Vitsaojan ladulle. Keli oli hyvin raskas. Maja-paikka saavutettiin vasta klo 20. Res.vänr. M Sarvilinna, Hiihtoj/III JR 34:n johtaja, PS. II/JR 34:stä oli mukana oppaat, joista oli suurta hyötyä.”

”Partioilmoitus EK/I/JR 35, 23.1.40 klo 17.00. Tied.partio, vahv 1+4, joht. alik. Kaulamo. Lähtö klo 8.00. Partio hiihti Lamakanjärven lounaispuolella olevalle kukkulalle ja huomasi siinä ympäri kukkulan vahvasti tallattuja vih. jälkiä. Jäljet johtivat luoteeseen seuraavan kukkulan yli sekä kääntyivät siitä länteen Ahvenlammen pohjoispuolitse. Latuja oli kolme, joista keskimäinen varsin vahva, näytti, että sinä olisi vedetty ahkiota. Hiihdimme tavoitteeseemme Saabasenjärven eteläpäähän. Siellä ei mitään jälkiä. Paluumatkalla Ahvenlammin länsipuolitse tapasimme ryssän ladut, jotka kulkivat lounaaseen. Päivällä näimme ladut klo 11.30. Paluu klo 17.00. Partion johtaja ilmoituksen mukaan A.J. Ollikainen, res.luutn.”

Partioilmoitus: ”Osasto Kuisma, Partio Manninen, vahvuus 1+6, lähtö 7.2.40 klo 7, palasi klo 19.00, reitti Lepakko – KV, josta oli tarkoitus mennä Haukilammit eteläpuolitse kiertäen Petrilammit länsipuolelle. Partio ei osunut vaan kulki toiseen paikkaan, kulkien Haukilammit eteläpuolelta koillisuuntaan Vitsaojalle, jossa kohtasi oman partion, jatkaen matkaa Kuurnankangas ensi k:sta noin 1 km luoteeseen oleva puro linjaristeys, partio palasi samoja latuja takaisin ei erikoista., res.alik. A. Tikka”

Teksti: Everstiluutnantti Kari Jylhä

Osasto Kuisman partio Kollaalla. Kuva: Matti Kososen kokoelma.

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 4.6.2006 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Everstiluutnantiksi

Majuri
Timo Mäki-Rautila

Majuriksi

Kapteeni
Hannu Palkovuori

Kapteeni
Markku Vääänen

Siviiliin

Toimistosihtööri
Sirkka Grönroos
1.7.2006

Sotilassoittaja
Pirkemari Dobosiewicz
26.7.2006

Sairaala-apulainen
Raija Meskanen
1.8.2006

Henkilöstöön hyväksytyt

Majuri
Timo Mäki-Rautila
1.3.2006

Luutnantti
Kalle Tuominen
2.2.2006

Luutnantti
Mikko Vartiainen
2.2.2006

Luutnantti
Esa Viitanen
2.2.2006

Kapteeni
Kari Kurkinen
1.3.2006

Yliluutnantti
Antti Ahtola
12.4.2006

Yliluutnantti
Ville Vaitinen
12.4.2006

Yliluutnantti
Jari Kokkonen
12.4.2006

Yliluutnantti
Juuso Orava
12.4.2006

Yliluutnantti
Heikki Rossinen
12.4.2006

Everstiluutnantti
Tuomo Juvonen
1.5.2006

Siirrot

Everstiluutnantti
Jyrki Kaiponen
Pääesikunnan Esikuntakomppaniaan
1.3.2006

Kapteeni
Lassi Kellberg
Hämeen Rykmenttiin
1.3.2006

Everstiluutnantti
Matti Karjalainen
Itäisen Maanpuolustusalueen
Esikuntaan (MAAVER)
1.5.2006

Luutnantti
Mikko Perón
Reserviupseerikouluun
1.6.2006

Vierailuja ja tapahtumia

Teksti ja kuvat: Toimitus

Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan johtajama Rakennuspoolin yhteistoimintaharjoitus prikaatissa 29.3.2006

Prikaati isännöi jalkaväen neuvottelupäiviä 8. - 9.2.2006.

Prikaatin sotilaspoliisijoukkue saavutti kouluttajansa luutnantti Jani Hiltusen johdolla ensimmäisen sijan joukkojen suorituskyvyn arvioinnissa Itäisen maanpuolustusalueen sotilaspoliisien ampuma- ja taisteluharjoituksessa 13.-22.3.2006.

Jos ei halua heittäytyä sattuman armoille, kannattaa keskittyä olennaiseen.

Yrityksen on kohdistettava voimansa. Me Stora Ensossa keskitymme asiakkaaseen. Sitoudumme täyttämään asiakkaidemme tarpeet ja haluamme ylittää heidän odotuksensa. Käy katsomassa, miten onnistumme.

www.storaenso.com

Pohjois-Karjalassa:
Stora Enso Packaging Boards
Pankakosken tehtaot
Enocell Oy
Stora Enso Metsä
Karjalan hankinta-alue
Stora Enso Timber Oy Ltd
Kiteen saha
Uimaharjun saha

STORAENSO
what paper can do

Vala 1/06

Pohjois-Karjalan Prikaatin I/06-saapumiserä vannoi sotilasvalansa ja antoi juhlallisen vakuutuksensa Joensuussa 18.2.2006.

Valapäivän vietto alkoi perinteisesti seppeleen laskemisella Sankarihautausmaalla. Juhlallinen vakuutus annettiin Tiedepuiston Louhela-salissa, missä vakuutuksen kaavan lukijana toimi Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Jyrki Kaiponen.

Sotilasvala vannottiin raviradalla lumisaateessa. Valakaavan lukijana toimi Joensuu kaupunginhallituksen puheenjohtaja Seppo Eskelinen.

Ohimarssi suoritettiin Linnunlahdentiellä ja sen vastaanotti prikaatin komentaja eversti Harri Ohra-aho seuranaan kaupunginhallituksen puheenjohtaja Seppo Eskelinen ja Pohjois-Karjalan Sotaveteraanipiiri ry:n puheenjohtaja Olavi Lösönen.

Esikunta- ja Huoltokomppania vastasi kalustoesittelyn järjestämisestä Raviradan alueelle.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen muotokuvahanke

Kaukopartiomies, ylivääpeli, talousneuvos Onni Määttäselle myönnettiin 3.8.1943 2. luokan Mannerheim-risti numero 119. Lähtösäyksen muotokuvahankkeelle antoi Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan esikuntapäällikkö, prikaatikenraali Antti Lankinen, joka tiedusteli eversti Seppo Pesoselta keväällä 2005, voisiko hän ottaa vastuun Onni Määttäsen muotokuvahankkeesta.

Alustavien valmistelujen jälkeen muotokuvatoimikunta perustettiin 25.10.2005. Puheenjohtajana toimi Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja eversti Seppo Pesonen, sihteerinä esikuntapäällikkö everstilutnantti Jouni Mattila ja asiantuntijajäsenenä reservin majuri Juhani Pykkänen Lappeenrannasta.

Hankkeen rahoitus toteutettiin lahjoitusvaroilla. Hanketta tukivat merkittävillä summilla Broman Group Oy, Ilomantsin kunta, Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö, MTK Pohjois-Karjala, PKO, Sotavahinkosäätiö ja Mannerheim-ristin ritarien säätiö. Edellä mainittujen lisäksi hankkeen kustannuksiin osallistuivat Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta ja Pohjois-Karjalan Prikaati. Muotokuvan maalasi ukrainalainen, Ranskassa asuva taiteilija Igor Muslimov. Hän on maallannut 13 Mannerheim-ristin ritarin muotokuvaa.

Muotokuvan paljastustilaisuus

Muotokuvan paljastustilaisuuden ajankohdaksi valittiin Karjalan Jääkäripataljoonan perinneyöpäivän ilta 24.2.2006. Tilaisuus pidettiin Puolustusvoimien Ruokahuollon Kontiorannan muonituskeskuksessa ja siihen osallistui yhteensä noin 170 kutsuvierasta. Paikalla tilaisuudessa olivat myös juhlan päähenkilö, Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen sekä hänen ”ritariveljensä” Tuomas Gerdt. Merkille pantavaa oli, että kutsuvieraiden joukossa oli Onni Määttäsen läheisten sukulaisten lisäksi mm. Erillispataljoona 4:n ja Osasto Oskun perinneyhdistyksen edustajat sekä useita Osasto Oskun miehiä ja rouva Irja Kuismanen.

Muotokuvan paljastuspuheen piti Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Ari Puheloinen. Muotokuvan

paljastivat kansanedustaja Hannu Hoskonen ja Onni Määttäsen poika, työnjohtaja Pertti Määttäsen. Kunniavartiossa oli kaksi ilomantsilaista varusmiestä Esikunta- ja Huoltokompaniasta, korpraali Olli Kukkonen ja jääkäri Leena Härkönen. Eversti Seppo Pesonen luovutti muotokuvan Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajalle eversti Harri Ohrahalolle, joka lupasi sijoittaa muotokuvan prikaatin perinnetilaan, missä siihen on varusmiehillä, palkatulla henkilöstöllä ja vierailulla mahdollisuus tutustua.

Tilaisuuden ohjelma oli erittäin isänmaallinen ja siksi mieleenpainuva. Tilaisuuden musiikkiesityksistä vastasivat Karjalan Sotilassoittokunta ja Mieskuoro Kontioiset. Cocktailtilaisuuden ajan juhlayleisöä viihdyttivät myös taiteilija Esa Niemitalo ja hanurimestari Mika Tarkkonen.

Pääosa maakunnan mediasta osallistui muotokuvan paljastustilaisuuteen. Pohjois-Karjalan Radio haastatteli tilaisuudessa Onni Määttästä. Tilaisuutta käsiteltiin hyvin myös lehdissä, erittäin laajasti Karjalan Maassa sekä Sotainvalidi -lehden huhtikuun 2006 numerossa. Luutnantti Mikko Perön prikaatista kuvasi ja videoi tilaisuuden, luutnantti Markku Leinonen editoi ja kopioi videon tukijoille sekä yhteistyökumppaneille jaettavaksi.

Kiitämme vielä näin Korpisoturin välityksellä kaikkia hanketta tukeneita yrityksiä ja yhteisöjä sekä työnjohtaja Pertti Määttästä, joiden kaikkien tuella ja avustuksella hanke saatiin toteutettua laadukkaasti ja samalla erittäin nopeasti. Kiitämme myös Pohjois-Karjalan Prikaatia, Kontiorannan muonituskeskusta ja paljastustilaisuuden valmisteluista vastanneita henkilöitä hienon isänmaallisen juhlan järjestelyistä.

Muotokuvatoimikunnan puolesta toimikunnan sihteerinä everstilutnantti Jouni Mattila

Onni Määttäsen, seuranaan Erillispataljoona 4:n ja Osasto Oskun veteraaneja sekä rouva Irja Kuismanen. Kuva: Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta.

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä 24.2.2006

Karjalan Jääkäripataljoona vietti 24.2.2006 perinnepäivää kirpeässä pakkassäässä. Perinnepäivää juhlittiin paraatilla Kollaan Vasamalla. Paraati oli samalla pataljoonan komentajan vaihtoparaati. Pataljoonan komentaja everstiluutnantti Jyrki Kaiponen laski seppeleen Kollaan Vasamalle yhdessä varusmiesten edustajien kanssa.

Teksti: Majuri Jouni Pitkänen

Kuvat: Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunta

Tilaisuudessa palkittiin Karjalan Jääkäripataljoonan perinneristillä kapteeni Juha Kosunen, yliluutnantti Janne Vattulainen, luutnantti Pekka Kämäräinen, luutnantti Mikko Perón, luutnantti Jani Hiltunen ja luutnantti Tomi Kettunen. Perinneristin myöntää Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja ja sen saaminen edellyttää ansiokasta palvelusta pataljoonassa, neuvokkuutta ja urheutta eri tilanteissa.

Karjalan Jääkäripataljoonan hopeisella ansiolevykkeellä palkittiin yliluutnantti Jarmo Kolu. Perusteena olivat hänen erinomaiset suorituksensa eri kouluttajatehtävissä. Luutnantti Jani Hiltunen palkittiin samoin Karjalan Jääkäripataljoonan hopeisella ansiolevykkeellä. Perusteena Janin osalta olivat erinomaiset suoritukset sodanajan komppanian päällikkönä syksyllä 2005.

Palkitsemisten jälkeen everstiluutnantti Kaiponen piti pataljoonalleen viimeisen puheensa. Puheessaan hän korosti joukkojen korpisoturihenkeä ja kiitti kouluttajia yhteistyöstä kuluneina vuosina. Puheen jälkeen hän luovutti komentajan tehtävät majuri Timo Mäki-Rautilalle. Paraati päättyi ohimarssiin, jonka otti vastaan pataljoonan uusi komentaja yhdessä everstiluutnantti Kaiposen kanssa. Perinnepäivän juhlallisuudet jatkuivat iltajuhlan merkeissä Muonituskeskuksessa.

Luis Herrero ja vahvennettu Karjalan Sotilassoittokunta.

I Feel Good – Karjalan Sotilassoittokunta vauhdikkaana Joensuun torilla

Pohjois-Karjalan Prikaati tarjosi 3.6.2006 klo 18.00 Joensuun torilla vauhdikkaan musiikkishow'n. Rock/soulhenkisessä musiikki-ilottelussa solisteina esiintyivät vauhtimimmi Tiina Räsänen, lattareituri Luis Herrero sekä "Loordi", jääkäri Markus Hänninen. Svengaavista säestyksistä vastasivat reserviläisten komppiryhmällä vahvennettu Karjalan Sotilassoittokunta ja I/2006 saapumiserän sotilasmusiikkitehtävissä Esikunta- ja Huoltokompaniassa palvelevista varusmiehistä koottu bändi The Mornings solistinaan jääkäri Antti Rask.

Komppiryhmällä vahvennettua soittokuntaa johti musiikkimajuri Raimo Maaranen (tuottaja) ja All Stars -soulbändiä ylliuutnantti Esa Lehtinen, joka vastasi projektin suunnittelusta ja toteutuksesta.

Soittokunta esittäytyi joensuulaisille Torilavalla puolustusvoimien lippujuhlapäivään, Itäisen maanpuolustusalueen paraatiin ja Marsalkka Mannerheimin syntymäpäivään liittyen ja voimavirralla vahvistettuna.

Varusmiesten esittämän särmän Drum Salute-rumputervehdyksen jälkeen tilaisuuden avasi virallisesti prikaatin komentaja, eversti Harri Ohra-aho, joka toi julki tervehdyksensä runsaalle konserttiyleisölle blues-tyyliin I Feel Good-teemaa puheensa aluksi mukaillen; asuna maastopuku m/91, tummat lasit silmillä ja aito Gibson-kitara kaulassa. Komentajamme avaus toimi esimerkillisen hyvin!

Tiina Räsänen, Suomen Tina Turnerin, menevään keikkasettiin kuuluivat mm. seuraavat hitit: "I Feel Good", "Almaz", "You Make Me Feel Like A ...", "I'm Every Woman", "How Come, How Long", "Light My Fire", "Imagine", "What A Feeling", "I Wanna Dance With Somebody", "River Deep, Mountain High", "These Boots Are Made For Walking" sekä "I Love Rock And Roll". Yleisön ja soittajiston villinnyt monilahjakuus nousi ensimmäisen kerran valtakunnalliseen tietoisuuteen vuonna 1994, vasta 18-vuotiaana, jolloin hänet valittiin Tangokuningattareksi.

Toisen huippusolistin Luis Herreron espanjankielinen ohjelmaosuus koostui kolumbialaisen kultakurkun Juanesin discohittistä "La Camisa Negra", Ricky Martinin "Maria"-hittistä ja pikakielikurssista, jossa solisti opetti kuulijoita laskemaan espanjaksi kol-

meen, sekä vanhemmankin väen tuntemasta uudelleenlämmitetystä "Sway – Keinu kansani" cha-cha-cha:sta. Lisäksi musiikin monitaituri Herrero lauloi Tiinan kappaleissa makeasti taustaääniä.

Tämän kokoluokan show-toimintaan nykyinen Karjalan Sotilassoittokunnan kokoonpano on selvästi alivahvuinen. Osaavien ja hyvin motivoituneiden varusmiesten ja reserviläisten panos on oikean soundin ja kyseessä olevien musiikkityylien svengin kannalta ratkaisevaa. Koko soittokunnan henkilöstö kiittää heitä innovatiivisuudesta ja inspiroivasta yhteistyöstä.

Tapahtuman yhtenä tavoitteena oli soittokunnan yleisöpohjan laajentaminen. Kunnioitetun veteraanisukupolven siirtyessä viimeiseen iltahuutoon on soittokuntien musiikkia suunnattava selkeästi nuoremmille

Tiina Räsänen sekä Pirkemari Dobosiewicz ja Jarkko Mustonen.

Sadekaan ei haitannut torille kerääntyneitä musiikin ystäviä.

sukupolville. Pääosa nykyisestä sodan ajan (SA) armeijamme taistelijoista on kasvanut sähköisessä soundimaailmassa ja kansainvälisen populaarimusiikin hittien vaikutuksessa. Siksi myös tapahtuman sovituksiin ja äänentoistoon kiinnitettiin erityistä huomiota vuokraamalla valtakunnan parasta laitteistoa ja ammattitaitoa.

Meillä oli ilo esittää keikkamme päätteeksi vuoden 2006 Euroviisuvoittajan Lordin sävelmä "Hard Rock Hallelujah", joka sai jääkäri Markus Hännisen tulkintana yleisön yllättymään ja rokkamaan sateenvarjojen alla torin asfaltilla! Kyseinen kappalevalinta antoi varmasti kuulijoilleen dynaamisen kuvan sotilasmusiikkialan vaikutus- ja kehitysmahdollisuuksista. Sateisesta säästä huolimatta tapahtuma keräsi Joensuun torille 700 - 800 tyytyväistä kuulijaa.

Karjalan Sotilassoittokunta haluaa lämpimästi kiittää seuraavia I Feel Good -projektin mahdollistaneita yhteistyökumppaneita: Joensuun kaupungin kulttuuritoimi (kulttuurisihteeri Sari Suvanto ja järjestelypäälikkö Eero Hirvonen), Kontiolahden ja Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistykset (puheenjohtajat Inkeri Laukkanen ja Sirkka Reko) sekä laadukkaasta äänentoistosta StudioNet Lappeenranta (Tommi Kuronen + Team).

Tahto, taito ja yhteistyö eri osaajien kesken sekä esimiesten tuki mahdollistivat tämän projektin tuloksellisen läpiviennin. Annan julkisen kiitoksen ammattitaitoiselle, hyvin motivoituneelle ja uudistushakuiselle henkilöstölleni, joka ajankohtaan liittyvien erilaisten soittopalvelusten ohella toteutti tämän projektin oheistehtävineen erinomaisesti. Toriyleisön positiivinen palaute onnistuneesta keikasta olkoon kannustimena suunnitellessamme uusia yleisötapahtumia – WE FEEL GOOD!

Soittokunnan päällikkö
Musiikkimajuri Raimo Maaranen

P.S. Sotilassoittokunta – henkisen maanpuolustustyön täsmäse!

Kuvat: Toimitus

Itäisen Maanpuolustusalueen lippujuhlapäivän paraati 4.6.2006

Eversti Seppo Pesonen ja kenraaliluutnantti Ari Puheloinen.

Pohjois-Karjalan Prikaati.

Paraatisoittokuntana toimi Karjalan Sotilassoittokunta.

Paraatikatselmus pidettiin Joensuun torilla ja sen suoritti Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Ari Puheloinen. Paraatia komensi Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja eversti Seppo Pesonen. Paraatiin osallistui noin 700 henkilöä.

Ohimarssi suoritettiin Rantakadulla ja sen kenraaliluutnantti Ari Puheloinen otti vastaan seurassaan Joensuun kaupungin johtaja Juhani Meriläinen ja veteraanien edustaja Juhani Soila.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Ohimarssi suoritettiin Rantakadulla jalan ja ajoneuvoin.

Ohi on
270, 180, 362

Heinäkuussa Jalkaväen säätiön mitalilla ja killan stipendillä palkitut.

Huhtikuussa kotiutettiin 2/2005 saapumiserän miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 270 vuorokautta palvelleet taistelijat.

Kotiuttamisjuhlassa palkittiin:

Jalkaväen mitalilla ja killan stipendi
korpraali Wahlgren Jukka Aarne

Hyvän jääkäriin palkinnolla
jääkäri Nilsen Janne Juhani

Kummikuntien esinepalkinnot
korpraali Väyrynen Kalle Pekka Santeri
jääkäri Järstä Juhani Pentti Olavi

Ylämyllyn sotilaskotiyhdistyksen stipendi
korpraali Kukkonen Olli Matias

Heinäkuussa kotiutettiin 2/2005 saapumiserän varusmiesjohtajat ja miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 362 vuorokautta palvelleet ja 1/2006 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleet taistelijat.

Kotiuttamisjuhlassa palkittiin:

Jalkaväen säätiön mitali ja killan stipendi
vänrikki Hakkarainen Joonas Petteri
kersantti Heikkinen Mika Matti Johannes
korpraali Puolakka Anssi Kalervo

Reserviupseeriin palkinto
vänrikki Pykäläinen Ville-Markus

Reserviläispiiriin palkinto
kersantti Gröhn Samu Joonas

Hyvän jääkäriin palkinto
korpraali Pesonen Markus Kalervo

Kummikuntien esinepalkinnot
vänrikki Kinanen Tero Ville Ilmari
korpraali Ruotsalainen Sami Markus Juhani
jääkäri Tahvanainen Niko Heikki Petteri
jääkäri Koistinen Antti Juhani
vänrikki Multasuo Sami Tapio
jääkäri Kanninen Jarno Iiro Ensio

jääkäri Malkki Petri Tapani
jääkäri Knuuttila Aarne Olli Ilmari
kersantti Nissinen Suvi Anni Maria
korpraali Eronen Tatu Topi Yrjänä
jääkäri Hiltunen Arttu Matias
korpraali Jaatinen Juha Pekka
korpraali Savolainen Markus Juhani
korpraali Haaranen Jarmo Aarno Olavi
jääkäri Laakkonen Matti Johannes
korpraali Mehtonen Tatu Herman
jääkäri Räsänen Marko Ville Tapani

Viestikillan palkinto
kersantti Simonen Ilkka Erkkä
korpraali Tuunainen Anssi Taneli

Kyllikki Tepon stipendit
vänrikki Peinola Petri Tapio
jääkäri Repetti Toni Matti Tapio

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistyksen rahastostipendi
kersantti Koponen Veli-Pekka

Kontiolahden sotilaskodin palkinnot
alikersantti Lamberg Jani
korpraali Pesonen Markus
korpraali Riekkö Jarno
korpraali Soikkeli Samuel
jääkäri Barck Mikael

Teksti ja kuvat: Toimitus

Kuva vasemmalla: Kotiuttamisjuhla Kollaan Vasamalla huhtikuussa.

Yhtymäharjoitus SALPA 06 – pataljoona hyökkää

Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus SALPA 06 taisteltiin tänä vuonna Valkealan, Luumäen ja Savitaipaleen kuntien sekä Pahkajärven ja Sotinpuron ampumakenttien alueella 5.-15.6.2006 välisenä aikana. Harjoitus oli samalla 2/06 saapumiserän niin kutsuttu loppusota, jossa varusmiesyksiköt toimivat omissa joukkotuotantokokoonpanoissaan. Harjoituksen yleisenä teemana Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkojen osalta oli jääkäripataljoonan valmisteltu hyökkäys. Jokaisella joukolla oli lisäksi koulutushaaransa mukaiset omat koulutustavoitteensa.

Rakenteeltaan SALPA 06 -harjoitus koostui kahdesta vaiheesta. Ensimmäisessä vaiheessa 5.-10.6. toteutettiin valmistava koulutus sekä taisteluammunnat Pahkajärvellä ja Sotinpuruolla. Toisen vaiheen muodosti Valkealan, Luumäen ja Savitaipaleen alueella käyty kaikkien harjoitusjoukkojen kaksipuolinen taisteluharjoitus. Kaikkiaan harjoitusjoukkojen vahvuus nousi parhaimmillaan noin 3700 henkilöön ja 700 ajoneuvoon. Pohjois-Karjalan Prikaatin joukot muodostuivat noin 900 henkilöstä ja noin 150 ajoneuvosta.

Juhlamielellä harjoitukseen

Pohjois-Karjalan Prikaati perusti harjoitukseen sinisen puolen jääkäripataljoonan johdon esikunta- ja viestiyksiköineen, hyökkäysvoimaa edustavan jääkärikomppanian ja iskuportaana taistelua tukevan kranaatinheitinkomppanian sekä toiminnan jatkuvuudesta huolehtivan huoltokomppanian

pääosat. Keltaiselle puolelle asettuivat Aliupseerikoulun oppilaista muodostettu harjoitusvastustaja sekä sissiosasto. Joukot koostuivat sekä varusmies- että reserviläisyksiköistä.

Joukot keskittiin harjoitukseen sekä moottorimarssina että junakuljetuksena heti lippujuhlapäivän jälkeen, maanantaina 5.6. alkaen. Jo samana iltana jääkäripataljoonan komentaja sai prikaatin komentajalta jämäkän käskyn aloittaa pataljoonansa koulutus- ja taisteluammunnat tavoitteenaan hyökkäyksen edellyttämän taistelukyvyyn luominen viikonloppuun mennessä. Kokoneiden johtajien ja kouluttajien käsissä koulutus alkoikin rullata tehokkaasti kohti asetettua tavoitetta.

Tulta ja tunnetta

Ampumavaiheen huipentuma oli pioneeri-joukkueella vahvennetun jääkärikomppanian

hyökkäysammunta tykistön ja kranaatinheitinkomppanian tukemana. Aselajien yhteistoiminnan myötä jääkäreille jäi mieleen varmasti ainakin putkiraivaimen miehekäs pamaus ja epäsuoran tulen teho ammuttaessa samaan maaliin yhtäaikaisesti sekä tykistöllä että heittimistöllä. Mieleenpainuvan hetken koimme tavoitteessamme, kun Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja ylensi kolme taistelutoiminnassa ansioitunutta jääkäriä korpraaleiksi heti ammunnan päätyttyä. Ammuntojen jälkeen taistelukyvyyn kehittämistä jatkettiin vielä hyökkäykseen valmistavalla muulla koulutuksella.

Edellä kerrotun Pahkajärven taisteluammunnan kanssa samanaikaisesti Sotinpuruolla järjestettyyn ampumarjoitukseen Pohjois-Karjalan Prikaatista osallistuivat Sissikomppanian komentojoukkue, sissijoukkue ja kaksi kevytkranaatinheitinjoukkuetta. Itäisen Maanpuolustusalueen sissi- ja tiedusteluampumaleiri on maanpuolustusalu-

een "erikoisjoukkojen" ampumaleiri. Sen rakenne, ammunnat ja harjoitukset, on kehitetty tarkoituksenmukaiseksi sisseille ja tiedustelijoille. Leirillä voidaan kouluttaa niin varusmiehiä kuin reserviläisiäkin rakennetta tai ammuontoja muuttamatta.

Sissit ampuivat vahvennetun sissijoukkueen väijytyksen huoltokuljetusta vastaan ja vahvennetun sissijoukkueen häirintäiskun kohdetta vastaan. Tuli oli tarkkaa ja taistelutekniikka oli omaksuttu hyvin. Ampumaleirin jännittävin harjoitus oli ylikuuntantti Keijo Matilaisen johtama vesistökuulutusharjoitus, joka ei jättänyt ketään kuivaksi. Ammuntojen päätyttyä joukot siirtyivät Sotinpuroelta moottorimarssina taisteluharjoitusalueelle.

Suunta Savitaipaleelle

Viiden päivän koulutus- ja ampumavaiheen jälkeen joukot olivat valmiita hyökkäämään. Pataljoonan komentaja sai prikaatin komentajalta selkeän tehtävän lyödä vastassa oleva vihollinen. Prikaatin komentaja ilmaisi tahtonsa ytimekkäästi: "Haluan Savitaipaleelle ja nopeasti!"

Möhöhän sunnuntai-iltana 11.6. käynnistynyt jääkäripataljoonan hyökkäys prikaatin osana osoittautui sittemmin sarjaksi taisteluita, joissa joukkojen taidot ja kestävyys

tohdella punnittiin. Sitkeästi puolustautuva keltainen oli järjestänyt hyökkäävälle pataljoonalle ikäviä yllätyksiä tuliylläköineen ja runsaine miinoitteineen. Kolmen seuraavan vuorokauden kuluessa käytiin Tuohikotin itäpuolella kiivaita ja uuvuttavia taisteluita, joissa pataljoonan lähes taukoamaton hyökkäys vaivalloisesti, mutta vääjäämättä, pakotti keltaisen pikkuhiljaa vetäytymään.

Taistelijoiden varustuksena olleet simulaattorit eivät antaneet armoa, vaan kertoivat korkeataajuisella piipityksellään, kuka oli-kaan saanut "siipeensä" ja joutui jättäytymään joukostaan. Simulaattorien käyttö on elävöittänyt ja todenmukaistanut taistelutilanteita merkittävästi jalkaväen taisteluharjoituksissa. Suojautuminen ja oikea maastonkäyttö löytyvät lähes automaattisesti, sillä simulaattori ei armahda.

Yhtään enempää eivät armoa antaneet sääolosuhteetkaan, kun säiden haltia loihitti taisteluvaiheen ajaksi kesän ensimmäiset kunnon helteet. Auringon hehkussa pölyävät tiet ja rutikuivat kankaat asettivat maastossa hyökkäävät soturit raskaine kantamuksineen suorituskykynsä ylärajoille. Tässä vaadittiin myös johtajilta taitoa huolehtia joukkojensa taistelukyvyyn säilyttämisestä ennakoivilla ja täydentävillä huoltotoimenpiteillä. Yhtäkään lämpöuupumustapausta ei harjoituk-

sessä todettu, joten tässäkin voimme katsoa onnistuneemme.

Taistelujen tauotessa 14.6. iltapäivällä sinisen hyökkäys oli edennyt lähes 40 kilometriä lähtöalueelta. Iskuportaan osalta matka oli taitettu osin ajoneuvoilla, mutta kuitenkin yli puolet maastossa jalan taistelussa vihollista vastaan. Kranaatinheitinkomppania siirtyi hyökkäyksen edetessä uusiin tu-liasemiin vähintään kerran vuorokaudessa. Niin ikään pataljoonan komentopaikkaa ja huoltokomppaniaa siirrettiin kiivaaseen tahtiin. Tästä huolimatta aktiivinen vihollinen onnistui tekemään häirintäiskuja näihinkin kohteisiin. Tekipä keltainen pari lentorynnäköäkin huoltokomppanian alueelle. Hyvin maastoutettu ja laajalle hajautettu komppania selvisi tilanteesta kuitenkin vähäisin tappioin.

Lopputuloksesta

SALPA 06 -harjoitus tarjosi Pohjois-Karjalan Prikaatin joukoille erinomaisen mahdollisuuden testata ja arvioida joukkojen suorituskykyä joukkotuotantokokoonpanossa. Näkemäni perusteella voin todeta, että varusmiesten osalta koulutus on tuottanut taidoiltaan ja hengeltään sotakelpoiset yksiköt. Reserviläiset eivät tulleet harjoitukseen pelkästään kertaamaan taitojaan, vaan

saivat täydentävää koulutusta myös uudelle kalustolle. Esimerkiksi esikunnan osalta hämmästyä aiheutti pataljoonan komento-paikan siirtyminen tietokoneaikaan.

Harjoitus vietiin läpi turvallisesti, mistä kertoo esimerkiksi, että Pohjois-Karjalan Prikaatin osalta mainittavilta onnettomuuksilta ja tapaturmilta vältyttiin. Prikaatimme riveissä taistelleet sotilaat ansaitsevat kiitokset toiminnastaan kaikissa eri tehtävissä vaativassa SALPA 06 -harjoituksessa.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja
Everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila

Kuvat: Toimitus

Nuorennusleikkauksen paikka

Maanpuolustusalueiden ja sotilaiden SM-kilpailuiden osallistujalistailla on ollut havaittavissa jo pitkään nuorten urheilijoiden puute. Useiden joukko-osastojen kesä- ja talvipartionjohtajana tai varajohtajana on ollut yli 40-vuotias sotilas puolustamassa joukko-osastonsa mainetta ja kunniaa. Esimerkiksi prikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Kari Jylhä hiihti vuonna 2000 Oltermanni-joukkueen ankkurina ja tänä vuonna Tykistöprikaatin talvipartion johtajana oli everstiluutnantti Raimo Hannukainen.

Onko toivoa prikaatin edustusurheilijoiden nuorennuksesta? Vastaus kuuluu: KYLLÄ! Pohjois-Karjalan hiihdon kärkimiehistöön kuuluva vänrikki Timo Varis valmistui Maasotakoulusta syksyllä 2005 ja luutnantti Esa Viitanen puolestaan Maanpuolustuskorkeakoulusta keväällä 2006. Molemmat miehet palvelevat tällä hetkellä Sissikompaniassa. Uskon, että heillä, ja muutamalla muullakin lupaavalla nuorella urheilijalla, on paikka työ yhteisössämme niin "oikeissa" sotilaan töissä kuin urheilijanakin. Nyt meidän vanhempien urheilijoiden on aika antaa nuoremille tilaa sekä neuvoa ja tukea heitä ottamaan vastuu prikaatin menestymisestä. Samoin tukea tarvitaan koko ympäröivältä yhteisöltä, mikäli haluamme, että prikaatimme menestyy edellisvuosien tapaan. Kyösti Kallion tai Urho Kekkosen kaltaisten kiertopalkintojen kilvoittelussa.

Oltermannin hiihto

Järjestyksessään 61. Oltermannin hiihto hiihdettiin 14.-16.2.2006 Mikkelin ympä-

ristössä. Lähtölaukaus kilpailuun ammuttiin Oltermannin toimesta Juvan pesäpallostadionilla. Sää oli öisille viestinviejille suosiolinen, sillä pakkasta hiihdon aikana oli noin -10 astetta. Viesti tuli kiidättää maaliin Savonlinnan Aholahteen. Matkaa reitille kertyi noin 120 km.

Prikaatista kilpailuun osallistui kaksi joukkuetta. Varusmiehet kilpailevat A-sarjassa ja reserviläiset sekä joukko-osastojen palkatusta henkilöstöstä muodostetut joukkueet B-sarjassa.

A-sarjan varusmiesjoukkueen ennako odotukset eivät olleet aivan niin korkealla kuin edellisenä talvena, syynä tähän oli edellisvuoteen verrattuna huomattavasti pienempi hiihtovalmennettävien määrä. Joukkueen huoltajana ja valmentajana toiminut yliluutnantti Jukka Päivinen sai lopulta koottua todella iskukykyisen joukkueen, joka sijoitui kapteeni Juha Kosusen johdolla hienosti neljännelle sijalle ajalla 11:50:00 häviten voittajalle 1 tunnin ja 37 minuuttia. Voiton A-sarjassa vei Utin Jääkärirykmentti.

A-sarjan joukkueen muodostivat:

I Vaihto alikersantti Timo Nissinen, alikersantti Anssi Kesonen
II Vaihto vänrikki Timo Varis, alokas Antti Kajan
III Vaihtoalikersantti Teemu Rautiainen, alokas Aleks Inkinen
IV Vaihto alokas Timo Puustinen, alokas Timo Mähönen
V Vaihto alikersantti Mika Piminäinen, alikersantti Jussi Meriläinen
VI Vaihto alikersantti Ville Inkeri, alikersantti Mikko Nevalainen
Johtaja kapteeni Juha Kosunen
Huoltaja yliluutnantti Jukka Päivinen
Varamies alokas Arto Nousiainen
Kuljettajakorpraali Markus Pesonen

Palkatusta henkilöstöstä muodostettu joukkue hiihti odotuksiin nähden erinomaisesti. Starttia edeltävänä päivänä sattui harmittavia sairastumisia ja joukkueeseen jouduttiin kääntämään miehiä "pikakomennuksena" mukaan. Joukkueen johtajana toimi majuri Petri Myller ja huoltajana evp luutnantti

Timo Tolvanen. Joukkueemme ankkuri sai harvinaisen kunnian ohittaessaan viimeisellä osuudella kenraalin. Karjalan Prikaatin ankkurina hiihtänyt prikaatin kenraali Jukka Pennanen on Oltermannin hiihdon historiassa ensimmäinen kenraalin arvossa hiihtänyt henkilö.

B-sarjan joukkueen muodostivat:

I Vaihto insinööriluutnantti Pekka Kuokka, vääpeli Juhani Hilkko

II Vaihto kapteeni Tuukka Kuusimäki, kapteeni Juha Nissinen

III Vaihtokapteeni Miika Huovinen, sotilaspastori Juha Eklund

IV Vaihto yliluutnantti Pertti Kettunen, luutnantti Ville-Heikki Nieminen

V Vaihto yliluutnantti Jarmo Kolu, ylikersantti Jaakko Vainio

VI Vaihto luutnantti Esa Viitanen, ylikersantti Antti Nygård

Johtaja majuri Petri Myller

Huoltaja luutnantti (evp) Timo Tolvanen

Varamies luutnantti Kalle Tuominen

Kuljettajajääkäri Jarno Purhonen

Itäisen maanpuolustusalueen mestaruuskilpailut

Savon Prikaati järjesti mestaruuskilpailut 28.2. - 3.3.2006. Kilpailut käytiin purevassa kevätpakkasessa. Ensimmäisenä kilpailupäivänä ratkottiin mestaruudet ampumahiihdossa. Yliluutnantti Petri Tiainen nappasi prikaatille mestaruuden M35 -sarjassa. Palkatun henkilöstön sarjoissa oli havaittavissa kilpailijakato, lieneekö syynä kiivastunut koulutusrytmi vai mikä?

Varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiihdossa alikersantti Mika Piminäinen osoitti rautaiset hermonsä nousemalla kolmannelle sijalle varsin tasaisessa kilpailussa. Alikersantti Piminäinen oli syystään todella tyytyväinen suoritukseensa. Muilla varusmiehillämme ei kilpailu onnistunut aivan yhtä hyvin. Alikersantti Teemu Rautiainen oli kolmastoista, jääkäri Aleks Inkinen neljästoista ja jääkäri Timo Mähönen seitsemästoista.

Toisen kilpailupäivän ohjelmana oli maastohiihto. Sarjassa M45 majuri Risto Vairinen

Alikersantti Mika Piminäinen hiihtämässä kohti toista ja ratkaisevaa ammuttaa.

oli seitsemäs ja yleisessä sarjassa miehitimme sijat kolme ja neljä ylikersantti Antti Nygårdin viedessä pronssin luutnantti Esa Viitanen nenän edestä. Varusmiesten sarjassa alikersantti Mika Piminäinen uusi edellispäivän pronssimitalinsa. Muut sijoitukset olivat kymmenennen huonommalla puolella.

Kolmannen kilpailupäivän ohjelmaan kuuluivat varusmiesten 3x5 km viestihiihto sekä partiohiihto A- ja B-sarjassa. Viestihiihtoon prikaatilla ei ollut asettaa joukkuetta varusmiesten sairastumisten takia, mutta terveistä miehistä muodostettiin kaksi partiota.

Partiohiihdon A-sarjan joukkueen muodostivat majuri Petri Myller, luutnantti Esa Viitanen, alikersantti Mika Piminäinen ja jääkäri Aleks Inkinen. Partiohiihdon B-sarjan joukkueen muodostivat luutnantti Heikki-Ville Nieminen, ylikersantti Antti Nygård, alikersantti Teemu Rautiainen ja jääkäri Timo Mähönen. Partiohiihdossa ei päästy juhlimaan aivan mitalisijoja.

Sotilas SM-hiihdot Kontiorannassa

Pohjois-Karjalan Prikaati isännöi hiihdon sotilaiden SM-kilpailua jo toistamiseen 20. - 23.3.2006. Kilpailut järjestettiin yhteistoiminnassa Liperin Hiihtoseuran kanssa. Niin sanotut siviililajit kilpailtiin Liperin Pärnä-

vaaran hiihtokeskuksessa ja rynnäkkökivääriammunnan sisältävät lajit Kontiorannassa. Kilpailuorganisaatio oli rutinoitunut jo edellisvuoden aikana ja suoriutui tehtävistään kiitettävästi. Pieniä perhosia vatsanpohjassa aiheutti mm. kilpailunjohtajan vaihtuminen noin kolme viikkoa ennen kilpailujen alkua. Edellisvuonna kilpailunjohtajana toiminut everstiluutnantti Jyrki Kaiponen sai "pikakomennuksen" kansainvälisiin tehtäviin ja uudeksi kilpailunjohtajaksi valittiin majuri Jouni Pitkänen.

Henkilökohtaisilla matkoilla vänrikki Timo Varis sijoittui hienosti kahdeksanneksi ja luutnantti Esa Viitanen oli 22. maastohiihdon yleisessä sarjassa. Varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiihdossa oppilas Antti Kajan sijoittui loppuun saakka tiukassa ja jännittävässä kilpailussa kymmenenneksi. Viestihiihdossa prikaatin joukkueen muodostivat oppilas Timo Mähönen, oppilas Timo Puustinen ja oppilas Anssi Leinonen. Joukkueemme sijoittui yhdeksänneksi Urheilukoulun viedessä voiton.

Liikunta-ala toivottaa hyvää kesää sekä mieltä virkistäviä ja kuntoa kohottavia liikunnallisia hetkiä eri liikuntamuodoissa.

Teksti: yliluutnantti Pertti Kettunen
Kuvat: ylikersantti Antti Nygård, yliluutnantti Pertti Kettunen

Pohjois-Karjalan Prikaatin mestarit 2006

Maastohiihto

Yleinen	ylikersantti Antti Nygård
35 v	luutnantti Seppo Väänänen
40 v	vääpeli Ari Pietarinen
45 v	yliluutnantti Heikki Rosenius
Naiset	alikersantti Pekkarinen SH
Varusmiehet	alikersantti Mika Piminäinen
Yksikkömestaruus	Sissikomppania

Ampumahiihto

Yleinen	luutnantti Esa Viitanen
35 v	kapteeni Ville Haapala
40 v	vääpeli Ari Pietarinen
45 v	yliluutnantti Heikki Rosenius
Varusmiehet	alikersantti Mika Piminäinen
Yksikkömestaruus	Jääkärikomppania

Partiohiihto

A-sarja	Jääkärikomppania 1 (yliluutnantti Petri Tiainen, alikersantti Kukkonen, jääkäri Ahtiainen AVV ja jääkäri Mikkonen APJ)
B-sarja	Henksto (yhdistelmä) (sotilaspastori Juha Eklund, kapteeni Miika Huovinen, insinööriluutnantti Pekka Kuokka ja yliluutnantti Mikko Pesonen)
Yksikkömestaruus	Aliupseerikoulu

Prikaatin hiihtomestaruuskilpailuiden palkatunhenkilöstön lähtökiihdytys.

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ**-lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot
Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0500-672 113
www.redex.fi, www.skispeed.fi

9x19mm HS-9 kroatialainen palveluspistooli – standardoitua korkeaa laatua

Tässä artikkelissa esiteltävä nykyaikainen pistooli tulee levottoman lähihistorian maasta, joka sijaitsee Balkanin niemimaalla Adrianmeren rannalla ja sen lounaisella vastarannalla sijaitsee Italia. Tämä Euroopan Unionin jäsenyyttä tämän vuosikymmenen lopussa tavoitteleva maa on Kroatia, joka itsenäistyi entisestä Jugoslaviasta vuonna 1991. Suomella on ollut diplomaattiset suhteet tähän tasavaltaan vuoden 1992 alusta ja suurlähetystömme sijaitsee maan pääkaupungissa Zagrebissa uusissa nykyaikaisissa tiloissa. Korkeasti koulutettu ja ammattitaitoinen työvoima on nykyaikaisen konekannan ja motivoituneen laatutietoisuuden lisäksi mahdollistanut pääkaupungista 50 km lounaaseen sijaitsevassa Karlovacin kaupungissa olevan HS-Produktin ase tehtaan erittäin onnistuneen palveluspistoolin kehittämisen.

Kroatialainen asevalmistaja

Käsiaseita valmistava yhtiö oli aikaisemmin osana IM Metal -kone- ja terästeollisuuden konsernia. Balkanin alueen sisällissodan aikana vuosina 1991-1995 yritys valmisti käsiaseita viranomais- ja sotilasarpeisiin. Yksityistämisen myötä yritys erkani konsernista kahden johtajansa omistuksessa ja vaihtoi nimekseen Hrvatski Samokres (HS), mikä tarkoittaa suomeksi kroatialaista pistoolia.

Yrityksen päätuote on palveluspistooli, joka kehittyi PHP -pistoolista HS-95 -pistoolin kautta vuonna 1999 julkistettuun 9x19mm HS-2000 -pistoolimalliin. Tämän palveluspistoolin markkinointikohderyhmänä olivat poliisi- ja sotilasviranomaiset. Sittemmin, kun kaliiperivalikoima laajeni ja tuote kaupallistui, tämä malli nimettiin uudestaan ja perusmalli tunnetaan nykyisin nimellä 9x19mm HS-9. Sen rinnalla on muita malleja. Tähän liittyy myös merkittävä alihankintatyö eräälle amerikkalaiselle asevalmistajalle, asia, jota sivuamme tuonnempana.

Alussa yritys työllisti n. 40 henkilöä, mutta nykyisin se on yli 200 henkilön työpaikka toimitusjohtajanaan Zeljko Pavlin. HS-Produktin tuotannosta 90% menee vientiin ja lisäksi noin 1% tuotantokapasiteetista käytetään muiden kroatialaisten yritysten alihankinta- ja työkaluvalmistukseen. Yrityksen nimi tarkentui vuonna 2001 nimeksi HS-Produkt d.o.o. Yrityksen vahvuuksia ovat

myös panostus tuotekehittelyyn ja tuotantoprosessin ympäristöystävällisyys. Kehitysmyönteiselle yritykselle tunnusomaista on, että sen toiminnalla on voimassa oleva ISO 9001 -laatusertifikaatti. Tämän lisäksi yrityksellä on NCAGE kaupallisen valmistajan koodi (A002B) ja päätuotteella NSN NATO:n nimikekoodi (1005-53-0000029). Nämä tunnukset ovat tärkeitä puolustusväline-teollisuudessa erityisesti markkinoinnin ja laatujärjestelmien luotettavuuden osalta.

Myyntiponnistelut 2000-luvun taitteessa

Yhdysvaltojen viranomais- ja urheiluase-markkinoille suunnattu HS-2000 -pistoolin myynti aloitettiin vuoden 1999 lopussa. Markkina-alueen myyntitoiminnasta vastasi Tennessee osavaltiossa sijainnut HS America maahantuontiyhtiö. Tuote sai asealan lehdistössä hyvän tulokkaan vastaanoton, mutta amerikkalainen kuluttaja empi ostopäätöksissään jokseenkin tuntemattoman maan tuotetta. Vuonna 2001 tekivät kroatialainen HS-Produkt d.o.o. ja amerikkalainen Springfield Armory Inc. yhteistyösopimuksen, jonka seurauksena tehdas ryhtyi tekemään samaista HS-2000 (HS-9) -pistooliaan

"Springfield XD" -mallinimityksellä tämän tunnetun yhdysvaltalaisen asealan yrityksen markkinoitavaksi (XD on muokattu lyhenne sanoista Extreme Duty, toisin sanoen äärimmäistä palvelustilannetta varten). Tämä oli varsinainen onnenkantamoinen HS-Produktille tuon ison markkina-alueen myyntiä ajatellen.

Euroopan viranomais- ja harrastemarkkinoille kroatialainen yritys myy HS-pistooliperhettänsä edelleen omalla tuotemerkillään (HS-9, HS-40, HS-357 ja HS-45 ACP mallimuunnoksineen). Markkinointia sekä esimerkiksi Suomen maahantuontia hoitaa Kuopiossa (Vehmersalmen kaupunginosassa) toimiva Finarm Oy -niminen yritys.

Laadukkaat tekniset ratkaisut

Onhan varsin selvää, että HS Produkt on tehnyt tarkat analyysit suosituista, 90-luvun lopulla markkinoita hallinneista pistoolityypeistä. Saadusta teknisestä informaatiosta on kuitenkin suunnittelun avulla tiivistettävä olennainen tuotteeksi. Tässä valmistaja on onnistunut varsin hyvin ja sekä materiaalien että valmistusmenetelmien valinta on ollut laatujärjestelmän mukaista.

Ulkoiset ominaisuudet

HS-9 -pistoolin alarunko, liipaisimen varmistin, lippaan pohja ja patruunan työnne ovat lujitemuovista, kaikki muut aseeseen osat ovat teräksestä valmistettuja sekä pinnoitettuja. Alarungon muotoilu noudattaa nykytrendiä ja liipaisimen suojakaaren etureuna mahdollistaa tukevan käden sormituen, mikäli käyttää sellaista aseeseen kiinnipitotapaa. Alarungon etupäässä on integroitu varustekisko lukitusurineen. Aikaisempi alarungon mallimerkintä kahvan alaosassa oli HS-2000 ja tyypillisesti alarungoissa on varustekisko, jossa on vain yksi lukitusura, tai ei varustekisko lainkaan. Nykytuotannon alarungoissa on vain HS -merkintä.

Pistoolissa on kahvavarmistin kahvan peukalohangan puristuskohtassa. Mikäli tämä varmistin ei ole puristettuna, ei asetta voi ladata (luisti ei siirry taakse) eikä asetta voi laukaista liipaisimesta painamalla. Liipaisi-

nessa on myös ulkoinen liipaisinvarmistin, joka pitää olla puristettuna liipaisinsormella normaalissa laukaisupuristuksessa. Sekä kahvavarmistin että liipaisin ovat terästä.

Luistinsalpa sijaitsee varsin normaalissa kohdassa aseeseen vasemmalla puolella ja on helposti käytettävissä peukalolla, jos ampuu oikealla kädellä. Luistinsalpa ei ole kaksipuolinen ja siten vasenkätiselle ampujalle rakenne on hankala. Sen sijaan lippaansalpa on kaksipuolinen. Lippaansalpa on tavanomaisessa paikassa sijaitseva painonappi, joka vapauttaa lippaan pudottamalla sen ulos aseeseen kahvasta. Kummallakin puolella lippaansalpa painetaan sisäänpäin. Alarungon vasemmalla puolella edessä on purkusalpa, joka voidaan avata vain, jos luisti on lukittu taka-asentoon luistinpidättimen varaan. Nämä ulkoiset käyttökytkimet ovat teräsvalmisteisia.

Aseessa on kaksi teräksistä sensoria, siis ilmaisinta. Luistin päällä sijaitseva sensori osoittaa patruunan olevan patruunapesässä nousemalla yläasentoon. Toinen sensoreista on valmistettu kiillotetusta ruostumattomasta teräksestä ja se sijaitsee luistin takaosassa. Se osoittaa iskurin olevan vireessä työntymällä selvästi ulos. Molempia sensoreita voi tietenkin tunnistella hämärässä sormin.

Aseen avotähtäimet on tehty teräksestä. Jyvässä on yksi valkoinen täplä ja hahlossa kaksi. Täplät ovat porauksiin maalattuja, eivätkä loista hämärässä. Ampumasuuntaan katsottuna jyvän ja tilavan hahlon profiilit ovat suorakulmaiset. Molemmat asettuvat ahdistusliitoksella luistiin koneistettuihin lohenprystöuriin ja siirtyvät sivusuunnassa sopivan työkalun avulla. Korkeussäätöä voi tehdä vain esimerkiksi jyvää vaihtamalla, tosin valmistaja ei mainitse ohjekirjassaan mitään erikseen vaihdettavista erimittaisista kiinteistä tähtäimistä. Hämärätähtäimet mainitaan lisävarusteena.

Varusteet

Pistoolin lippaan runko on kirkaaksi kiillotettua ruostumatonta terästä. Lipas täyttyä patruunoista sisältä kaksirivisesti, mutta syöttää patruunoita patruunapesään yh-

destä kohdasta. Kuudentoista patruunan lippaan täyttäminen vaatii tuntuva voimaa kahden viimeisen patruunan osalta. Sub-Compactin kymmenen patruunan lipas täyttyy helposti sormivoimin. Lataustyökäluu ei ollut. Yksi erinomainen, suorastaan loistava lisävaruste, tosin XD-logolla varustettu, on lippaan muovinen välikappale, joka kiinnitetään 16 patruunan lippaan rungolle pujottamalla. Tällöin lippaasta tulee Sub-Compactin kahvaa jatkava malli. Lyhennetyin pistoolimallin kahva kasvaa täysimittaiseksi ja vastaavasti aseessa kuljetettava käyttövalmis patruunamäärä lisääntyy huomattavasti.

Varusteeksi voitaneen luonnehtia alarungon etureunassa oleva standardimittainen varustekisko lukitusurineen. Tähän on kiinnitettävissä esimerkiksi maalinvalaisin tai muu optroninen laite. Tarkastelun yhteydessä kokeiltiin itävaltalaisen Glock GTL-10 -valaisimen soveltuvuutta varustekiskoon. Se kiinnittyi hyvin ja luotettavasti. Valaisimen lukituksen irrottimen vuoksi se oli kuitenkin hieman hankala irrottaa nopeasti.

Rakenne ja muu tekninen pohdinta

Rakenteen kokonaisuus on hyvin harkittu yksityiskohtineen. Ase koostuu noin 50 komponentista, mitä voidaan pitää hallittuna määränä. CNC-koneistukset ja alarungon valumuotti on suunniteltu ja tehty erittäin huolellisesti. Muovinen alarungon kappale on vankka ja joustamaton. Materiaalina on sama käsiaseisiin soveltuva kaupallinen polymeeriseos, jota monet muutkin valmistajat käyttävät vastaavissa tuotteissaan.

Alarunko

Alarunko on kokonaisuus, josta ei normaalissa käyttöhuollossa irroteta muuta kuin lipas. Alarungon etupäässä on ruostumatonta teräksestä tehty, muovivaluun upotettu tunnistelevy, jonka ulkopinnassa on aseeseen sarjanumero ja sisäpinnassa alarungon valmistuksen yksilönumero (eränumero). Alarungossa on liipaisukoneiston ja käyttökytkimien lisäksi luistin johteet. Etumaiset johteet (pituus 25 mm) muodostuvat teräksisestä komponentista, joka on upotettu alarunkoon ja kiinnitetty akseleilla. Liipaisin

HS-9 Sub-Compact purettuna käyttöhuoltoa varten.

on kiinnitetty yhden akselin varaan ja liipaisimen ylävarteen on akseloitu vetotanko ja liipaisimen jousi. Kolmas akseli, joka läpäisee etumaisten johteiden komponentin, on purkusalvan akseli. Takimmaisat johteet (pituus 30mm) ovat muovia integroituna alarunkoon. Näiden keskelle kiinnittyy iskurin pidätinkoneisto runkoineen ja ulosheitin akselikiinnityksillä. Myös kahvavarmistin on akseloitu alarungon peräpäässä.

Liipaisimesta puristus välittyy alarungon oikeanpuoleista sisäreunaa pitkin menevän vetotangon avulla iskurin pidätinkoneistoon. Vetotangon yläpinnassa on sulkuvarmistimen nokka. Pidättimeen liittyy iskuri-varmistimen poistin ja ne kääntyvät saman akselin varassa jousivoimaansa vastaan, kun liipaisinta puristetaan.

Lippaansalpa on hienosti toteutettu kaksipuolisena siten, että käyttöpainiketta voidaan työntää sisäänpäin kummastakin suunnasta, jolloin se nostaa lukituslevyn alareunastaan akselinsa varassa jousivoimaa vastaan ja siirtää levyn yläreunassa olevan lippaan lukitusolakkeen sisäänpäin irrottaen otteensa lippaasta. Tästä syystä lippaan etureunan yläosassa on aukko lukitusolaketta varten. Luistin pidätinsalpa on alarungon vasenta sisäpintaa pitkin pystysuunnassa akselinsa varassa jousivoimaa vastaan kääntyvä. Se on samalla akselilla kuin liipaisin. Pidätinsalvan sisäpinnassa on uloke, joka kohtaa lippaan patruunantyon-

timen nostinolakkeen, kun viimeinen patruuna on työntynyt patruunapesään. Tästä syystä luisti jää taka-asentoon, kun lipas on tyhjä.

Ylärunko

Ylärunko koostuu luistista osineen, piipusta ja palautinjousimekanismista. Teräsosien pintakäsittelyyn liittyy prosesseja, kuten tyyppihiilletys ja mustanitraus. HS Produkt on hyödyntänyt saksalaisen Durferrit GmbH:n kehittämää uudempaa Melonite -prosessia pinnoituksessa, mikä antaa tiettyjä lisäarvoja valmistuksen ympäristöystävällisyyden lisäksi. Rakenteellisesti tärkein lisäarvo on entistä suurempi perusaineen murtolujuus tällä uudistetulla prosessilla. Pinnoitteen kovuus on 60HRC ja perusaineen sisäkovuus 40HRC. Durferritin aikaisempia pinnoitusprosesseja, kuten esimerkiksi kaupalliselta nimeltään Tenifer, tunnemme muistakin pistooliaseista, mutta tässä prosessissa sisäinen kovuus jää hieman pienemmäksi, n. 33 HRC tasolle.

Palautinjousimekanismi koostuu kahdesta sisäkkäisestä jousesta, jotka ovat kahden sisäkkäin kokoon työntävän karan päällä. Palautinjousen teleskooppirakenne on kokonaisuus, jota ei pureta käyttöhuoltoa varten, vaan sitä käsitellään komponenttina.

Aseen piippu on yhdestä kappaleesta koneistettu ja aikaisemmin mainitulla tavalla

pinnoitettu sekä kulutuskestävästi käsitelty. Alkuserian HS -aseissa (XD:t mukaan lukien) oli vielä 90-luvun lopussa kahdesta osasta koottu piippurakenne, joka ei mielestäni koskaan ole paras mahdollinen ratkaisu, joskin hieman edullisempi valmistaa. Kaksiosaisessa pistoolin piippurakenteessa varsinainen piippu rihlaosineen ja patruunapesineen sorvataan pyörähdyskappaleena. Piipun peräosa sulku- ja ohjainpintoineen syöttöramppi mukaan lukien koneistetaan erillisenä. Nämä kaksi liitetään toisiinsa ahdistusovitteella ja lukitaan tyyppillisesti poikkiakselilla tai juotteella. Piipussa on kuusi oikealle kiertyvää perinteistä rihlaa.

Luistin sisällä on ulosvedin, iskuri, iskurin varmistin ja patruunan ilmaisin. Iskuri on varustettu viroleakkeella ja luistia vedettäessä taakse iskuri jää viireeseen alarungon pidättimeen varaan. Iskurin varmistin poistuu vasta, kun liipaisinta puristetaan ja alarungossa oleva iskurinvarmistimen poistin kääntyy yläasentoon pidättimeen laskevan liikkeen mukana. Iskurin varmistin estää iskuria työntymästä ulos iskupohjasta. Iskurin kärki on muodoltaan pallomainen ja iskurin reikä on pyöreä. Ulosvedin on verrattain pitkä ja litteä koneistettu kappale, jonka rakenne on joustava. Kynsi on leveä ja se tarttuu luotettavasti hylsyn kantaan. Patruunan ilmaisin kääntyy akselinsa varassa ylöspäin joustaan vasten, jos iskupohjassa on patruunan kanta paikallaan.

Nopeaa ratakokeilua

Pistooliampumaradalla oli mahdollisuus kokeilla 9x19 mm HS-9 -vakiomallia sekä tuntuvasti pienempi kokoista 9x19 mm HS-9 Sub-Compact -mallia. Ampumaetäisyys radalla oli 20 m ja ammunta toteutettiin ampumalla kymmenen laukausta kymmenen sekunnin välein pystyasennossa kahden käden otteella. Tähtäyspiste oli keskellä maalia. Tarkoituksena oli saada tuntuma, miten HS -aseet liikkuvat kädessä rekyylin aikana ja millainen iskemäkuvi syntyy maaliin tällä tavalla ammuttuna.

Molemmat aseet toimivat moitteettomasti ja yleistuntuma on samanlainen kuin muillakin markkinoilla olevilla laadukkailla palveluspistoolleilla. Esimerkiksi Sisäministeriön

käytössä olevasta 9x19 mm Glock-17 -kahvasta hieman poikkeava kahvakulma saattaa ampumatyölin vaihtelut huomioituna miellyttää jotakin ampujaa enemmän. Käyttäjää ei pysty vaikuttamaan kahvan muotoon kovin paljon tässäkin, kuten ei monessa muussakaan lujitemuovisessa pistoolin alarungossa. Ehkä ne, jotka ovat siirtymässä metallisesta alarungosta, kuten CZ75/85 tai Colt M1911, löytävät tästä HS-9 -kahvakulmasta tutumman.

Suurin myönteinen yllätys ratakokeilussa oli Sub-Compactin rauhallinen rekyyliliike, joka ainakin kirjoittajan kohdalla näkyi myös iskemäkuviona. Yksi merkittävä selitys ilmaantui aseiden punnituksen yhteydessä. Punnitus osoitti vakiokokaisen pistoolin ja tämän lyhennetyin painoeroksi vain 50 g. Tyypillisestihän lyhennetyt pistoolit menettävät paljon enemmän painoa, mikä vuorostaan heijastuu merkittävästi suurempana rekyyliliikkeenä (vrt. Glock-26). Molemmissa HS -aseissa on kuitenkin kaksiosainen sisäkäinen palautinjousi- ja kararakenne (ns. teleskooppirakenne). Sub-Compact tuntuu kädessä hieman yläpainoiselta. Varsin lyhyeen kahvaan tarttuminen paranee, jos aseessa käyttää 10 patruunan lyhyen lipaan sijaan HS-9 -pistoolin 16 patruunan lipasta varustettuna kahvaa jatkavalla holkilla, muovisella välikappaleella. Tällä tavalla saa periaatteessa vakiokokaisen HS -pistoolin kahvan lyhyellä luistilla ja piipulla varustettuun aseeseen.

Omnistuneen ampumakokeilun päätteeksi jäin pohtimaan erään kotimaisen sotilasviranomaisen belgialaisvalmisteista palveluspistoolia, jonka mielelläni vaihtaisin heti tänään tähän HS-9 -malliin, mikäli asia olisi päätösvallassani. Toivottavasti esimerkiksi olemassa oleva NATO -nimikekoodi, dokumentoitu laatujärjestelmä ja mahdolliset tulevaisuuden testitulokset kiinnittävät tarvittavan huomion.

Valmistajan mukaan aseella voi ampua myös veden alla, mutta sen testin, ulkoballististen ominaisuuksien vertailun ja ampumatakkisuuden jätämme tällä kertaa esimerkiksi taisteluskeltajille. Aseen pinnoite ja muut materiaalit pärjäävät kuitenkin hyvin merivedessäkin.

Purkaminen käyttöhuoltoon varten sujuu esimerkiksi seuraavasti:

- irrota lipas aseesta ja varmistu, ettei patruunaa ole patruunapesässä
- käännä ase sivusuunnassa vaakatasoon kiinnipitävässä kädessä, pidä kahvavarmistinta puristettuna ja aseta peukalo luistinsalvalle
- tartu toisella kädellä käänteisesti luistinviritysuritukseen
- työnnä alarunkoa piipun osoittamaan suuntaan ja kytke luistinsalpa
- käännä purkuvipu yläasentoon
- vapauta luisti eteen kädellä saattaen
- pidä kahvavarmistinta puristettuna, paina liipaisinta ja vapauta liipaisin
- vedä luisti irti etukautta alarungosta
- vapauta palautinjousi karoineen piipun alapuolelta
- poista piippu luistista

Nyt aseelle voi suorittaa ammunnan jälkeisen käyttöhuollon.

Kokoaminen tapahtuu käänteisessä järjestyksessä. Kun ase on koottu, se jää vireeseen. Virityksen voi poistaa tarvittaessa tyhjälaukaisemalla ase tarkastettuun turvalliseen suuntaan.

Pohdintaa lopuksi

Pohjois-Amerikan myyntialuetta ajatellen on turvallista jatkaa vientivetoista tuotekehittelyä merkittävän aseyrityksen markkinoinnin ja merkin suojissa. Tällä HS Produktin tuotteella on käsittääkseni hyvä mahdollisuus löytää riittävät markkinat. Lisäksi pistoolimallin rakenne ja ominaisuudet ovat

ajankukaiset ainakin seuraavat 30 vuotta. Olisikin erinomaista, jos täältä Euroopasta löytyisi ensimmäinen Kroatian ulkopuolinen merkittävä viranomaiskannattaja HS-9 -pistoolille, sillä muutaman vuoden päästä on hyvin todennäköistä, että pistooli valmistetaan Euroopan Unionin jäsenvaltiossa.

Tekniset tiedot

Malli	HS-9 (4") ja HS-9 (3") Sub-Compact (S-C)	
Kaliiperi	9x19 mm	
Toiminta	Rekyylitoiminen, piipun lukitus luistin ulosheittoaukkoon	
Patruunamäärä	16 patruunaa	(S-C:n vakiolipas 10 patruunaa)
Lipastyyppi	Ruostumaton teräsrunkoinen tankolipas, kaksirivinen	
Patruunanpoisto	Oikealle	
Paino	790g	(S-C 740g)
P/K/L	185/140/30mm	(S-C 160/120/30mm)
Piippu (irralisena)	99 mm	(S-C 76 mm)
Luistin pituus	174mm	(S-C 151mm)
Tähtäin	Kiinteä avotähtäin, kolme valkoista täpälää	
Muuta	Varustekisko alarungossa	
Valmistaja	HS Produkt d.o.o. , Karlovac, Kroatia (Hrvatska)	

Valmistajan
edustaja Suomessa

FINARM OY, Kuopio (Vehmersalmi), www.finarm.fi

Teksti ja kuvat:
Robie Kulokivi
weretco@nettilinja.fi

Myös Teidän tukenanne

*Karjalaisen Kulttuurin
Edistämissäätiö*

puh. 122 155

8

ORACLE®

Kuva kätukoristapahtumasta 27.7.2006. Kuva: Toimitus

Heipä hei lukijat!

Syysy lähestyy ja uudet alokat ovat juuri aloittaneet palveluksensa. Olen tuore VMTK:n puheenjohtaja ja koska edellisen puheenjohtajan alikersantti Ripatin mietteitä ei tullut yhteenkään Korpisoturiin, yritän muistella oman kokemukseni kannalta heidänkin toimikauttaan.

VMTK kehittyi erittäin hyvin edellisen toimikauden aikana alikersantti Ripatin ja alikersantti Muuruvirran johdolla. VMTK-bussikyvydytykset ovat laajentuneet entisten Kuopion, Varkauden ja Savonlinnan lisäksi myös kulkemaan Pieksämäelle ja Juvalle. Uudet saapumiserät ovat olleet entistä suurempia ja varusmiehiä on tullut prikaatiin yhä laajemmalla alueella. Tämän vuoksi bussikyvydytykset tulevat todennäköisesti laajenemaan uusille alueille myös jatkossa. Varusmiesten liikuntakerho on myös kasvanut ja toiminut hyvin. VMTK on aktivoinut varusmiehiä liikkumaan muun muassa koripallon, salibandyn ja kuntosalin tahtiin.

Tapahtumia on ollut tuttuun tapaan. Tuoreimmat näistä ovat kotiutuville järjestetty Gonarieha ja uusille alokaille järjestetty Sotilaskodin tulojuhla. Lisäksi varusmiehiä on viihdytetty bändi-illoilla ja liikuntatapahtumilla. Koulutusta on tarjottu metsästäjäntutkinnon muodossa. Eikä tietenkään voi unohtaa legendaarista ja huikeaa radioshow'ta parittomien viikkojen maanantailta eli Ruoturadiota radio Rexin taajuudelta. Varusmiehille on myös tarjottu perinteisesti käyttöön internet-tietokone sotilaskodissa ja huolehdittu janoisista taitelijoista virvoitusjuoma-automaateilla.

VMTK:n päätehtävä on kuitenkin seurata ja raportoida joukko-osaston varusmiesten asemaan, sosiaalisiin oloihin, palvelusolosuhteisiin sekä oikeudellisiin ja taloudellisiin kysymyksiin liittyviä tarpeita ja tehdä niistä parannusesityksiä. Ja näin on myös tehty niin prikaatin kuin myös valtakunnallisellakin tasolla. Toimihenkilömme ovat osallistuneet alueellisille VMTK-päiville, joista aloitteita on lähtenyt niin joukko-osastojen

kuin myös valtakunnalliseenkin käsittelyyn. Edellinen puheenjohtaja alikersantti Ripatti osallistui myös valmistelemaan työryhmään (VTR), joka valmistelee aloitteet hyväksyttäväksi tai hylättäväksi valtakunnallisille VMTK päiville. Hyväksytyistä aloitteista löytyy merkittäviä parannusehdotuksia varusmiesten sosiaalitaloudellista asemaan, palvelukseen ja vapaa-aikaan, lomiin sekä VMTK-työn kehittämiseen. Uudet alueelliset VMTK-päivät ovat jo aloittaneet seuraavan aloitekerroksen, joten työ ei pysähdy hetkeksikään. Toivottavasti meidän asiaamme kuunnellaan mahdollisimman hyvin joka tasolla.

Mitä sitten tulevaisuudessa? Virallisesti olen aloittanut puheenjohtajan työt vasta kolme päivää ennen tämän tekstin kirjoittamista. Kaikki asiat eivät varmasti vielä ole hahmottuneet mieleeni tarpeeksi hyvin, mutta jo varsin hyvän kuvan olen tähän mennessä työstä saanut. Ainakin se on erittäin haastavaa, monipuolista eikä varmasti sieltä helpoimmasta päästä. Kahden ison tapahtuman, eli Gonariehan ja alokkaiden tulojuhlan järjestelyt ovat opettaneet todella paljon. Virheitä on sattunut, mutta se on luonnollista, eikä loppujen lopuksi niin vakavaa. Ennen kaikkea se on hyvä tapa oppia. Uskon, että niin kaikki tapahtumajärjestelyt kuin myös rutiinityökin täällä on ainutlaatuinen kokemus ja oppi, jota myöhemmin elämässä tulee muisteltua hymyissä suin. Sitä myös tullaan arvostamaan esimerkiksi työn haun yhteydessä. Toimihenkilön onnistunut työ on osoitus, että mies pystyy ottamaan vastuuta, johtamaan asioita sekä ihmisiä, organisoimaan ja kestämaan suur-takin hetkellistä stressiä. Siis kaikkea, mistä

on suurta hyötyä nykyajan hektisessä työelämässä. Täytyy siis olla kiitollinen, että olen päässyt hyödyntämään varusmiespalveluksen tämän hienon opin kautta. Onnistunut työ tuo myös kiitosta, mikä motivoi jatkamaan eteenpäin.

Edelliset toimihenkilöt onnistuivat kehittämään niin Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiestoimikunnan paikallista toimintaa kuin myös valtakunnallisenkin tason toimintaa. Tänä aikana avainsana on kuitenkin jatkuva kehittyminen. Toiminta ei saa ottaa takapakkia, vaan junan on liikuttava eteenpäin entistä vakaammin ja kehittyen. Tämän asian olen ottanut oman toimikauden tavoitteeksi. Tarkoituksenamme on uuden sihteerin, alikersantti Antti Leinosen kanssa kehittää niin varusmiestoimikunnan työtä kuin myös varusmiesten elämääkin joka tasolla. Ulottuvuuksia on monia ja tarvitsemekin kaikkien varusmiesten apua työhömmä. Me emme millään voi kaikkia kehittämiskohteita havaita, vaan toivomme myös muilta varusmiehiltä aktiivisuutta ja aloitteellisuutta. Tätä uskomme myös saavamme. Maailma kehittyä ja vaatimustaso nousee, joten haasteet eivät lopu tulevaisuudessakaan. Toivottavasti voin puolen vuoden päästä todeta iloisin mielin, että tavoitteet on saavutettu. Tästä ei ole kuitenkaan mitään hyötyä, jos emme pysty siirtämään kaikkia työn hedelmiä seuraaville toimihenkilöille. Valmistautuminen siihen on jo aloitettu ja uskon, että kykenemme löytämään hyvät uudet toimihenkilöt myös jatkossa sekä opettamaan heille kaiken tarpeellisen.

Lopuksi kiitän edellisiä toimihenkilöitä, puheenjohtaja alikersantti Ripattia ja sihteerin alikersantti Muuruvirtaa. Suuri kiitos kuuluu sekä heidän että myös jo meidän nykyistenkin toimihenkilöiden puolesta Esikunta- ja Huoltokomppanian henkilöstölle tuesta työtämme kohtaan, VMTK:n ohjaajalle yliluutnantti Jari Parviaiselle, hänen sijaisilleen, pataljoonan komentajalle everstiluutnantti Timo Mäki-Rautilalle ja prikaatin komentajalle eversti Harri Ohra-aholle aidosta kiinnostuksesta työtämme ja varusmiesten elämää kohtaan.

VMTK:n puheenjohtaja
Alikersantti Aleks Eskelinen

Yhteistyötä

”Rakennetaan perinteillä, eletään tätä päivää, tähdätään tulevaisuuteen” Tämän sloganin oli maanpuolustuskiltojen liiton toiminnanjohtaja Jarmo Meriläinen valinnut Maanpuolustaja -lehden numeron 1/2006 pääkirjoituksen teemaksi. Tuo pääkirjoitus oli hänen viimeisensä ennen siirtymistä eläkkeelle. Hän on seurannut 35 vuoden ajan kiltatoiminnan kehitystä maassamme sekä myös pohjoismaissa liiton toiminnanjohtajana. Hänen mielestään kiltatoiminnassa on ytyä.

Kuva: Toimitus

Kiltamme monet jäsenet ovat työskennelleet Jarmon kanssa hyvinkin tiiviisti pitkän aikaa. Kaikki me olemme varmasti samaa mieltä siitä, että hänen tekemänsä työ vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi on suuriarvoista. Tiedämme myös, että Jarmo on ”kävelevä tietokone” maanpuolustusasioissa, sillä hänen tietämyksensä näissä asioissa on vertaansa vailla. Vaikka hän jääkin eläkkeelle, jatkuu hänen toimintansa isämaamme hyväksi. Kiltamme muisti häntä numeroidulla kiltalautasella.

Monissa killoissa, myös meidän omassamme, on Jarmon kaltaisia aktiivisia toimijoita, jotka vuodesta toiseen haluavat ja jaksavat toimia yhteisten päämääriemme hyväksi. Tästä on esimerkkinä Pietariin tehdyn kiltaretkemme erinomainen onnistuminen. Retken järjestelyistä vastasivat Pauli Reinikainen ja Reino Laakkonen, jotka eivät olleet ensimmäistä kertaa järjestämässä kiltaretkettä.

Retkemme suosio osoitti, että yhteiset retket ovat tärkeä osa kiltatoimintaamme. Uskon retkien olevan jatkossakin mukana ohjelmassamme. Retkien sisältöä ja kohteita voimme muuttaa tarpeen mukaan. Toivonkin jäseniltä ehdotuksia. Voisimme ehkä tehdä retkiä yhdessä toimintaamme lähellä olevien järjestöjen kanssa. Yhteistyö voisi tulevaisuudessa olla hyvinkin antoisaa.

Tänä vuonna teemme yhteistyötä Karjalan Poikien Killan ja Maanpuolustuskiltojen liiton kanssa. Olemme mukana järjestämässä Joensuussa 19.11.2006 pidettävää maanpuolustuskiltojen liiton valtakunnallista maanpuolustusjuhlaa, joka on samalla Karjalan Poikien Killan 50 -vuotisjuhla. Oma maanpuolustusjuhlamme pidetään Juuassa 29. syyskuuta.

Nämä molemmat juhlat ovat tärkeitä. Mutta yhtä tärkeää on työmme, joka kohdistuu prikaatissamme palveleviin varusmiehiin.

Pyrimme entistä enemmän tukemaan heitä. Tässä työssä varusmiestoimikunta on tärkeä yhteistyökumppanimme.

Korpisoturi-lehti on hyväksi tunnustettu ja tärkeä tiedotusvälineemme. Lehden päätoimittaja on vaihtunut everstiluutnantti Matti Karjalaisen siirryttyä Mikkeliin. Haluankin lausua hänelle meidän kaikkien kiltalaisten kiitokset hänen päätoimittajakaudestaan ja työstä kiltamme ja JR 9 perinneosaston toiminnassa sekä toivottaa menestystä uudessa tehtävässä. Samalla toivotan everstiluutnantti Tuomo Juvoselle menestystä esikuntapäällikön tehtävässä. Yhteistoiminta hänen ja kiltamme kanssa tulee varmasti olemaan antoisaa.

Yhteistyöterveisin

Hannu Saharinen
Puheenjohtaja

Kiltaretki Pietariin

Vaikka Pähkinälinnasta osa on tuhoutunut, kokonaisuus on vaikuttava.

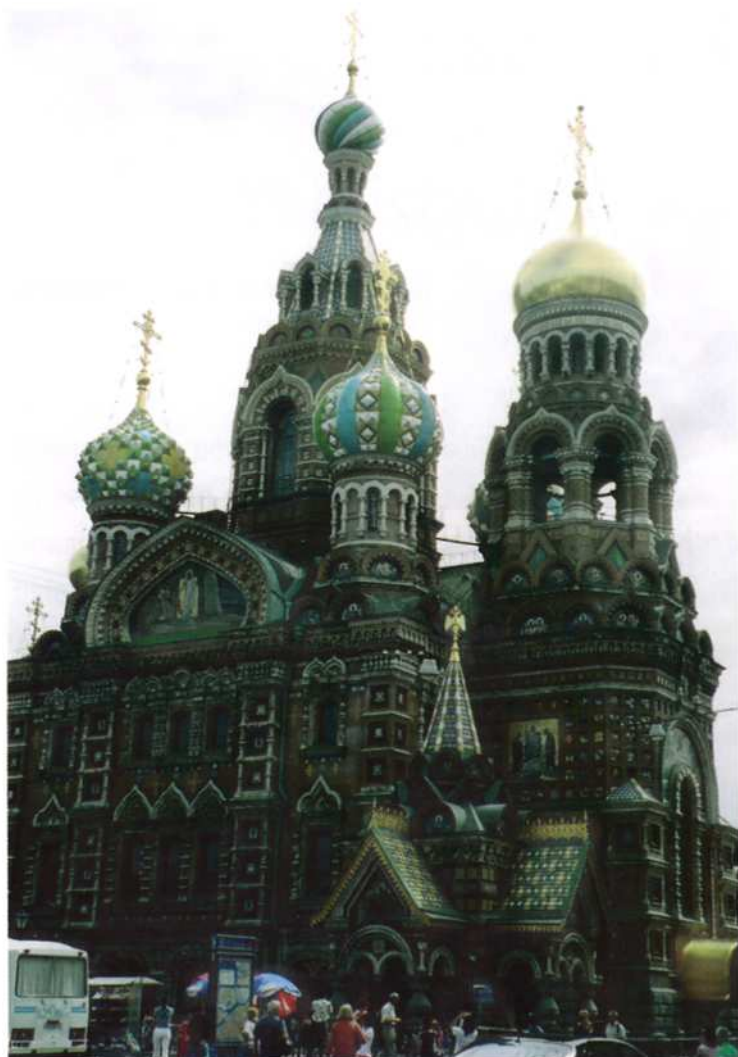
Soppajonossa.

Piirityksen panoraama -museon edustalla vedestä nostetut panssarivaunut kiinnostivat.

Retken osanottajat ryhmäkuvassa Muolaan kirkon raunioilla.

Verikirkko on yksi Pietarin hienoimmista nähtävyyksistä.

Nevan varrella oleviin Rostra -pylväisiin oli sytytetty tuli.

Teksti ja kuvat: Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta

Kronstadissa sijaitsee laivastotukikohta.

Killan tapahtumia

Killan kevätkokous

Kevätkokous pidettiin perinteisesti Poterolla 24.huhtikuuta. Ennen kokousta järjestettyyn esitelmätilaisuuteen oli kutsuttu puhujaksi kapteeni Robie Kulokivi. Prikaatimme oma aseasiantuntija piti esityksen jalkaväen käsiaseista ja niiden kehityksestä. Kulokivi on kansainvälisesti tunnustettu asiantuntija ja hänen kirjoittamiaan artikkeleita olemme saaneet lukea myös Korpisoturi lehdestä.

Vielä kerran kiitoksia mielenkiintoisesta esitelmästä, joka valaisi tyhjentävästi käytössä olevaa käsiasetekniikkaa ja niiden tulevaisuuden näkymiä.

Teksti: Jari Jurvanen

Hannu Saharinen luovuttaa Killan standardin muistoksi everstiluutnantti Matti Karjalaiselle. Karjalainen toimi prikaatissamme esikuntapäällikkönä ja Korpisoturi -lehden päätoimittajana ennen kuin siirtyi toukokuun alussa Mikkeliin.

Kilta muisti Helena Vaajamaa kiltalautasella.
Kuva: Pekka Vuojärvi.

Kuvat: Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ja
JR 9 Perinneosaston järjestämä

MAANPUOLUSTUSJUHLA

Juuka, Poikolan koulu 29.9.2006 klo 13.00.

Tervetuloa!

Valtakunnallinen maanpuolustusjuhla

Joensuussa Carelia-salissa 19.11.2006 klo 13.00

Juhlassa esiintyy Karjalan Sotilassoittokunta
Juhlapuhe puolustusministeri Seppo Kääriäinen

Maanpuolustusjuhlan järjestävät:
Maanpuolustuskieltojen liitto ja Karjalan Poikien Kilta ry.

Toimintasuunnitelma 2006

Elokuu:

Kiltaretki Pietariin
18.8.06 kiltapyöräily Siilinjärvelle
19.8.06 II/06 saapumiserän vala Siilinjärvellä
25-26.8.06 KPK:n jotos
Korpisoturi ilmestyy
Varusmiesten valokuvaus

Syyskuu:

11.9.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
29.9.06 Maanpuolustusjuhla yhdessä JR9 perinneosaston kanssa Juuassa
Allakointitilaisuus P-K:n Sotilasläänin Esikunnassa
Yöretki Sotinpuron harjoitusalueelle

Lokakuu:

9.10.06 JR9 perinneosaston aamukahvit
Kotiuttamisinfo I/06
Kotiuttamisjuhla I/06
Hallituksen kokous

Marraskuu:

13.11.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
17.11.06 Osallistutaan Prikaatin vuosipäivän viettoon
18.11.06 MPKL:n liittovaltuustonkokous Joensuussa
19.11.06 Maanpuolustusjuhla ja KPK:n 50-vuotisjuhla Joensuussa
Syyskokous

Joulukuu:

11.12.06 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
6.12.06 Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin
Osallistutaan jouluaaton kunniaavartioon Joensuun sankarihaudoilla

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____ / ____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella: Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

JR 9 Perinneosasto Puheenjohtajan palsta

Kolme juhlapäivää

Allekirjoittaneella on jo useiden vuosien ajan ollut kunniatehtävä saada olla mukana järjestämässä erimuotoisia kansalaisjuhlia. Mainitsen tässä niistä kolme: Kansallinen veteraanipäivä, Kaatuneitten muistopäivä ja Itsenäisyyspäivä. Uskoisin, että juuri nämä kolme juhlapäivää ovat teille, kunnioitetut sotiemme veteraanit, arvokkaita ja tärkeitä.

Kansallisen veteraanipäivän tämän vuoden teemana oli "Veteraanien työ - hyvinvointimme perusta". Mielelläni totean tämän teeman olevan, paitsi totisinta totta, myös kirjallinen kunnianosoitus sotiemme veteraaneja kohtaan.

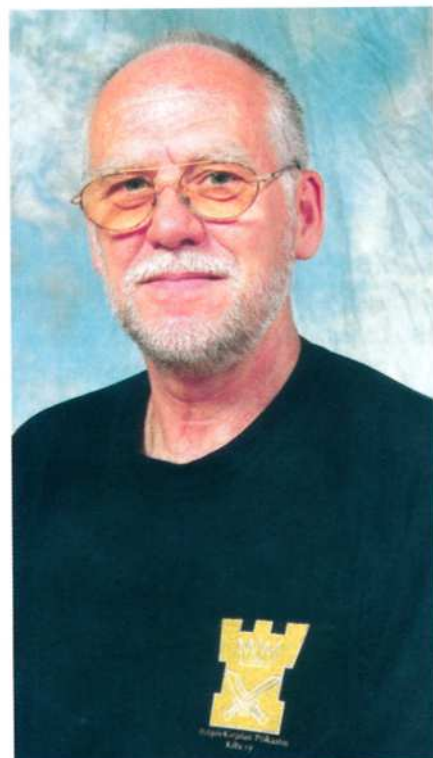
Kansallisen veteraanipäivän vietto on perinteistä ja näinhän sen kuuluukin olla. Joensuussa päivä aloitettiin lipunnostolla ja kenttähartaudella. Tilaisuus oli lyhyt, mutta juhlallinen. Nuoret partiolaiset nostivat lipun salkoon tyylikkäästi yleisön laulaessa Lippulaulua Karjalan Sotilassoittokunnan säestämänä. Sotilaspastori Juha Eklund piti kauniin puheen. Tilaisuudesta lähetettiin kaksi seppelepartiota, toinen sankarihaudoille ja toinen Marjalan veteraanimuistomerkillä. Tilaisuus päättyi Isänmaan virteeseen.

Salintäyteinen yleisö oli saapunut veteraanipäivän päiväjuhlalle Karjalantalolle, missä järjestettiin ennen juhlaa kahvitarjoilu. Juhlissa eversti Asko Kohvakka piti arvokkaan juhlapuheen. Erityisesti yleisö tuntui kuitenkin pitävän Niinivaaran musiikkiluok-

kalaisten ja Karjalan Sotilassoittokunnan yhteisesityksestä. Abiturienti Lasse Lavikainen kiitti veteraanejamme itsenäisestä isänmaasta puheessa, joka julkaistaan tässä lehdessä toisaalla. Juhlaa herkistivät myös Mandoliiniorkesteri Sorrenton esitykset. Kaiken kaikkiaan, Kansallisen veteraanipäivän tehtävä on muistuttaa meitä niistä miehistä ja naisista, jotka uhrauksillaan lunastivat meille itsenäisen isänmaan.

Kaatuneitten muistopäivä puolestaan on veteraanipäivään nähden huomattavasti vakavampi. Uhri, jonka Suomen vapaudesta jouduttiin antamaan, tuntui aikanaan suorastaan kohtuuttomalta. Korutonta kertomaa ovat lukuisten sankarihautojen rivistöt. Meillä Joensuussa on noin 900 isänmaan puolesta kaatuneen viimeinen leposija. Heitä kunnioitetaan ja muistetaan virallisesti joka vuosi toukokuun toisena sunnuntaina. Kunnianosoitus ja seppeleiden laskutilaisuus on lyhyt, mutta herkistävää. Eri järjestöjen lipuista koottu lippulinna on uljas näky. Sankaripatsaalle ja muille sotien muistomerkeille lasketaan seppelepartioiden toimesta havuseppeleet. Tämän vuoden tapahtumassa puhujana oli pastori Jukka Reinikainen. Myös Karjalan Sotilassoittokunta esiintyi tilaisuudessa.

Kaatuneitten muistopäivän päiväjuhla pidetään Joensuussa yleensä evankelis-luterilaisessa seurakuntakeskuksessa ja näin tapahtui tänäkin vuonna. Harrastunnelmaisessa juhlassa puhui tutkija Matti Kosonen ja taiteilija Anna-Liisa Alanko lausui vaikuttavia

Jorma Mikkonen
JR 9 perinneosaston puheenjohtaja

runoja. Mieskvartetti lauloi ja Karjalan Sotilassoittokunta esiintyi ties monennenkeron näissä juhlissa. Kun jääkäri Antti Rask lauloi soittokunnan säestämänä Paciuksen Sotilaspoika -kappaleen, moni kuulijoista hieraisi silmänurkkaansa. Tilaisuudessa laulettu isänmaan virret lisäsivät harrasta tunnelmaa.

Joulukuun kuudes on meillä vielä edessäpäin. Silloin juhlitaan maamme itsenäisyyttä, jo 89 kerran. Ilman sotiemme veteraanien taistelua ja sankarivainajiemme antamaa uhria joulukuun kuudes päivä tuskin olisi juhlimisen arvoinen. Ainakaan itsenäisyytemme ei olisi lähes 90 vuoden pituinen, jos sitä ylipäätään olisikaan.

Kansallinen veteraanipäivä, Kaatuneitten muistopäivä ja Itsenäisyyspäivä nivoutuvat selkeästi yhteen. Tämä meidän tulee aina muistaa.

Jorma Mikkonen

Tapahtumia kevätkaudelta 2006

Helmikuussa vierailimme Joensuun Kuntohovissa, missä sosiaalineuvos Ahti Karttunen toimi isäntänäme.

Maaliskuussa vierailimme perinteisesti Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa. Isäntänäme toimi everstiluutnantti Jouni Mattila.

Huhtikuussa kokoonnuimme aamukahville Poterolle, missä kiltaveli Veijo Saloheimo piti esitelmän.

JR 9 Perinneosasto

Urpo Kupiaisen siunaustilaisuus oli 1.4.2006 Joensuun Ristinkappelissa.

Toukokuussa rovasti Aune-Inkeri Keijonen saatteli meidät kesään.

Veteraani Aimo Lepistön pihatalkoissa Reino Laakkonen sekä Sirkka ja Eero Hintikka.

Kuvat: Erkki Lehtinen ja Jorma Mikkonen.

Nuoren puheenvuoro

Abiturientti Lasse Lavikaisen Kansallisen veteraanipäivän juhlassa Joensuussa 27.4.2006 pitämä puhe.

Arvoisa juhlaväki ja kunnioitetut veteraanit

Jos ukkini ei olisi selvinnyt, ei minua olisi. En kulkisi maan päällä, en seisoi tässä. On suuri sääli, etten koskaan ehtinyt tuntemaan häntä. Sain elää vain puolitoista vuotta hänen kanssaan, sillä pidempää aikaa meille ei suotu - hänen piti mennä. Muistan hänet vain valokuvista ja tarinoista, joita olen kuullut vanhemmiltani ja sukulaisiltani. Silti, kuva ei koskaan näytä minulle, kuinka hän riemuitsi, eivätkä tarinat koskaan kerro kuinka hän puhui, miltä hänen äänensä kuulosti.

Tiedän kuitenkin, että hän oli osa joukkoa, jota nimitämme veteraaneiksi. Mikä on tuo joukko? Keitä he ovat? Kun kysyin eräältä ystävältäni, mitä hän ajattelee veteraaneista, hän sanoi, että tuohon hänen on vaikea vastata. Pohdiskeltuaan hetken hän kertoi, että heitä tulisi kunnioittaa, sillä kuten historia on osoittanut, ei itsenäisyys koskaan ole ollut itsestään selvä asia, vaikka se nykyisin helposti siltä tuntuu.

Kuten ystäväni sanat jo ilmaisevat, on hyvinvointimme perusta veteraanien uurastuksen tulosta. Heidän työnsä arvo on sanoin kuvaamaton, ja aivan kuten en oppinut koskaan tuntemaan ukkini, en voi myöskään koskaan ymmärtää tuon työn suuruutta, sen todellista arvoa.

Kuten muutkin nuoret, elän puoli vuosisataa myöhempää aikaa, rauhan aikaa. Luen

lehdistä ja kuulen uutisista ihmisten, eri kansojen, välisistä riidoista ja julmuuksista päivittäin. Onnekseni ne ovat kaukaisia ja ilmenevät minulle vain näkymättöminä aaveina, joiden kammottavia kasvoja minun ei ole tarvinnut kohdata ja tuskin koskaan tarvitsekaan.

Hyvä juhlaväki

Saamme nauttia päivittäin vapaudesta elää ja päättää itse, mihin suuntaan haluamme kulkea ja kuinka kauas. Minulla on mahdollisuus valita, mitä haluan opiskella. Saan luoda tulevaisuutta itselleni kuten parhaaksi näen, eikä polulla, jonka valitsen, ole ylitsepääsemättömiä esteitä, tai jos on, voin aina valita uuden tien.

Kaikki tämä on mahdollista, sillä olemme itsenäinen maa ja kansa. Olemme siitä ylpeitä, kuten pitääkin olla. Emme kuitenkaan saa koskaan unohtaa, mitä kaikkea on vaadittu sen rakentamiseksi. Onkin hienoa, että tämä päivä, kansallinen veteraanipäivä, on saanut oman vakiintuneen paikkansa, ja että siitä on kasvanut arvostettu perinne.

Arvoisat veteraanit

On teidän ansiotanne, että olen saanut elää näin hienossa maassa kuin Suomi on. Lupaen teille itseni, muiden abiturienttien ja kaikkien nuorten puolesta, että kun aika koittaa, olemme valmiita ottamaan vastaan perintönne, tämän kauniin Suomen maan,

Kuva: Toimitus

ja viemään sitä eteenpäin sukupolvelta toiselle. Se on velvollisuutemme teitä kohtaan, vähintään mitä voimme tehdä. Eikä se ole taakka, vaan suuri lahja ja kunnia.

Siispä voinkin aiheellisesti todeta, että tänään joka puolella maata liehuvia tuhansia sinivalkeisia lippuja ei ole nostettu salkoon turhaan - ne ovat vahva osoitus teille kiittolisuudestamme ja luovat teille kunniaa jokaisella liikkeellään, jokaisella heilahduksellaan.

Tahdon esittää teille suurimmat kiitokseni, vaikkeivät sanat koskaan pysty kiittämään teitä tarpeeksi. Silti toivon, että ne voivat lyhentää kunniavelkaamme teitä kohtaan edes hieman.

Tuhannet kiitokset!

Perinneosaston kesäpäivät Lapualla 1. – 2.7.2006

Pohjanmaan osasto järjesti Lapualla perinteisen kesätapahtumansa, johon osallistui yli 80 veteraania seuralaisineen. Pohjois-Karjalasta osanottajia oli 32 ja Helsingistä 8. Tapahtumaa suosi kaunis ja kesäinen sää. Juhlatoimikunta oli järjestänyt vierailleen ohjelmaa jo lauantaiksi sekä sunnuntain päätapahtumaan isänmaallisen ja aseveljeyttä vaalivan juhlan.

Lauantaina saapumisemme jälkeen nautimme seurakunnan tarjoamat kahvit ja tutustuimme tuomiorovasti Juha Ikolan (palveli v.1966 KarJP:ssa) opastamana Lapuan tuomiokirkkoon, missä on muun muassa Suomen suurimmat urut. Suoritimme myös seppeleenlaskun ja kunnian osoituksen sankarihautoilla. Seuraavaksi kiertoajelumme suuntautui lakeuksien halki Kyrönmaalle, jossa tutustuimme Henna Heiskan ja Ylistaron seurakunnan kappalaisen Jukka Tuppuraisen johdolla Ylistaron ”Komiaan-kirkkoon”, missä myös suoritimme kunnian osoituksen sankarihautoilla. Sitten oli vuorossa vierailu Isonkyrön vanhassa harmaakivikirkossa (v.1304), joka oli vaikuttava.. Isonkyrön lottien kahvitarjoilun jälkeen tutustuimme Napuen taisteluun (v. 1714) ja sen muistomerkkiin kiltaveli Esko Vaissalon johdolla. Iltamyöhäisellä majoituimme Wanhaan Karhumäkeen, joka on perustettu vuonna 1914 ja toimi maamme ensimmäisenä herännäisopistona. Nykyisin se on Karhumäki-säätiön ylläpitämä leiri- ja vapaa-ajankeskus.

Sunnuntain aloitimme juhlavalla lipunnostolla ja Lapuan kristillisen opiston rehtorin, rovasti Pentti Lemettisen pitämällä kenttäjumalanpalveluksella sekä asevelikokouksella, jossa pohdimme tulevaisuuden toimintamahdollisuuksiamme. Nautittuamme maittavan juhralounaan aloitimme päiväjuhlan, jossa lippujen saapumisen ja Karjalan Jääkärien marssin jälkeen tervehdyssanat esitti kiltaveli, ministeri Veikko Pihlajamäki. Juhlapuhujana oli eversti Ensio Koivisto (JR 7), joka puheessaan käsitteli asevelihengen merkitystä ja veteraanien asemaa tänä päivänä. Toimittaja Pertti Kangasluoma toi juhlaan Lapuan kaupungin tervehdyksen. Päiväjuhlassa oli runsaasti musiikkiesityksiä,

joita esittivät nuorten tyttöjen lauluryhmä Acapella ja Esko Alanen sekä Kerttu Eronen. Laulajia säesti kanttori Anneli Urvanta.

Saimme myös vastauksen kysymykseen: ”Mikä Lapua on?”. Sen toi ansiokkaasti esille filosofian maisteri, intendentti Teppo Ylitalo (29 vuotta), joka esityksessään kohdisti sanansa veteraaneille ja korosti sekä tunnustuslausetta ”Veljeä ei jätetä” että yli kuusikymmentä vuotta kestänyttä aseveljeyttä. Hän toi esille myös sen, etteivät veteraanien työ ja uhri isänmaalle ole olleet turhia ja ettei nuoriso koskaan unohda talvi- ja jatkosodan perintöä. Kuulimme myös pohjalaista vaatimattomuutta pohjanmaan murteella Esa

Seppeleenlasku Lapuan sankarihautoilla.

JR 9 Perinneosasto

Pertun esittämänä. Tervehdyksensä esittivät JR 9 Perinneosaston puheenjohtaja Jorma Mikkonen ja JR 7:n edustaja Erkki Kallioniemi. Veikko Pihlajamäen päätösaunojen jälkeen lauloimme Maamme-laulun ja lippujen poistumisen jälkeen nautimme Lapuan kaupungin tarjoamat juhlakahvit. Vielä ennen kotimatkaa suoritimme yhdessä lipunlaskun. Sydämelliset kiitoksemme Pohjanmaan osastolle perinneosaston kesätapahtumasta ja isänmaallisesta juhlasta.

Kiitoksemme kiltamme puheenjohtajalle Hannu Sahariselle matkan kahvitarjoiluista ja eversti Harri Ohra-aholle Pohjois-Karjalan Prikaatin antamasta kuljetustuesta sekä kuljettajallemme ylikersantti Antero Pennaselle turvallisesta matkasta sekä esimerkillisestä suhtautumisesta meihin vanhuksiin”.

Teksti ja kuvat: Erkki Lehtinen

Ylistaron Komiakirkko, korkeus 52 m.

Matkalaiset Lapuan tuomiokirkon edustalla.

Päiväjuhlan yleisöä Wanhassa Karhumäessä.

Esa Pertun esittämä pohjalainen.

JR 9 Perinneosasto

Urpo Kupiainen JR 9 Perinneosaston kirkokoppyhässä Pyhäselässä 11.9.2005 seurassaan eversti Harri Ohra-aho ja puolisonsa Soili. Kuva: Erkki Lehtinen.

Urpo Kupiainen - In memoriam

Maaliskuun alussa saimme suruviestin. Kiltaveli, kolmen sodan veteraani Urpo Kupiainen oli saanut kutsun viimeiseen iltahuutoon. Pitkäaikainen JR 9 Killan aktiivinen toimija oli poistunut keskuudestamme.

Me hänen ystävänsä niin JR 9 Killassa ja myöhemmin sen perinneosastossa kuin Pohjois-Karjalan Prikaatin Killassakin tunsimme Urpon lämminhenkisenä ja sydämellisenä ihmisenä. Hän, jos kuka, oli sinivalkoinen mies. Tiesimme, että Urpon elämän peruspilareita olivat koti, uskonto ja isänmaa. Nämä kolme vahvaa elementtiä tulivat voimakkaasti esiin hänen toiminnassaan niin omassa elämässä kuin toiminnassa veteraaniveljienkin hyväksi. Hän toimi pitkään JR 9 Killan Pohjois-Karjalan osaston puheenjohtajana edustaen samalla rykmenttiään myös Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan hallituksessa.

Urpo Kupiainen oli syntyperäinen joensuulainen. Hän kirjoitti ylioppilaaksi Joensuun Lyseosta. Sotien päätyttyä hän opiskeli Helsingin Teknillisessä Korkeakoulussa ja valmistui diplomi-insinööriksi vuonna 1948. Hänen viimeinen työnantajansa oli Imatran Voima Oy, josta hän jäi eläkkeelle vuonna 1983.

Urpo oli käytökseltään herrasmies. Hänelle oli suotu puhumisen lahja ja oiva taito sanojen käyttöön. Niinä vuosikymmeninä,

joina meillä oli kunnia tuntea hänet, saimme kuulla häneltä sykähdettäviä ja kauniita puheita. Tilanteen mukaan ne kohdistuivat usein hänen veteraaniveljilleen, mutta varsin usein myös varusmiehille sekä heitä nuoremmille koululaisille.

Urpo antoi tunnustusta maamme nuorisolle. Hän oli usein maanpuolustusjuhliemme seppelepartiossa yhdessä yläasteen oppilaiden kanssa. Näiden tilaisuuksien jälkeen hän antoi vilpitöntä kiitosta mukanaan olleille nuorille toivoen samalla, että sankarihaudoilla käynnistä jäisi heille kaunis muisto ja kunnioitus sankarivainajiamme kohtaan.

Vakaumuksensa mukaan Urpo oli myös mukana ideoimassa ja järjestämässä JR 9:n hengellisiä päiviä. Diplomi-insinöörin tarkkuudella ja perinpohjaisuudella hän niihin paneutui. Me muut järjestelyissä mukana olleet saimme olla vakuuttuneita, että kaikki sujui täsmällisesti ja sovitusti.

Urpon lempilapsi, jos näin voidaan sanoa, oli kuukausittain järjestetyt JR 9:n aamukahvitilaisuudet. Niihin hän yhdessä muiden järjestäjien kanssa hankki esitelmien pitäjiä

tai tiloja, jos tilaisuus järjestettiin muualla kuin kiltahuone Poterolla. Kunnioituksesta Urpoa kohtaan perinneosasto tulee jatkamaan näiden tilaisuuksien järjestämistä, mikä mahdollistaa myös pidetyn ystäväme muistelemisen.

Viimeinen tapaamisemme jäi mieleemme hyvin lämminhenkisenä. Saimme tietää Urpon olevan potilaana Keskussairaalassa, missä kävimme häntä tapaamassa. Urpo oli syventyneenä lehden lukuun ja ilahtui silmin nähden käynnistämme. Hän vaikutti jo varsin hyväkuntoiselta ja toivoi pian pääsevänsä kotiin. Pois lähtiessämme hän vielä kaksin käsin tervehti meitä lähettäen samalla terveisiä veteraaniveljilleen. Viesti hänen viimeiseen iltahuutoon joutumisestaan olikin meille, paitsi yllätys, myös suuri menetyks. Lohduttavaa oli kuitenkin, että Urpo sai elää korkeaan 85 vuoden ikään. Kun vaalimme hänen muistoaan, muistamme lämmöllä myös muita sotiemme veteraaneja - kunnialansalaisiamme.

Eero Hintikka, Jorma Mikkonen

JR 9 Perinneosasto

Rintamakirjeet ja -valokuvat talteen

Sodanaikainen kirjeenvaihto etulinjan ja kotirintaman välillä sisältää arvaamattoman määrän tietoa siitä, miltä se tuntui. Senaikaisten kirjeiden tallentaminen on ajankoh-taista ikäpolvemme väistyessä.

Varmin tallennuspaikka on lähin maakunta-arkisto, jonne kuka tahansa voi luovuttaa kertyneen asiakirjakokoelmansa. JR 9 Killan paperit ovat jo tallessa Joensuun maakunta-arkistossa, ja halutessasi voit määrätä koko-elmasi liitettäväksi siihen.

Kirjeet on hyvä järjestää jo valmiiksi vas-taanottajan ja lähettäjän mukaan aikajärjes-tyksessä. Tärkeää on myös merkitä vastaan-ottajan ja lähettäjän nimet ja rintamamie-hen yksikkö.

Valokuvat kopioidaan ja alkuperäiset palau-tetaan takaisin. Kuvien taakse tulee kirjoit-taa missä, milloin ja ketä henkilöitä kuvassa on.

Muistot talteen tuleville polville!

JR 9 Perinneosasto

Sydämelliset kiitokseni merkkipäiväni muistamisesta kiltaveljille ja -sisarille, Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajalle, Pohjois-Karjalan Prikaatin killalle ja JR 9:n perinneosas-tolle.

Kauko Eronen

Sydämellinen kiitos teille jokaiselle, jotka olitte mukana rakkaan mieheni Väinö Kärkkäi-sen muistikirjoitusta laatimassa Korpisoturi-lehteen. Minulle se merkitsi enemmän kuin arvaattekaan.

Hyvää jatkoa työellenne kuin myös henkilökohtaiselle elämällemme!

Terveisin Liisa Kärkkäinen

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

Avoinna:

1.6. - 27.8.2006 ti-su klo 11-17, ma suljettu

Museo suljettu 23. - 26.6.2006. Muina aikoina avoinna sopimuksen mukaan.

Liput: 3/2 €, osuus tuotosta veteraanityöhön

Tiedustelut ja varaukset:
Carelicum (013) 267 5222 tai
050 520 2762/Kankaanrinta

Kanttiini- ja nuotiopalvelut: Joensuun sotaveteraanit ry.
Pohjois-Karjalan Sotilaspoikien Perinneilta ry.

JR 9 Perinneosasto

Veteraanikuntoutukset vuonna 2006

Broman Group'in ja Salomaa säätiön kustantamat JR 9:n veteraanikuntoutukset ovat Joensuun Kuntohovissa 23.10. – 28.10.2006 ja 11.12. – 16.12.2006.

Ilmoittautumiset pyydetään tekemään lokakuun kuntoutukseen 31.8.2006 ja joulukuun kuntoutukseen 31.10.2006 mennessä puheenjohtaja Jorma Mikkoselle, sihteeri Erkki Lehtiselle tai hallituksen jäsenille.

JR 9: n perinneosaston aamukahvitilaisuudet syksy 2006 – kevät 2007

- 11.09.2006 Tutustumiskäynti Joensuun Ortodoksiseen kirkkoon
- 9.10.2006 Potero, ev. Jouko Hälvä luennoi Venäjän tilanteesta
- 13.11.2006 Potero, vierailijoina Kerttu ja Teuvo Eronen
- 11.12.2006 Potero, vierailijana kirkkoherra Petri Karttunen
- 08.01.2007 Potero, Raili Puhakka-Mäkinen esitelmöi sotalapsista
- 12.02.2007 Tutustumiskäynti Pohjois-Karjalan maakunta-arkistoon
- 12.03.2007 Vierailu PKarSl:n esikuntaan, isäntänä ev. Seppo Pesonen
- 10.04.2007 (tiistai) Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin
- 14.05.2007 Potero, vierailijana rovasti Aune-Inkeri Keijonen

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

JR 9 Syvärin ylityksen vuosipäivä ja syyskokous

Syvärin ylityksen vuosipäivän tapaaminen Helsingissä 6.10.2006

Jalkaväkirykmentti 9 Helsinki-Uusimaan perinneosaston vuositapaaminen toteutetaan Helsingissä seuraavan ohjelman mukaisesti:

- 10.45 Kokoontuminen Fennia-ravintolaa vastapäätä Rautatien torin vierasbussipysäkillä
- 11.00 Hartaustilaisuus, paikka ilmoitetaan syystiedotteessa
- 12.15 Tulo Puolustusministeriön vieraaksi
- 12.30 Ajankohtaiskatsaus, Puolustusministeriön kansliapäällikkö kenraaliluutnantti Kari Rimpi
- 13.15 Lounas, Keskuspaviljonki

Osastojen veteraaneja puolisoineen tai seuralaisineen sekä nuorempia PKarPr:n Kilta ry:n jäseniä pyydetään ilmoittautumaan tapaamiseen 25.9.2006 mennessä, puh 040 740 3883 (Osmo Eskola). Ilmoitus on välttämätön esikunta-alueelle pääsemiseksi!

JR 9 Perinneosasto

Perinneosaston hallitus vuonna 2006

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Sumikontie 3, 80910 Kulho (013) 891 441
Lehtinen Erkki	sihteeri	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Hintikka Eero	jäsen	Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu (013) 821 496
Laakkonen Reino	jäsen	Mäkitie 1, 80710 Lehmo (013) 893 827
Eronen Teuvo	jäsen	Vepsäntie 241, 82685 Littilä (013) 623 548
Pesonen Erkki	jäsen	Sepänkatu 36 b A 1, 80100 Joensuu (013) 123 327
Saloheimo Veijo	vpjohtaja	Särkätie 11, 80100 Joensuu (013) 224 629
Kukkonen Viljo	varajäsen	Teppolankuja 3 A 1, 80100 Joensuu (013) 821 051
Makkonen Eero	varajäsen	Kierreniementie 67, 82220 Niittylahti (013) 872 130
Myller Aimo	varajäsen	Niskakatu 27 A 9, 80100 Joensuu (013) 229 940

Sihteerin terveiset

Osoitteenmuutokset, yhteysmiestiedot ja ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään toimittamaan perinneosaston sihteerille Erkki Lehtiselle, puh. 040 742 8623 tai 013 731 880.

Helsingin paikallisosaston syyskokous 8.11.2006

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry Helsingin paikallisosaston ja JR 9 Helsinki-Uusimaan perinneosaston syyskokous pidetään 8.11.2006 klo 13.00 Kampin palvelukeskuksessa Helsingissä. Kokoustilana kokoushuone ruokasalin takana.

Tervetuloa kahvikupin ääreen kokoustamaan!

Osmo Eskola
Puheenjohtaja

Muistakaa!

Ilmoittakaa osoitteenmuutoksenne ja jäsenistöämme poistumiset Helsingin-Uudenmaan alueella Osmo Eskolalle, puh. (040) 740 3883.

VIIPURIN RYKMENTIN HISTORIA
Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kautta varusmiesten hyväksi.

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

Joensuu on vireä Pohjois-Karjalan pääkaupunki

Joensuun tori on kesäisin kaupungin sydän. Se on elävää karjalaisuutta parhaimmillaan. Kuva: Joensuun kaupunki

Joensuun kaupunki on vetovoimainen kaupan, kulttuurin, koulutuksen ja osaamisen keskus. Opiskelijoita ja koululaisia on 58 000 asukkaan rajakaupungin asukkaista 20 000. Kaupungin väestön koulutustaso on maan korkeimpia.

Vaihtoehtoja alalta kuin alalta

Joensuun yliopisto aloitti toimintansa vuonna 1969. Yliopistossa on kahdeksan tiedekuntaa ja yhdeksän erillislaitosta. Se järjestää perus- ja jatkotutkintokoulutusta kahdeksalla koulutusosalalla: kasvatustieteellisellä, humanistisella, luonnontieteellisellä, yhteiskuntatieteellisellä, kauppatieteellisellä, teologisella, maatalous-metsätieteellisellä ja psykologian koulutusosalalla. Yliopistolla on kampukset Joensuussa ja Savonlinnassa. Lisäksi Ilomantsin Mekrijärvellä on tutkimusasema.

Joensuun yliopiston vahvoja osaamisalueita ovat: 1) Kasvu, kehitys ja koulutus, 2) Metsä ja ympäristö, 3) Optiikka, uudet materiaalit ja informaatioteknologia sekä 4) Raja ja Venäjä. Joensuun yliopistossa opiskelee noin 7400 opiskelijaa, joista

1200 Savonlinnassa. Uusia opiskelijoita otetaan vuosittain noin 1300.

Oman tärkeän panoksensa koulutusprofiiliin tuo Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulu, joka on Joensuun kaupungin omistama itsenäinen liikelaitos. Sen tehtävinä ovat koulutus, soveltava tutkimus- ja kehitystyö sekä aluekehitystyö.

Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulussa on korkeakoulututkintoon johtavaa koulutusta seitsemällä eri koulutusosalalla. Ammattikorkeakoulussa on yli 4000 opiskelijaa. Kansainvälinen vuorovaikutus ja yhteistyö ovat eräs ammattikorkeakoulun painopistealueista. Kansainvälisten vaihto-ohjelmien kautta tulevia opiskelijoita on vuosittain noin 100.

Ammattikorkeakoulun koulutus tarjoaa nuorten koulutuksen lisäksi aikuisille mahdollisuuden täydentää ammatillinen tai ylioppilastutkinto ammattikorkeakoulututkinnoksi.

Lisäksi Pohjois-Karjalan Ammattiopisto ja Aikuisopisto tarjoavat monimuotoista ammatillista koulutusta.

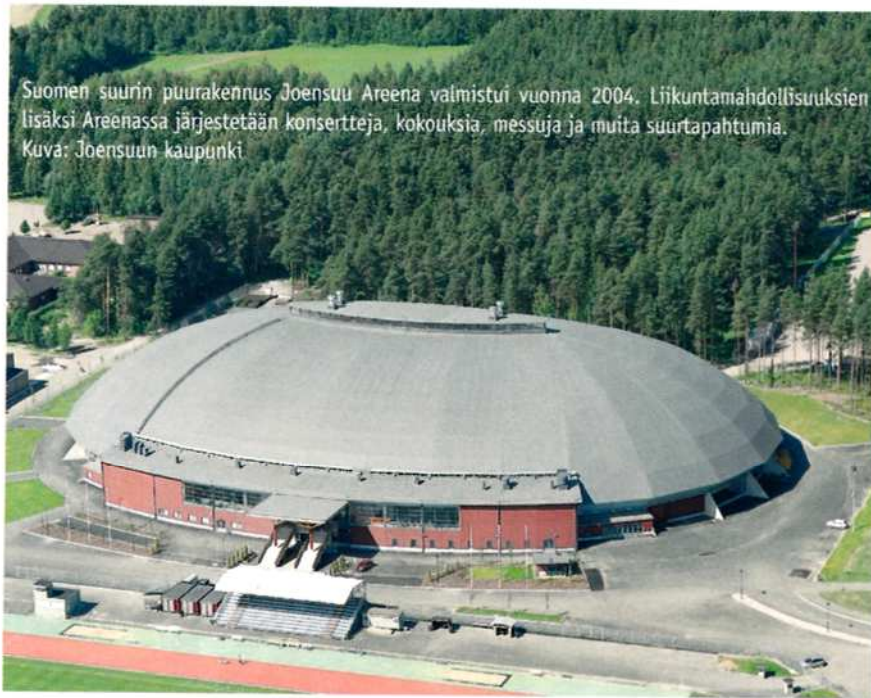
Palvelut pelaavat

Asuminen, terveydenhuolto, joukkoliikenne ja muut opiskelijoiden tarvitsemat palvelut toimivat Joensuussa hyvin. Joensuu sijoittuu yliopistokaupunkien vertailussa (SYL, Opiskelijan yliopistotutkimus, 2005) Tampereen ja Lappeenrannan kanssa kärkisijoille.

Opiskelija-asuntoja on Joensuussa saatavilla verrattain hyvin ja vuokrataso on kohtuullinen. Joensuussa kampusalue on erinomaisella paikalla kaupungin keskustassa ja kaikki laitokset ovat lähekkäin yhdellä alueella. Myös liikuntamahdollisuudet ovat aivan vieressä.

Kaupungilla on omistuksessaan noin 4 000 vuokra-asuntoa ja muilla tahoilla noin 2 000 aravavuokra-asuntoa. Opiskelija-asuntoja kaupungissa on noin 1 700 kappaletta.

Liikenneyhteydet ovat Joensuussa kunnossa. Syksyllä 2006 paikallisliikenteessä otetaan käyttöön nuoriso- ja opiskelijalippu, jonka myötä myös keskustan ulkopuolella voi asua edullisesti.

Suomen suurin puurakennus Joensuu Areena valmistui vuonna 2004. Liikuntamahdollisuuksien lisäksi Areenassa järjestetään konsertteja, kokouksia, messuja ja muita suurtapahtumia. Kuva: Joensuun kaupunki

Joensuu on yksi Suomen menestyneimpiä palloilukaupunkeja. Joensuun Kataja nappasi hopeaa koripallon miesten SM-liigassa vuonna 2006. Kuva: Joensuun kaupunki

Kulttuuria ja liikuntaa moneen makuun

Joensuun kaupungista löytyy kolme uimahallia, yli kaksisataa kilometriä hiihtolatuja ja ulkoilureittejä ja vaellusreititkin alkavat heti keskustasta. Lykynlammen ulkoilumaja on oiva perheliikuntapaikka. Myös kalastus- ja veneilymahdollisuudet ovat äärellä. Maailman merillekin pääsee kotilaiturista.

Yli seitsemänkymmenen urheiluseuran tarjonnasta löytyy jokaiselle jotain ja penkkiurheilijoitakin hemmotellaan. Ylimmissä sarjoissa pelataan salibandyä, pesäpalloa ja lentopalloa ja kestromenestyjiä ollaan mm. koripallossa, suunnistuksessa ja judossa. Perusliikunta- ja urheilupaikat sijoittuvat tasaisesti ympäri kaupunkia. Luistinradat talvella ja palloilukentät kesällä ovat lähiliikuntapaikkoina helposti ja turvallisesti saavutettavissa.

Suomen suurimmassa puurakennuksessa Joensuu Areenassa voi harrastaa useimpia yleisurheilulajeja, pelata jalka- ja pesäpalloa, salibandyä, kori- ja lentopalloa sekä sulkapalloa. Myös kiipeily Suomen korkeimmalla sisäkiipeilypaikalla on mahdollista.

Joensuun Urheiluakatemia tarjoaa monipuoliset ja laadukkaat palvelut koulutuksen ja

valmentautumisen yhdistämiseen. Huipulle tähtäävä urheilija voi valita yhteistyö-oppilaitosten verkostosta itselleen soveltuvan oppilaitoksen/koulutusohjelman sekä käyttää Urheiluakatemian palveluita oman lajinsa harjoittelussa.

Joensuu on myös vireä tapahtumien kaupunki. Kesäisin järjestetään muun muassa suosittu Ilovaarirock ja Ilosaarirock. Lisäksi konsertit, museoiden näyttelyt, liikunnan ja kulttuuritoimen tapahtumat ja kirjastojen palvelut tuovat laatua kaupunkilaisten elämään.

Tervetuloa Joensuuhun!

35-vuotiasta Ilosaarirockia juhlittiin 20 000 ihmisen voimin Joensuun Laulurinteellä kesällä 2006. Tapahtuma on myyty jo ennakosta loppuun viimeisenä yhdeksänä vuotena. Kuva: Eetu Mononen/Ilosaarirock

Nettiosoitteita:

- www.jns.fi (Joensuun kaupunki)
- www.joensuu.fi (Joensuun yliopisto)
- www.ncp.fi (Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulu)
- www.islo.jns.fi (Itä-Suomen Liikuntaopisto)
- www.kareliaexpert.fi (Karelia Expert Matkailupalvelu Oy)

Teksti: Riikka Heikkilä

JOENSUUN
OSUUSPANKKI

ELMO SPORT

HIKEÄ. EI KYYNELEITÄ

ERA-URHEILU

Kauppakatu 18, Joensuu, Puh. (013) 227 211. Palvelemme: ma-pe 9.30-18, la 9-15

 Fortum

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

RAKENNUSTOIMISTO

K TERVO OY

www.kolumbus.fi/rakentajatervo

LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

**Tervetuloa täyden
palvelun autotaloon**

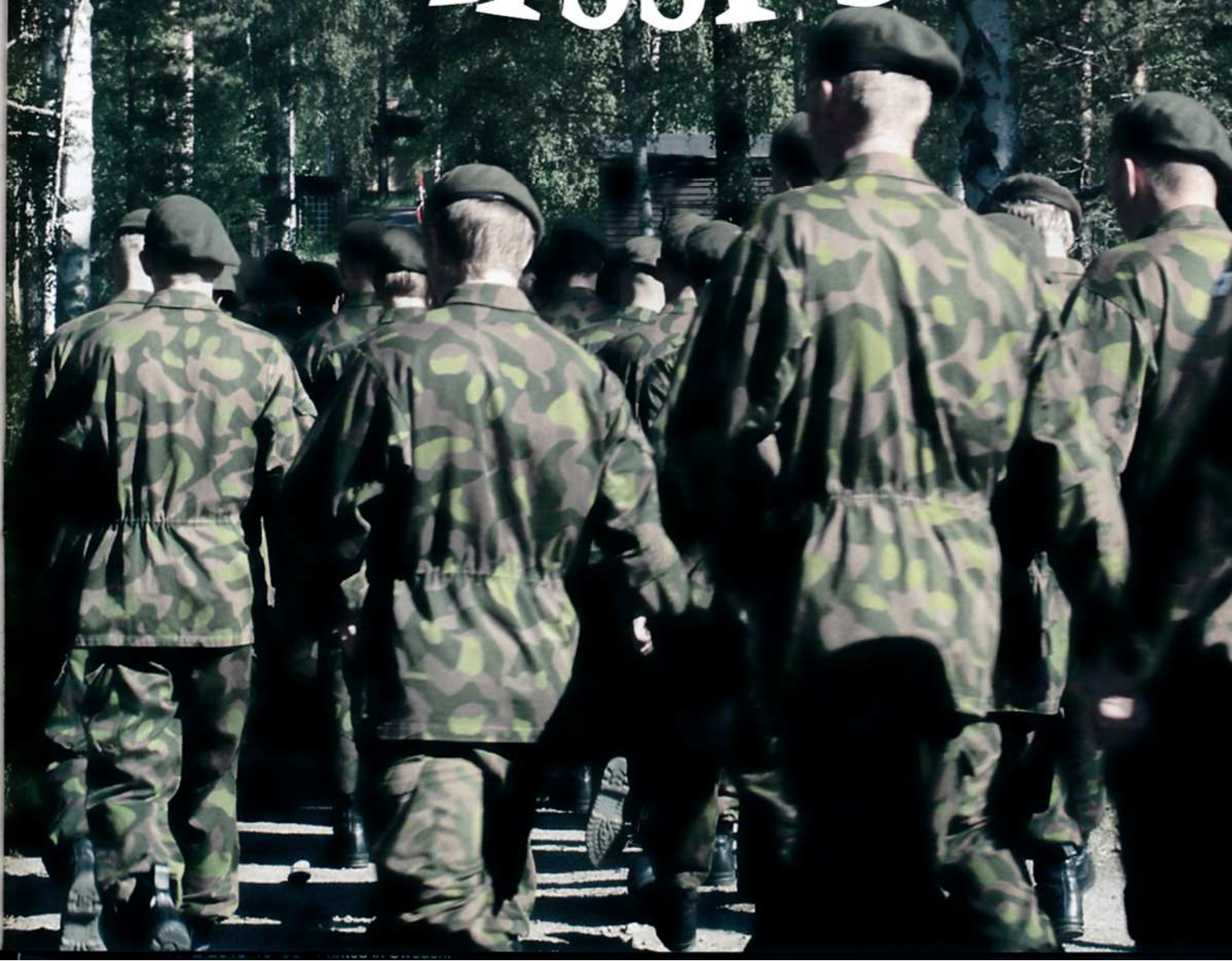
Veljekset Laakonen Oy on arvostettu ja luotettava, valtakunnallinen, monimerkkinen, asiakkaistaan laadukkaasti huolehtiva kokonaispalvelun tarjoava autokaupan yhtiö, jonka palveluksessa on jo yli 900 autoalan ammattilaista.

Autotalo Laakonen

Veljekset Laakonen

www.laakonen.fi

*Aliupseerikoulun
KURSSI 34*

ALIUPSEERIKOULUN PALKATTU HENKILÖSTÖ

Yksikköpseeri
yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
majuri Markku Vääänen

Varajohtaja
kapteeni Jari Pantsari

SISSILINJA

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Mikko Kettunen

MOOTTORILINJA

Luutnantti
Jani Särkiranta

KIVÄÄRILINJA

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Yliluutnantti
Jarmo Kolu

Ylikersantti
Kari Kuikka

TULENJOHTOLINJA

Luutnantti
Tero Metelinen

Luutnantti
Antti Hämäläinen

PANSSARINTORJUNTAJOUKKUE

Luutnantti
Jarno Rähä

KRANAATINHEITINLINJA

Yliluutnantti
Markku Kanko

Luutnantti
Marko Karppinen

Aliupseerikoulun koulunjohtajan tervehdys

Otteita Aliupseerikoulun johtajan puheesta

22.06.2006 Aliupseerikurssi 34:n päätösjuhlassa

"Ikkuna on pimeä, läpinäkymätön. Vai onko niin, että ulkona, ikkunan toisella puolella, on pimeää ja ikkuna on ihan tavallinen? Näinkö ikkunasta tulee peili, jos vain uskaltaa katsoa siitä heijastuvaa kuvaansa? Pimeässä odottava totuus pelottaa. On asioita, joita ei vain halua nähdä, vaikka ne ovat aina olleet läsnä."

Johtajuus ei ole mystiikkaa. Johtamista koskevan vartenotettavan tiedon ja tutkimuksen määrä on hallitsemattoman suuri. Teorioissa ja kirjoissa kuvataan yleensä mitä johtaminen on. Puolustusvoimien johtajakoulutus keskittyy oleellisempaan.

Johtajiksi kasvatettaville opetamme kuinka johtamista voi oppia! Toisin sanoen meidän "kockikoulussa" ei opeteta pänttäämään ainoastaan reseptejä päähän, vaan opetetaan leipomaan ja valmistamaan ruokaa kaikkiin tilaisuuksiin siten, että maku välillä tarkastetaan, maistetaan, korjataan ja annamme muidenkin maistaa ja arvioida tekosemme.

Johtajuuden korostamisella koulutuksessamme ei tarkoiteta sitä, että johtajat nostettaisiin henkilöinä muiden yläpuolelle, päinvastoin. Jokainen yhteisö toimii parhaiten silloin kun yhteisön jokaisella jäsenellä on pala johtajuutta mukanaan.

"Kun asiat menevät hyvin, katso lasin läpi ikkunasta ja näe ne ihmiset, jotka tuloksen ovat tehneet; kun asiat eivät mene hyvin ja ulkona on synkkää ja pimeää, katso lasiin kuin peiliin ja mieti, mitä itse olisit voinut tehdä paremmin."

Menkää, oppikaa ja menestykää, Hard rock hallelujah!

Koulun johtaja
Majuri Markku Vääänen

Otteet vapaita lainauksia Vesa Nissisen kirjasta Syväjohtaminen (Talentum media Oy, 2004).

Canon

Olemme reilu 50 henkilön konepaja Tuusniemen Pääkölässä. Toimintamme kasvaessa etsimme nuorukaaseen joukkoomme CNC-koneistajia sekä hitsaajia. Monipuolinen toiminta ja moderni konekanta tarjoavat hyvät mahdollisuudet ammatilliseen kehittymiseen ja etenemiseen vaativampiin tehtäviin. Jos kiinnostuksesi heräsi ja haluat olla mukana tekemässä mielenkiintoista ja haastavaa työtä niin OTA ROHKEASTI YHTEYTTÄ!

PAAKILAN KONEPAJA OY
FIN-71240 PAAKKILA, Tel +358-17-664 5511
Fax +358-17-664 5530, E-mail paakilan.konepaja@cc.inet.fi

Moottorilinja

“The Kings of the Road.”

Jokaisen sankaritarun on alettava jostain, tässä tapauksessa päivästä, jolloin 14 urhoollista taistelijaa astui Aliupseerikoulun kapeille käytäville päämääränään tulla isänmaan toivoiksi, todellisiksi johtajiksi...

AuK1 oli erittäin raastava kokemus tälle hurjalle sankarijoukkoille, mutta he selvisivät kunnialla hampaat irvessä taistellen. Kylmät tunnit Jaamankankaalla lapion varressa eivät saaneet heitä pelästymään, vaan takoiivat heihin uskoa paremmasta huomisesta. Iso kiitos kiväärilinjan kouluttajille siitä, että jaksoivat rakentaa mielenkiintoisen ohjelmiston jättäen 6-9-12 jutut minimiin (...niin vissiin) :D.

Seitsemän pitkä viikkoa kului... Oli aika uuden aamunkoiton; Moottorilinjan alku oli käsillä. Edessään he näkivät yhdeksän viikkoa pitkiä päiviä sekä öljyisiä tunteja. Päätaavoitteet, jotka linjan rakastettu oppi-isä luutnantti Jani Särkiranta asetti, täytyivät. Sen tosimiten ajoneuvojen kuljettamiseen tarvittavan, eli yhdistelmäkortin, saavutti 12 taistelijaa ja ne kaksi c-kortitonta saivat kuorma-autokortin. Tässä yhteydessä ei sovi myöskään unohtaa varsinaista tulikastetta, eli kenttäkoulutusleiriä Sotinpuruolla, jolloin päivät vierähtivät eräällä suokaistaleella ajoneuvoja kalastellessa ja yöt hämyisessä teltassa marssikäskyjä kirjaillessa.

Muutenkin elämä Aliupseerikoulussa oli kaikesta puolesta mukavaa tälle sankarijoukkoille. Taisivatpa he saada eniten sympatiapisteitä “rakkailta” apukouluttajiltaan, joilla ei tuntunut olevan helppoa tämän ylisärmän joukkion kanssa. Mutta kuitenkin... Lopussa kiitos seisoo ja kaikki hauska loppuu aikanaan. Aliupseerikoulun kurssin 34 moottorilinjan suuntaa kohti uusia haasteita kukin omissa perusyksiköissään. Lepi vua!

Kimmo “Atrilli” Arpiainen

- “Atrilli, mikä sinua oikein hiillostaa?” Syntymässä siunattu äärimmäisen lyhyellä pinnalla sekä satumaisen suurella sanavarastolla (ml. sivistyssanat). Varapäreillä olisi voinut sytyttää koko Kontiolahden. BMW-mies henkeen ja vereen. VESA!

Timo “Hevi” Heinonen

- Tämä kaunopuheinen kiteeläinen oli välillä hieman eksyksissä. Herätti pahennusta, missä ikinä liikkui. Luutnantti Särkiranta sai runsaasti huumoria tämän herran takia. Sissikomppania saa hänestä vielä hyvän miehen.

Lasse “Hololo...” Holopainen

- Savolainen loogisuuden jumala, jonka kirjakieliväitöksiin Tikkanen hajosi. AuK:n tuvan numero 11 ehdoton kodinhenki, joka innostui siivoamisesta aina uudelleen. Osasi myös tarkastaa polttoainetilanteen suoraan tankista.

Ari-Pekka “Joutonomi” Jolkkonen

- Yhden päivän B-mies, joka haki itselleen hetkellisen mielenhäiriön vuoksi A-paperit. Hurjia nuoruusmuistoja jakeleva linjan isähahmo, joka on luonut urheilun-uraa mm. HOPE:ssa. Ei riemulla rajaa kun Ladalla ajaa.

Osmo “Setä” Koponen

- Kun setä kasvaa isoksi, tulee hänestä jokaisen naapurin pahin painajainen. Lonkka-lepo oli linjan särmin, samoin irtausaste. BMW oli oikea valinta.

Simo “Simppa” Korhonen

- Herra särmäkuulutus, jota luutnantti Kalenius kutsui maitokuskiksi. Juoksutyyliltään rakastettu jässikkä, joka omisti 13:45 MAPillaan. Heitinkomppania koki suuren menetyksen, kun Korhonen sijoitettiin Eskunta- ja Huoltokomppaniaan.

Santtu “Kukkis” Kukkonen

- AuK:n voimalajien SM-mestari, jota hieman ujostutti silloin tällöin. Rissalan lahja puolustusvoimille, jolla oli paljon opetettavaa muille (mm. kassijumppa sekä rannostot).

Mika “Smuge” Muukkonen

- Tatuoitu tuning-jumala Kiteeltä, joka ei tykännyt savolaisista. 1.3 DX nam. Rapu... Rakkaalla Corollalla on monta nimeä. Heitin-kuski vailla vertaa.

Olli “Isäntä” Nahkala

- Viannon kanssa linjan punttiadoniksia. Pysyi jämynä koko linjan, muistaen samalla myös hieman kiusata Kukosta (Santeri, Santtu-poika...). Ehdoton johtotähtimies.

Tarja “TeHo” Ristola

- Linjan ADHD-lapsonen, jolla riitti virtaa vaikka muille jakaa. Tyypillinen blondi, jolla oli mm. insissä suuret suunnitelmat ja takitiikat. Aiheutti pirteydellään pahennusta muissa linjalaisissa.

Jussi “Kuhilas” Räsänen

- Luikonlahdesta kajahtaa! Aito Savon murretta viäntävä karju, joka heräsi totuuteen

Yläriivi: Holopainen LPI, Arpiainen KK, Korhonen SP, Jolkkonen A-P, Kukkonen SJ, Heinonen TT, Vianto RA, Tikkanen AMO.
Alarivi: Muukkonen MOT, Nahkala OP, Koponen OO, Takkunen AJ, Ristola TH, Räsänen JS.

kenttäkoulutusleirillä: "Jussi, Savolainen ja Sissonen eivät aja..." Tykkäsi keksiä omat nimet jokaiselle laitteelle. Heitinkomppanian lahja maailmalle.

Arto "Suu auki" Takkunen

- Mies, joka ei pelännyt paljastaa luutnantin kuullen erinäisiä liikenne rikkeitään. Tapasi olla monttu auki sekä varmistella asioita, joskus jopa muun linjan hajoamiseen asti. Jääkärikomppanian ihanuuksiin lukeutuva.

Anna "TTT" Tikkanen

- Ihme ja kumma, kun tavarat hävisivät tai sitten paloivat... Todellinen täystuho, joka suoriutui tiukan paikan tullen loistavasti. Linjan äitihahmo, jonka suojeluvaisto pelasti monesti. Tykkää purra ihmisiä ja huhujen mukaan väkivaltainen.

Riku "Vapaa, mutta sotilaallinen" Vianto

- Linjan toinen punttijumala, joka herätti ihastusta linjan kesken röh röh-aurullaan. "Missäs Vianto?" oli ehkä yleisin kysymys AuK:n aikana. Osasi myös kiitettävästi hiillostaa yhdessä Arpiaisen kanssa. ESA!

Muita mainitsemisen arvoisia henkilöitä:

Luutnantti Jani Särkiranta

- Linjamme pidetty luutnantti, jolla ei tainnut olla ollenkaan tylsää meidän kanssamme. Pienoinen epätoivo näkyi hänen kasvoiltaan aina silloin tällöin. Ihan hyvä esimerkki kuskin lahkeista ;) Eipä oltaisi voitu parempaa kouluttajaa enää toivoa! KIITOS.

Kersantti Samu "Körni" Gröhn

- Moottorilinjan ikioma apukouluttaja, joka kaipaasi hieman särmäystä. Pohjimmiltaan helvatan hyvä tyyppi nukkuessaan ja sukeluksissa ollessaan (noh noh, ei vaineskaan). Kiitos myös Körnille, joka auttoi hyvin paljon linjamme osaavia kuljettajia oppimaan utta.

Henri "Kyösti" Pelkonen

- Linjan kovin luistelija, joka otti ja lähti Haminaan. Huhupuheiden mukaan Ingmanin meijerituotteista pitävä Rissalan poika, josta lennosta tulee saamaan ihan hyvän kuljetusupseerin.

Viihdytkö luonnossa? Toteuta unelmasi ja opiskele luonnonvara- alan ammattilaiseksi.

Mikä näistä on Sinun tuleva ammattisi?
Luontoyrittäjä * Bioenergisti * Metsä-
luonnonhoitaja * Kalastuksenohjaaja
* Kalanjalostaja * Metsäkonekuljettaja
* Kalanviljelijä * Metsuri * Kalastaja
* Erä- ja luonto-opas * Kalastusopas

Koulutukset alkavat elokuussa 2006.

Soita, kysy lisätietoja ja tilaa hakukorttimme.

puh. 015-5506400/tsto,
GSM 044-5506413/opinto-ohjaaja
Selaa myös netistä -> www.samiedu.fi

sami

Savonlinnan ammatti- ja aikuisopisto VARPALA
Luonnonvara- ja ympäristöala
Juvolantie 1142, 57310 SAVONLINNA
puh. 015-5506400 faksi 015-5506450
www.samiedu.fi e-mail: varpala@samiedu

Kiväärilinja

Kiväärijoukkue

Kurssi 34 alkoi kiväärilinjalla rattoisissa merkeissä. Kiirettä ja runtua piisasi ensimmäisinä päivinä, kun poistuimme kuuluisaa AuK:n mäkeä eräänkin kerran, milloin kaappien, milloin punkkien ja pinkkojen, milloin hitaan järjestymisen takia. Huonot suoritukset luonnollisesti uusittiin. Uutuutena intin arkeen tulivat myös aamulenkit, joihin hajoiltiinkin ahkerasti. Kaikki alkoi kuitenkin sujua, enemmän tai vähemmän. Loppupalven ankarat pakkaset loivat hyvät meiningit yhtenäishajotusleirille. Potoeroita ja hautoja kaiveltiin luultavastikin se vuorokausi yhteensä. Se koulutti meitä kiväärimiesten, armeijan poranterän, harmaaseen arkeen. Leirien ja runnutuksen lisäksi linja hajosi Mikkelin vahvistuksiin, joiden kanssa riitti setvimistä, naurua ja epäuskoa AuK:n loppuun saakka. Legendoja syntyi KivJ34:lla.

Ensimmäinen Sotinpuron ampumaleiri toi uusia tuulia ja mielenkiintoa sotaharjoitteluun, kun pääsimme ampumaan janttereita aikaisemman tauluammunnan ja PAP-kikkien sijaan. Paljon selvisi leirin aikana ryhmän ja TST-parin taistelukuvioista. Kuitenkin parasta, mitä leirillä saatiin irti, oli ehdottomasti ylisuuri äijjääily- ja makkaranpaistonuotio, lavetti. Lavetti kulutti parhaillaan tunnissa puolet teltan lämmityspuista. Lavetista tuli käsite.

Jaamankankaan alueet tulivat tutuiksi lukuisilla TST-harjoitusleireillä, joissa räm-

mimme lumessa, loskassa, mudassa ja ties missä. Joukkuettamme piti pystyssä ja puski eteenpäin yliluutnantti Kankaisen ohella etenkin Jääkärikomppaniasta tullut koulutaja yliluutnantti Kolu. Hänestä muodostuikin joukkueen isähahmo, joka innostavalla esimerkillään näytti, miten hommat kuuluu hoitaa. "Kolu soitteli" kurssin aikana arviolta puolitoista tuhatta kertaa.

AUK2:n alussa RUKkilaiset, erikois-au:t ja moottorilinja jakaantuivat erilleen ja KIVJ sai lopullisen muotonsa ja kasan tuoreita korpeja. Tällä kivenkovalla kokoonpanolla puristimme AUK:n loppuun. Tähän aikaan mahtui niin paljon hajotusta, avautumista sekä hulluja ja hauskoja kokemuksia, että niistä saisi kirjoittaa kokonaisen kirjan. Tässä kuitenkin muutamia avainsanoja ja lauseita, jotka herättävät varmasti muistoja: Salpa-06, bärssy, lihapitoisuus 74%, no se pittää kahtoo, yhteiset eväät, tupatuoppi, Helvetinkolu, Hips don't lie, 1700 euroa, gorilla. Kyllä näin o!

Lopuksi kiitokset linjamme särmille apareille: alik Ugi "Tilanne päällä" Karvonen, upskok "Möykky Kinski" Kinnunen, upkok "Muttashjö" Multasuo, kers "Inkku" Inkeri, alik "Sunshine" Nissinen ja Alik "Salami" Salmi. Ilman heitä AuK ei olisi tuntunut AuK:lta, ilman heitä ei hajotusta olisi ollut. Hauskaa meillä oli, kiitokset!

Jorma "Wave" Aalto

- Kurssin notkein lantio, Hips don't lie. Tällä biisillä tapahtui myös herätykset leireillä. Hyvä ruoka, parempi bärssy.

Marko "Marko Ahonen" Ahonen

- "Kommee poeka", "Minun poekia". Outo tapa kehua kaikkia linjalaisiaan komeiksi. Maaningan hurjin naistenmies. Hurmasi tupatoverinsa.

Tomi "Ierika" Eronen

- Osasi kaikki kummelit ulkoa. Ja kaikki lomat kalassa. "Oon kalamies, kovakuntoinen..."

Aleksi "Mr. VMTK, Eskelator" Eskelinen

- Kuopion senaattori hävisi pv:lle lautakunnan kokouksiin. Saatuaan VMTK:n pj:n paikan kuului vastaus "ei minun tarvitse, VMTK hommia!" Tiukkaopöky ja punkkaspecialisti.

Hannu "Swedishmora" Hippi

- Linjan oudoimmat jutut. Lavettiexpertti. "Bärssy", "Bärssy", "Bärssy". Iltavapaiden jälkeen tykkäsi viuhahdella.

Juho "Ninjaboy" Ihalainen

- Puhelimessa 24/7. Hajosi gineksiin... ja jokaiseen inttipäivään. Mutta silti linjan ansioitunein taistelija. "Pojat, minun tekköö mieli".

Janne "Imppu" Immonen

- Päreili ja hajosi joka asiaan. Linjan esimerkillinen avautuja. Mainiot imitaatiot ihmismistä, joihin hajosi. Sotkusta kilo karkkia, sipsejä ja limua joka päivä.

Antti "Kommee uros" Laukkanen

- Linjan pelle. Mies, jolta jutut eivät lopu kesken, vaan ne täytyy lopettaa. Loistava yksilö.

Anssi "-40°C" Leinonen

- Mies, joka on 24/7 jäässä. Apilas-expertti. Liittyi PKArPr:n potkupallo joukkueeseen, vaikkei ole edes puuliiga-tasoa.

Miska "Birch Back" Koivuselkä

- "Jokainen pärjätköön omillaan". Hajosi aamulenkkeihin. Linjan piraatti. Nauroi kuin merirosvot ja omisti punaisen parran.

Samps "Hermanpyle" Koskinen

- Nukkui AuK:n ajan makuupussissa, koska hävitti petivaatteensa! Yhteensä kunnioitettavat 12 viikkoa vempassa. Ja eksyi autolla Joensuu-Kontioranta välillä! Möyhötysexpertti.

Tuukka "Myrtsi" Myyryläinen

- Mies, joka nauroi tapahtui mitä tahansa. Hajosi Puolakkaan totaalisesti. Mukana porukassa, joka myöhästyi iv:ltä 39 minuuttia. Ja silti vain nauroi.

Joona "Riukumestari AU" Puolakka

- Mies joka kärsi aika-ajoin leirimotivaation puutteesta. Kun oli mukana leirillä, kaivoi parhaat paskapoterot, hänelle jopa uhattiin myöntää kuntsari yhdestä!

Kalle "Hv maisteri" Rantala

- HV-, UK-, PV-mies.

Väinö "Hustler" Reijonen

- Mies, joka nukkui ja kävi HV:lla aina kun oli mahdollista. Porno keisari.

Tuomas "Gona" Rytönen

- Gonahti täysin Savolaiseen. Hajosi niin Suikkaseen, aamulenkkeihin kuin myös omaan jalkaansakin.

Jarno "Sääski" "Turtles" Räisänen

- "Herra yliluutnantti, oppilas Räisänen, minä piipitän." Mies täynnä vitsejä.

Sami "Sambo" Savolainen

- Legenda, johon kaikki hajosi ja joka hajosi kaikkeen sekä avautui kaikesta. Paskanakkikuningas. "ADD/HD"

Joni "Särmäilijä" Suikkanen

- Mies, jonka särmäys katosi yhden illan aikana kuin sukat kaappiin.

Pirkka "Rambo" Ulmanen

- "Ulmaister, kemisti, linjan absolutisti". Tältä mieheltä eivät tittelit loppu.

Lauri "Iceman" Väisänen

- Jäätyi lähes joka tilanteessa. Apupässispecialisti. Osaa apilaksen kuin omat taskunsa. "Lähes joka tilanteessa ei ole hyvä. Pistä siihen, että jäätyy aina välillä".

Yläriivi vasemmalta: Aalto JHI, Laukkanen AI, Rantala KMJ, Reijonen VAE, Ihalainen JJO, Koskinen SH, Ahonen MK, Väisänen LH, Puolakka JEA, Immonen JJA, Hippi HS, Myyryläinen TT.

Alarivi vasemmalta: Rytönen TP, Eskelinen AE, Räisänen JO, Ulmanen PO, Suikkanen JM, Eronen TJJ, Koivuselkä MS, Savolainen SJ, Leinonen AJ. Poissa Paananen JRS.

Kuva: Toimitus

Panssarintorjuntajoukkue

"Täältä tulee PST, taistelukenttien KSE, panssarivaunut mua kiihottaa, kun ontelokranaatti liihottaa". "Panssarimurksaamo". "Ihan hyvä".

P-kauden loputtua tuli tuo kirkas, mutta luminen perjantai, jolloin aliupseerikurssin 34 PST-joukkue kokoontui AuK:n etupihalle ensimmäistä kertaa yhdeksäntoista taistelijan voimin. Vaikka lunta oli todella paljon, yritimme perinteitä kunnioittaen tehdä juoksemalla kesää Aliupseerikoulun ylämäkeen ja tässä onnistuimmekin varsin mallikkaasti. Koittivat myös ensimmäiset oppitunnit, joilla muun muassa opimme suojautumaan epäsuoralta tulelta auditoriossa. Ja hauskaa oli!

Tämä kiväärilinjan helmi erottui joukosta lähes alusta asti omaksi edukseen. Kova koulutus laski alun intoa, mutta tiukalla asenteella, motivaatiolla ja kouluttajamme luutnantti Jarno "kun mikään ei tunnu mitään" Räihän opastuksella kuljimme laulellen kurssin läpi. Voidaan sanoa, että kova koulutus on tehnyt tehtävänsä, sillä silloin kun saimme nuo kaikkien rakastamat singot ja telamiinat pois selästä, me nousimme lähes lentoon. Erään kouluttajan sanoja lainaten: "PST oli kyllä nopea. Vauhtia sata, älyä nolla".

Suurin lihaskasvu tällä joukkueella on kuitenkin tapahtunut vatsalihaksissa suunnatoman naurun määrän vuoksi, jota kouluttajat, apukouluttajat ja me itse aiheutimme itsellemme. Kiitos siitä! Ei kurssi kuitenkaan pelkkää naurua ollut. Raskaat kalustomarssit ottivat koville niin henkisesti kuin fyysisestikin. Nämä henkisesti ja fyysisesti raastavat

hetket sekä joukon pienuus ja kieroutunut huumori rakensivat meistä tiiviin ryhmän. Hartiat kipeinä voimme kuitenkin todeta, että PST on parasta, mitä Pohjois-Karjalan Prikaati tarjoaa.

Harri "Eihän se oo kun.." Eskelinen

- Leireillä joukkueen ehdoton tulituki, karsimilla aiheutti yleistä kaaosta. Koki saniteettitilat niin kotoiseksi paikaksi, että käytti yhden ruokailun nukkuessaan siellä. Tunnettu myös skappari-imitaatiostaan, jonka laatu, no oli..

Joonas "Kerronpa miten tää leffa loppuu" Hyvönen

- Särjä jätkä. Kaikin puolin rempseä kaveri. Tiesi paljon kaikesta ja liian vähän paljosta. "Jokaisessa meissä asuu pikkutyttö."

Elia "Linjaninja" Kettunen

- Joka tilanteessa yhtä asiallinen. Hajoili vähiten.

Pauli "Varamiinoite" Kettunen

- Jäinen kaveri, sai kuitenkin porukan nauramaan. Tuvan 10 hävinneet tavarat löytyivät Kettusen kaapista.

Jarkko "Loveletter" Koskenkorva

- Miehen kirjeet olisivat riittäneet romaanin. Hajoili Lapin Mappiin.

Sami "Näppäilijä" Lappi

- Joukkueen motivoija. "Koettakeehan pojat ja Eskelinen kanssa." Näppäili aina jotain, mitä ei pitänyt näppäillä (nyytit).

Juha-Matti "Hajoileva namusetä" Lukkarinen

- Kolmen päivän leirillä: neljä pulloa kokista, kahdeksan pakettia makkaraa ja karkkeja ei kukaan jaksanut laskea. Alikersantti tuhannessa sukupolvessa.

Lauri "Ice" Lämsä

- Kärsi ajoittain motivaation puutteesta. Linjan tuumailija. Eskelisen tapaan piti saniteettitiloista.

Eero "Tyhjä arpa" Myrsky

- Hevimies henkeen ja vereen. Talbot kulki 130km/h heittämällä. Sai kaikki huonoimmat nakit.

Aki "Nilsin harkä!" Parviainen

- Lupsakka puurtaja. Herran takapuolen voi kuulemma nähdä II/07 Playboyn kannesta (oma näkemys). Yleisin kommentti ryhmän johtajana: "Myö männään tästä."

Heikki "Puppe" Puranen

- Ei tehnyt pinkkaa koko AuK:n aikana.

Juuso "Purtsi" Purhonen

- Tupatuopissa viimeisten kolmenkymmenen kilometrin ajan "Purhonen paljon vielä?". "Pari kilsaa enää." Päälysty kaappinsa iltatyöillä ja TJ-laskureilla.

Jussi-Pekka "Kädet" Räsänen

- Porukan korisguru. Räsänen sätkät olivat leireillä kuumaa kamaa. Beatbox-mestari.

Teemu "Saukko" Taipale

- Kouluttaja: "Johtaminen oli, noh, oli mitä oli, mutta kyllä liikuivat kuin saukko." Pinkka on maailman mielenkiintoisin asia! Kaverilta löytyi kommentti joka asiaan.

Toni "Jukeboxi" Tuupanen

- Lauloi koko ajan ja joka paikassa!! "LIE-VÄSTI" yli-innokas!

Toni "Ei kiinnostaa" Väisänen

- Leireillä ensimmäiset sanat makuupussista noustessa: "Masentaa, on taas ihan paska päivä." Joukkueen TJ-laskuri.

Kouluttaja:

Lutnantti Jarno "Ihan hyvä" Räihä

- Vihasi ihan hyvää yli kaiken. Tunnettu myös monipuolisesta sanastostaan, esimerkiksi VIHILTÄÄ. Oikea ninja tetsaamaan ja kasapäin hyviä juttuja.

Apukouluttajat:

Kersantti Tuomas "Prinssinakki" Immonen

- Loi paskahuumorin uuden kategorian! Huijasi Suorttia sen minkä ehti. "Meillä on muuten raskas heitin takapihalla, no on on, ukki toi sodasta..." Nakkipyörä pyöri...

Kersantti Timo "Pyyhkäisijä" Leikas

- "Eiku pyyhkästään tuosta ja zippaillaan tuonne, alotetaan rähinät ja kaverit sompailee kylkeen, ja sit vaan pum pum!" Teki tupakan pummimisesta taidetta.

Upseerikokelas Janne "Sexmachine" Suortti

- Kaulasta päätellen imurin käyttö on opeteluasteella. Käski porukan kesken taistelun käskynantomuotoon (hyvinhän siinä kävi). Ei kestänyt vinoilua ruoasta eikä PST-marsilauluista. Herra Vänrikki. Viittakaksikon Robin.

Upseerikokelas Harri "Kuulen ääniä" Pajunen

- Mielentilan voi päätellä siitä, miten kenossa pää on. Viittakaksikon Batman.

Takarivi: Väisänen TJK, Myrsky EJ, Parviainen AK, Tuupanen TJ, Eskelinen HJ, Purhonen JA, Koskenkorva JME, Kettunen E, Lappi SK, Hyvönen JMJ.

Eturivi: Räsänen J-P, Lukkarinen JM, Taipale TN, Puranen HE, Kettunen PT, Lämsä HJS.

Pizza Express & Cafe

Varusmiehille annos kuin annos

6 €

Avoinna joka päivä 11 - 22

Ilmainen kuljetus kuntilaa 10 pizzaa.

Ilmainen pizza tilaajalle kun tilaa väh. 20 pizzaa

Puh. (013) 223 551

elisa

www.elisa.fi 0800 46 46 46

Sissilinja

Metsässä on äänetöntä, täysin äänetöntä. On pimeää, etkä näe liikettä missään. Sinusta tuntuu kuin joku seuraisi sinua, mutta et näe ketään. Se joku kuitenkin aivan varmasti näkee sinut, valvoo jokaista liikettäsi, hengittää niskaasi, luo pelkoa ympärillesi ja liikkuu hiljaa kuin kylmä tuuli. Juuri, kun pelko on vallannut sinut äärimmilleen, kuulet ajoneuvon lähestyvän ja huokaiset helpotuksesta, olet turvassa. Sitten jotain odottamatonta tapahtuu. Seuraa kauhea pamahdus, et näe muuta kuin savua, ilmassa on pakokauhua, ja kuulet ihmisten huutavan räjähdysten alta. Et näe enää ketään, vain savu näyttäisi

pyyhkäisevän vartiopaikkasi ylitse. Varjot heittelevivät päämäärättömästi kaatuneen ajoneuvon ympärillä ja melu on korvia huuvaava. Yhtäkkiä kuitenkin epätoivoisen hysterian keskeyttää tappava hiljaisuus. Se jokin jäi yhä metsään odottamaan, vaaniin saalistaan keskelle pimeyttä.

Tätä me teemme. Me olemme sissejä, metsän kiistämättömiä valtiaita. Metsä on kotimme, pimeys on valttikorttimme. Me olemme pienen valtion täsmäase suurta ja rikasta vihollista vastaan. Emme päässeet tähän pisteeseen helpolla, meitä räkättiin, revittiin henkisesti ja fyysisesti hajalle, mutta me

kestimme sen kuin villieläimet, pysymällä yhdessä omassa laumassamme. Jos yhdessä koettu kipu yhdistää, niin sissityyliset ilta-vapaat vain vahvistavat ja jatkojen jatkot parantavat kaikki haavat. Huolimatta siitä, että olemme Aliupseerikoulussa lähes sukuputtoon rääkätty laji, on huumorimme ja juhlimiskulttuurimme vailla vertaa. Ehkä siksi olemmekin tällaisia. Päivääkään emme kuitenkaan vaihtaisi pois, koska olemme ylpeitä siitä, mitä teemme. Piru, tämä linja oli elämää suurempi kokemus. Lainataksemme erästä kersanttiapararia: "Tiiän kertoo."

Yläriivi vasemmalta: Häkkinen LS, Leikas JJ, Anttonen HT, Halonen AJ, Matilainen JT, Leminen MJ, Melin MM, Inkinen AA, Tuure TA, Parikka MT, Heimonen JJA.

Alarivi vasemmalta: Holopainen SI, Hyvärinen TPE, Kauhanen JT, Veentaus SMJ, Toivanen OT, Sutinen MK, Antikainen PM, Lappi JM, Kilpeläinen PJ.

Kuva: Toimitus

Pasi "VMTL" Antikainen

- Antikaisen VUP -putkea ei yhdellä kädellä lasketakaan. Käsityön mestari.

Juuso "Nalle" Heimonen

- Jos Heimosella oli kysyttävää, hän kysyi: "Siis mitä ...?!?!" Sissilinjan siro, hento, valkoinen - rapiat satakiloinen.

Marko "Alilämpö" Leminen

- Leminen, Hajoi-Leminen, Pale-Leminen, Stressai-Leminen, Tupa- ja aluepalvelun Vältte-Leminen. Koko ajan KIIRE, KIIRE, KIIRE! Vaikka onkin laiskotte-Leminen.

Lasse "ADHD" Häkkinen

- Riu'un tekemisen diplomi-insinööri.

Antti "TuplaNuuskaHuuli" Halonen

- "Parempi mällit huulessa kuin naamalla." Tää piäni sissi stadist tuli Kontiorantaa hetke humalaisesta miälijohteest. Mansikka-kiisselit Haloselle! 13 x VMTL-NKV -Mestari.

Sami "Satakieli" Holopainen

- Tämä ex-asesepä tiedusteli tillintallin spollella. Imitaattori, jolle mikään ei riitä!

Petri "Nahkalakki-Larppaaja" Kilpeläinen

- Nollaamisen uusi aikakausi on alkanut! Vaviskaa uudet Sirad -oppilaat..! Tunnetaan myös Kalma- ja Speedo -Kilpeläisenä.

Aleksi "HiihtääSuunnistaa" Inkinen

- Se, että et ole kartalla ei tarkoita, että olet eksyksissä. Siltikin linjan ikuinen navigaattori.

Kari "Kyllä MIE tuota panisin" Anttonen

- Mitä tekisikään naisesta? No, mitä vain! "Ei, nyt perjantaina en ota!" - JUST.

Jani "Ehkä sammuin, ehkä en" Lappi

- Lapille IV:llä ei yksi tupatuoppi riittänyt-kään. Vesitornin kiertämisen kiistaton kuningas. Hymy ei hydy, vaikka maksa itkee.

Toni Antero "Toni Antero Tuure" Tuure

- Jos Tuure olisi toteuttanut uhkauksensa, Leminen olisi ammuttu, puukotettu, poltettu ja poljettu suohon. Mutta onneksi on nikotiinia. "KARHU? Just joo..." Ja makuupussi sulkeutuu...

Sami "Kivilahden Karhu" Veentaus

- Tunnetaan viiden tunnin yövartiostaan. Veentaus ratsastaa vaikka karhulla Jerusalemiin, mutta ei piirrä!

Toivo "Robin Hood" Hyvärinen

- Topsukka oli yhden miehen kalustopartio. Kyykän täydellinen hajoaminen! Täydellisen...

Juho "Iltasatusetä" Kauhanen

- Gonahduksen seurauksena kuvioihin tuli nikotiini. Sissilinjan terhakimmat nännit.

Olli "Jämävitsien kaatopaikka" Toivanen

- Painii peukalonviillossa EM-tasolla. "Oot-tekos jätkät kuullu semmosta vitsiä kun..."

Miikka "GPS" Sutinen

- "Missä me ollaan? Kuka tätä suunnistusta johtaa???" - Ai, Sutinen... Miikka teki myös lipastamisesta taidetta.

Jukka "Esteettinen silmäni oksentaa" Matilainen

- Muti -brassailun, letunpaiston, keppinijailun, piirtämisen ja pianonsoiton, mutta ei todellakaan rinkanpakkauksen mestari! Kuinka ihmeessä se edes pysyi kasassa?!?!

Markus "Muodossa härvääjä" Melin

- Poika söi yhden joukkueellisen verran TST-muonaa, päivässä.

Matti "Jäämies" Parikka

- Näkkäri raapaisi Parikalle viisi tikkiä. Tähän pystyi vain Parikka. "Muti herää! Tää auto on kulkenu tunnin takaperin!" "-Täh?" "Eiku, eipä ookaan..." Jäätty. Kuuluuko TST-varustukseen ase?

Janne "Sir von Gonapappa" Leikas

- Tyyliiltään auttamattomasti AuK:n epäsärmin taistelija, linjan hiematon timantti. Vuoden muodonviejä ja sulkeisten uudistaja (Leikkaan uuteen sulkeisohjesääntöön ei sisälly asentoja).

Kouluttajat:

Lutnantti "Force" Kettunen

- No niin! Hän oli kuin yksi meistä, aina mukana paikassa kuin paikassa. "Piru, kun en mennyt rajalle hommiin." Etc., etc.

Lutnantti "Isä Meidän" Asikainen

- Linjan herra ja hidalgo. Harmittavan vähän linjan kanssa, mutta Asikainen kun koulutti, niin oksat pois. Hän vain tulee ja menee.

Apukouluttajat:

Aleksi "Paha Silmä" Kononen

- Auttamattomasti AuK:n särmin apari. Vanhoutunut nuotta- ja verkkokalastuksen ystävä. Sopimuskessu paikallaan.

Anssi "Kyllä Kyllä" Moilanen

- Kuopion uhkapeluri, jolla on poistuttaminen hallussa. IV:t menivät tunnetusti "vahvasti", mutta rantalentis sitäkin vahvemmin.

Jaakko "Ansoittaja" Kinnunen

- Lapsenmielinen taistelija. Koulutti putkiminojen asennuksen, ja tuloshan tiedetään... Motivaattori!

Tulenjohtolinja

"Asemaan", kaikuu Jaamankankaan keväisessä, jo hämärävässä illassa. Kuninkaallinen tulenjohtoryhmä kääntää kylkeään lämpimässä pj-teltassa samalla, kun kiväärilinja vetää asemarallia ties kuinka monennetta kertaa sinä iltana. Valintojen maailma, pätee muuten hyvin monessa muussakin tilanteessa.

Siisti sisäduuni, saattaisi joku kateellinen nurmipora todeta. Parhaimmillaan tulenjohto onkin juuri sitä, mutta viimeistään taisteluleirillä viestimiehenä LV217 (aka venttiseiska, jumppakuutio etc., rakkaalla lapsella on monta nimeä) selässä ja niskanraiskaaja-sanomalaite kaulalla irtautumisen aikana saattaa mieleen tulla ajatus, että tässä on nyt jotakin kustu silmään ja pahasti.

Toisaalta taas parhaimmillaan tulenjohtotoiminta lienee Lappeenrannan Maasotakoulun tulenkäyttösimulaattorissa, paremmin tunnettu TUKSIna. Epäilemättä Suomen parhaat inttisapuskat tekivät suuren vaikutuksen, vai miltä esimerkiksi pizzamureke kuulostaa? Rankan päivän päätteeksi ei tarvitsekaan ottaa kuin muutama askel ulos portista ja iltavapaat ovat valmiina alkamaan. Samaan aikaan muut linjat tietävästi ovat sykkimässä Jaamankankaalla, Taipalsaareissa tai Kivilahdessa. Ennen paluumatkaa lomakengätkin sai mukavasti kiiltämään yhdellä Maasotakoulun lukuisista kengänkiillotuslaitteista. Ei se väärin ole.

Mitä pienempi on linja, sitä parempi yhteishenki sillä on, tämä ainakin pätee tulen-

johtolinjalla. Kevyttä kenttävittuilla lentää lähes jatkuvasti ihan kasarmillakin, mutta leirillä se yltyy jopa niin pistäväksi, että herkempi henkilö saattaisi vetää herneen rankastikin nenään. Eikä siltä muuten ole turvassa kukaan, ei edes rakkaat aparimme, jotka kuitenkin valitettavasti osaavat antaa myös takaisin ihan täydeltä laidalta. Mutta ei siihen vielä toistaiseksi kukaan kuollut ole, parantaa vain ryhmähenkeä entisestään. Tupatuoppi tosin hajotti ainakin osaa hyvinkin pahasti ja monien yllätykseksi kuultiin pahoja avautumisia hieman yllättävilätkin tahoilta.

Meillä tulenjohtoaliupseereilla on myös tiettyjä velvoitteita. Kuten linjan nimikin jo velvoittaa, on sitä kuuluisaa tj-lukua laskettava jos jonkinlaisilla konsteilla. Loma-tj nyt lienee tuttu jo kaikille, mutta meidän linjallamme niitä kuuluisimpia ovat aamulenkkiloma-tj, iltavahvari-tj ja se kaikkein eksoottisin Turkan loma-tj, josta juuri kukaan ei ota selvää ja joka tuntui lähes aina olevan epäilyttävän lähellä nollaa. Väärin.

Kunnan tulenjohtoaliupseerilla on myös aina muistiinpanovälineet mukanaan, muistiona saattaa toimia tilanteen mukaan lähes mikä

tahansa aina kiväärikäppyrän takakannesta kuravellissä uineeseen pieneen paperilappuun. Siitä se on sitten aina yhtä hauskaa yrittää kouluttajalle selvittää, että mitkä ne tulenjohtopaikan koordinaatit taas olivat. Armottoman päreilyn säästyksellä voikin sitten kukin miettiä mielessään, että menikös se taas kovin vahvasti. Ja lyijykynähän on must juttu, kulki se sitten mukana vaikka huopakumisappaassa. Ihan normaalisti.

Jani "Oppipoika" Heiskanen

- Tuore tsadin kundi ja linjan särmin taistelija. "Ase-to!"

Juha "Julés" Julkunen

- "Elämä on ohi." Linjan gigololta irtosi rohkeita avautumisia tupatuopissa. Oma mahtavat unenlahjat ja oli leireillä aina välillä viestimiehenä.

Antti "Oskari Stranden" Leinonen

- Huikea urakehitys VMTL:stä VMTK:hon. Tupatuopissa täydellinen hajoaminen. Tuttu kasvo radiosta.

Jiri "Lindeman" Lindfors

- 55 kg täyttä terästä. Unenlahjoillaan haastaa tiukasti jopa Julkusen. Muutama suklaapatukka aina reservissä.

Mikko "Kokis" Koikkalainen

- AuK:n suvereeni hiihtokuningas. Käyttää tietävästi ainoana prikaatissa hopeista ampujanmerkkiä. Pääsi Karttuseksi Karttusen paikalle.

Timo "Mahoney" Mähönen

- Ei yhtään leiriä kokonaan paikalla. "Mulla on kisat." Aina kartalla.

AUK:n kurssijulkaisu

Mette "Tohtori" Nissen

- Lääkärillämme vastaanotto auki 24h/vrk. Käynnin yhteydessä mahdollista sivistää itseään ja oppia lyhenteiden FotR, TTT ja RotK merkitykset. Aina työkalut mukana.

Aleksi "Oppilas Oja" Oja

- Joskus hieman erikoinen ja filosofinen kaveri, joka ei koskaan syntynyt, vaan päätettiin vapaaksi. Linjan kävelevä tietosana-kirja, ks. "elastaatio".

Olli-Pekka "Silveri" Silvennoinen

- Lieviä jäätyksiä ja kuivia juttuja. Kertoi kerran yhden hyvän jutun vahingossa. Hajosi viestivälineisiin.

Riku "Lonkero" Tiainen

- Kiinnostus sama kuin RUK-halukkuus eli

pyöreä nolla. "Eipä paljoo vaikuta kotiutumispäivämäärään." Muutama lonkero (15). "Mitäpä lottoot?"

Lasse "Wode" Voutilainen

- Naureskelee yksinään kirjoillensa, pelaa golfia ja onnistui hajottamaan kylkiluunsa yskimällä.

Kouluttajat:

Antti "Hämäs" Hämäläinen

- Armoton päreilijä. Inspiroiva tapa motivoida: lumipallot. Yang.

Tero "Teme" Metelinen

- Pokerinaama ja rauhallisuuden perikuva. Hämäläisen vastakohta. Ying.

Apukouluttajat:

Juha "Herra ups.. -Joo" Koivistoinen

- Särmin "asento!" ikinä. Leireillä rento meininki ja kipeetä läppää. "Suoritetaan nappulavertailu.."

Anssi "Lipi" Liimatta

- Kiinnostus johtamistehtäviin ei aina paras mahdollinen. HV:t rullaa edelleen. Rooi yhtymäharjoituksessa - turisti.

Jenni "Ei näillä aamuilla" Varis

- Otti reilun ennakon kotiutumisessa. Tiukka etukeno linjaa poistuttaessa. Särnä johtaja.

Vasemmalta: Oja AV, Leinonen AO, Nissen EMJ, Heiskanen JH, Voutilainen LS, Tiainen RJ, Koikkalainen MUS, Mähönen TH, Lindfors JA, Julkunen JT, Silvennoinen OPM.

Kuva: Toimitus

Paluu on sen lupaus

PIIPPO[®]
langat | käydet | verkot

PIIPPO OY, Sysmäjärventie 3, 83500 OUTOKUMPU
Puh. (013) 562 555, fax (013) 562 556
www.piippo.fi

PUNKAHARJUN
VESI JA LÄMPÖ OY

Oikotie 1, 58500 Punkaharju
puh. (015) 449 910, 0500 151 164, 0500 652 684

Kranaatinheitinlinja

Kaksikymmentäkolme raavasta tosimiestä ja yksi pieni pastori muodostivat tänä vuonna heitinlinjan, joka paransi AUK:n aikana tahtiaan kuin sika juoksuaan, erityisesti, kun kyse oli matkasta Mukeen. Jatkoimme edellisten heitinveljien viitoittamaa tietä hyvän linjahengen ylläpidossa viettämällä linjan keskeistä laatuaikaa niin paljon kuin mahdollista ja keskittymällä silloin tärkeisiin ja kehittäviin harrastuksiin, kuten sotilaspainiin, rautakankikeihäänheittoon, kasan tekemisen jaloihin saloihin ja niin edelleen. Tämä tuottikin selvästi tulosta urheilurintamalla, sillä saimme jopa sotilaspastorin mykistymään juoksutaidoillamme. Myös upseerikokelaamme osallistuivat aika ajoin näihin tärkeisiin rituaaleihin.

Tietenkään emme unohtaneet kouluttajiamme Kankoa ja Karppista, vaan teimme kaikkemme, että heidän elämänsä olisi hyvin mielenkiintoista näiden viikkojen ajan heidän nauttiessaan seurastamme. Niinpä rikoimme ennätyksiä, joista ei ole ennen edes osattu uneksia (tai nähdä painajaisia, ihan kuinka vain). Erityisesti laskijakoulutus sai joskus vähäpuheisen oloisen yliluutnanttimmekin avaamaan sanaisen arkkunsa. Luutnanttimme puolestaan osasi pukea vaikeatkin heittimeen liittyvät asiat kaljaksi ja makkaraksi omalla persoonallisella tavallaan. Ja uskokaa pois, jos olette kuvitelleet, että heittimen teoria on tylsää, olette väärässä. Ette ole vain kuulleet sitä esitettävän (ja näytettävän) oikein. Kaiken kaikkiaan heitinlinjan näytöt jokaisella saralla tulevat jäämään historiaan, jonka kirjoittamista jatketaan heitin- ja sisikkompanioissa. Varokaa alokkaat, olemme viimeinkin valmiit!

Henri "MC" Eronen

- Tuo mies Juvalta, joka ei syö mitään aamupuroja.

Lauri "Lipastaja" Harinen

- Lipastaja lipasti leirillä kaiken minkä pystyi... Usein myös kassullakin...

Niko "Holo" Holopainen

- "Kyllä kyllä, minä oon vähän mietiskelyt."

Mikko "HV" Kallio

- "Mie anoin joka päivälle hv:tä, kun en tiennyt milloin on harjoitukset."

Juho "Laiska" Karkkonen

- Suotta sitä rekkii ku vähemmälläkin pääsee.

Topi-Pekka "Kaahanen" Kauhanen

- "Mie oon muulta..." Tupakkalakossa tai ei, mualaiselta palloo aena hermot.

Camilla "Pastori" Kempas

- Hyvä lataaja, varsinkin kun kyseessä on 120krh.

Juho "Pienempi" Kinnunen

- "En mä oo hyvä laskija."

Petri "Iso-paha" Kinnunen

- Uusi Gonabarbaari elää Jamiksen metsissä... Nännitwister.

Esa "Kysyn vaan" Kokko

- Hajotti yliluutnantin pelkällä olemuksellaan, kuin myös jotkut muutkin.

Niko "Big Daddy" Kovanen

- Ei ole aikaa tai paikkaa missä hän ei uskaltaisi toteuttaa itseään... valitettavasti.

Joona "Tonnikala" Kokkonen

- Tykkää tonnikalasta kuin hullu puurosta.

Marko "Ice-Man" Kosonen

- Linjan viihdyttäjä... Antaa tarvittaessa tanssitunteja, "pöydällä tanssia".

Pekka "Peksi" Kosonen

- Välillä itse rauhallisuus, välillä hysteerinen 14-vuotias pikkutyttö äkkipikaisuudellaan.

Jarkko "Koukku" Koukunen

- Tiesi kaikesta aivan kaiken, keksi itse loput, mitä ei tiennyt.

Ossi "Mahoney" Mähönen

- Nivuset saa kyytiä tämän miehen käsitelystä... "Eiköhän polteta ensiks tupakat."

Heikki "Wannabe pastori" Mikander

- "Minä oon nähny ihan tarpeeks helikoptereita..." Banaanit pois taskusta.

Arto "Nyt kyllä vähän harmittaa" Neuvonen

- Söi neljä pakettia makkaraa 30 minuutissa (kylmänä sinapin kera).

Olli "Beard OJ" Partanen

- "Ai mikä koe?? Mitäs sitä suotta ressaamaan."

Kari "Selittäjä" Pöllänen

- Lisää puhetta... jaksaa, jaksaa ja jaksaa... ai nytkö se jo loppu?

Jani "Robottimies" Suomalainen

- "Onko pakko osallistuu, jos ei kiinnosta?"

Markus "Unikeko" Toivanen

- Nukkui aina heittimellä... joskus myös tulikomentojen aikana.

Lauri "Jömppis" Tikkanen

- Mies, joka hajotti linjan aamulenkillä... ja tämä kulmamies juoksee hitaammin... Pieni mies, härskit jutut

AUK:n kurssijulkaisu

Markus "Wäbä" Vänttinen

- Mies Punkaharjulta. Mitä tähän nyt sit vois lisätä?? Ne, jotka tuntee, nii tietää.

Kuvassa yläriivi: Holopainen NPO, Kinnunen J-V, Kinnunen PTA, Neuvonen A, Kovanen NU, Kosonen MJO, Eronen HMO, Kosonen PEJ, Mähönen OK, Suomalainen JHP, Kokkonen JMI, Kokko EM, Kauhanen T-P, Vänttinen MTP.

Alarivi: Karkkonen JP, Tikkanen LJJ, Pöllänen KM, Harinen LA, Kempas IC, Toivanen MJ, Kallio MS, Partanen OJ, Koukkunen MJM, Mikander HS.

Kouluttajat:

Yliluutnantti Markku "Kanki" Kanko

- Linjan edessä esitti tosi särää, mutta tilaisuuden tullen karkasi Karppisen kanssa kertomaan hävyttömiä vitsejä. AuK 34:n yksi parhaista kouluttajista.

Luutnantti Markku "Skärbä" Karppinen

- Kaiken sen huumorin takana asuu pieni ilkeä mies... "No niin, ruvetaan päksäyttelämään." AuK 34:n yksi parhaista kouluttajista.

Apukouluttajat:

Upskokelas Tuomas Ikonen

- "Siis täh? Ai, että mitenkä? Eiku... niin siis joo joo, aivan aivan... Tehkee, jos haluatte."

Upskokelas Antti Pölönen

- Pahan kysymyksen sattuessa silmät pyörii kuin heiluri seinäkellossa.

Kuva: Toimitus

INTERSPORT
JOENSUU
Kauppakatu 23 B • Puh. (013) 120 520 • Avoinna ark. 9.30 -18, la 9 -14

Käyttövarmuutta...
hanx
Kaikki motoristin varusteet
www.hanx.fi - puh. 017-5544 205

Jätä pakki kassulle!
Kuopion rautatieasemalla evästät varmasti maistuvat eväät! Ja huurteiset oluet...
Ota lepo vaikka junaa odotellessa ja poikkea!

ASEMA GRILLI
• GRILLI • KIOSKI
• KAHVIO • PUB B-oik.

Puh. (017) 5800 569 Rent a Car 0400 825 692

Maakunnan rakentaja
vuodesta 1984

ER
Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY
PL 1 83101 LIPERI, Puh. (013) 651 905

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

PÄÄKIRJASTO/LEHTISALI
PL 114

80101
80101

80101 JOENSUU

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

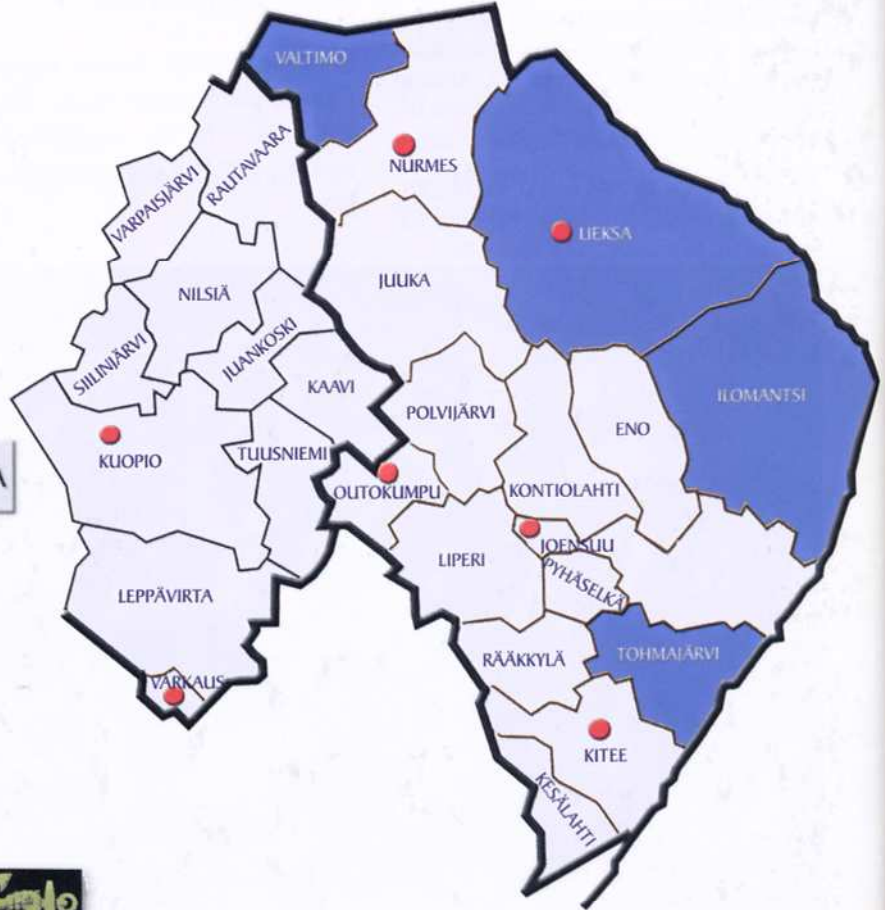

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00746149